

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 2/2003 - 70 pàgines

Sessió ordinària del dia 13 de març del 2003

El dia 13 de març del 2003, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 8/2003, que és el següent:

M. I. Sr. Jordi Mas Torres

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

2- Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sr. Antoni Martí Petit

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del Sr. Francesc Casals per motius personals.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de la Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Pere Cervós Cardona, Ministre d'Educació, Joventut i Esports; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Jordi Visent Guitart, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial, i Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Marcel Llovera Massana, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia.

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

Llegeix l'informe el Sr. Marcel Llovera, secretari de la Sindicatura.

Teniu la paraula.

El Sr. Marcel Llovera:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Permanent, d'acord amb el que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General, té l'honor de donar compte al Ple del Consell General dels afers tractats i de les decisions adoptades fora del període de sessions.

Durant aquest període, la Comissió Permanent s'ha reunit els dies 2 i 20 de gener i el dia 27 de febrer, i els afers tractats han estat els següents:

En el decurs de la primera reunió de la Comissió Permanent es va informar de l'habilitació del mes de gener perquè la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost pogués enllestir l'informe relatiu al Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2003.

De la mateixa manera, també es va informar de l'habilitació de les Comissions Legislatives d'Economia, i de Sanitat i Medi Ambient perquè poguessin celebrar en el decurs del mes de gener una compareixença de les ministres de Salut i Benestar, i d'Agricultura i Medi Ambient per tractar la situació relativa al tancament del forn incinerador.

Durant la segona reunió, que va tenir lloc el dia 20 de gener, atès que la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va lliurar l'Informe relatiu al Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2003, la Comissió Permanent va acordar la celebració d'una sessió extraordinària del Consell General pel dia 24 de gener amb l'ordre del dia següent: el primer: Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2003, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici; el segon punt: Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la tarifa general de taxes de consum.

En aquella mateixa reunió, atès que la Sra. Olga Forné Angrill havia presentat la seva renúncia i que el seu substitut, el Sr. Josep Ribera Ambatlle, ja havia presentat la credencial corresponent a la Secretaria del Consell General, la Comissió Permanent va revisar, segons el que estableix l'article 37.2 del Reglament del Consell General, les possibles incompatibilitats del nou conseller general i va constatar que no n'hi havia cap.

En el decurs de la darrera reunió, la Comissió Permanent va acordar, a petició del Sr. Jaume Bartumeu Cassany, i amb motiu d'una demanda de compareixença de les senyores ministres d'Agricultura i Medi Ambient i de Salut i Benestar davant de les comissions legislatives d'Economia i de Sanitat i Medi Ambient, adreçar una carta al Sr. cap de Govern, recordant-li l'article 44 del Reglament del Consell General en el sentit que són les comissions legislatives que fixen el dia i l'hora de les seves sessions i no el Govern.

En aquesta reunió també es va informar de l'estat del recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei relativa a la construcció i l'explotació del Centre de Tractament de Residus d'Andorra mitjançant concessió administrativa.

Finalment la Comissió Permanent va donar per finalitzats els treballs i aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'Informe que la Comissió Permanent eleva al Ple del Consell General.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Passem, doncs, al segon punt de l'ordre del dia.

2- Preguntes al Govern amb resposta oral.

Abans de passar a les respostes del Govern s'ha afegit al llistat que s'ha distribuït a l'inici de la sessió dues preguntes de caràcter urgent admeses a tràmit, ahir, per la Sindicatura i que figuren en primer lloc del llistat.

Procedim, doncs, a la primera pregunta.

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari

Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de març del 2003, relativa al Projecte d'acord, objecte de negociació, amb la comunitat europea en matèria de fiscalitat de l'estalvi, amb declaració d'urgència.

Fou registrada amb el número 257-A i publicada en el Butlletí número 10/2003 del 13 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Tal i com diu la pregunta publicada: el divendres passat, el dia 7 de març, els consellers generals -no tots els consellers generals sinó únicament els consellers generals membres de les comissions legislatives de Finances i Pressupost i de Política Exterior- vam rebre una tramesa en la qual hi figurava una documentació que el Govern trametia al Consell i concretament a aquestes comissions legislatives, i en aquesta tramesa hi figurava un document que semblava ser que era l'alternativa que presentava el Govern a un anterior document formulat per la comissió de les comunitats europees que havíem rebut també la mateixa setmana, però, el dimarts, el dia 4 havíem rebut pel mateix canal. És a dir, únicament insisteixo als membres de les comissions de Política Exterior i de Finances i Pressupost un document que presentava la Unió Europea i una mena de resum de la posició que el Govern Andorrà havia de defensar.

Constatàvem així que malgrat els repetits discursos que s'han fet en aquesta mateixa Sala des del debat d'orientació en almenys tres ocasions en les quals el Sr. cap de Govern ha dit que volia portar la política de relacions econòmiques exteriors com una política d'estat i amb coordinació i discussió amb els grups parlamentaris de l'oposició, doncs, que això no havia estat així, i havent consultat al president Jordi Mas de l'altre grup parlamentari de l'oposició vaig poder concloure que, tal i com dic a la pregunta, els representants d'un sector importantíssim de la ciutadania andorrana no hem estat de cap manera assabentats de què s'enviava aquest document a Brussel·les. I, per tant, i com que som al davant del Ple del

Consell General, i tots els consellers generals no han tingut comunicació d'aquell document, es pregunta: què proposa concretament el Govern a la Unió Europea? I també es pregunta que: fins a on pensa portar les negociacions sobre la fiscalitat de l'estalvi amb la Comunitat Europea sense fer-ne abans un debat en aquest Consell General? Perquè els representants de la sobirania popular i la ciutadania puguin saber què s'està fent i dient-ho a Brussel·les en nom d'Andorra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, el document que vam enviar, els hi vam enviar a vostès, i era una reflexió sobre el què Andorra demanaria, i sobre el què està demanant a la Unió Europea com a començament de negociació.

En aquest cas, en el punt que estava la negociació, que es pot interpretar com el màxim que a Andorra li agradaria obtenir. Probablement no serà el que s'obtindrà, perquè la negociació és cosa de dos, en aquest cas: de la Unió Europea i de nosaltres -d'Andorra.

A partir d'aquí nosaltres hem informat a aquesta Cambra a través de la tramesa de documents.

Crec que més que en qualsevol cas, amb els altres països, però en tot cas, fins i tot més del que la legalitat vigent a Andorra ens exigeix, perquè no deixa de ser clar que és el Govern el que dirigeix la política exterior del país, i que en aquest cas, en el cas del conveni amb la Unió Europea que es pugui arribar a fer. El procés és el que estem seguint i la informació la que estem donant perquè després de què el Govern hagi arribat a una negociació amb la Unió Europea, quan hagi obtingut un resultat haurà de venir a aquesta Cambra a fer la discussió perquè és un tema en el que hi ha implicacions econòmiques, sense dubte, per tant li correspon al Consell General ratificar l'acord que el Govern pugui arribar a assolir.

Hem donat la informació, i si hem d'entrar en el detall ho podem fer, però el document que

vostès han rebut és un document de treball, i jo em pregunto de quina manera es pot fer una negociació a Europa diferentment de com ho fem nosaltres perquè aquells documents moltes vegades es redacten després de reunions intenses dels nostres representants a Brussel·les quan vénen -o sense venir-, des d'allà ens envien les conclusions -des de Govern o quan els ministres van a Brussel·les prenen postures i decideixen amb l'acord de Govern, havent-ho comentat tots, quina és la postura d'anar seguint-, i tot això està passant sempre en aquests casos... -i sobretot en aquest cas concret de la fiscalitat de l'estalvi- està passant de manera, no precipitada, però sí urgent perquè la Unió Europea té una lògica pressa per intentar tancar aquest tema amb tots els països.

És un tema força important en el qual cada una de les parts afectades i a part d'Andorra, com saben vostès, i a Suïssa, i a Estats Units, i a tots els altres petits estats d'Europa... -hi hauria d'haver també els països de l'extrem orient i molts altres països que encara no han estat ficats a la taula, o demanats a la taula- i, per tant, tots aquests països inclòsa Suïssa, que és de tots els que estan requerits a tornar a prendre acords és el que està més avançat. Tots fan reserves, que són molt importants, en primer lloc que tothom accepti el mateix, i que s'apliqui a tothom un calendari, si no és en el mateix calendari, en un altre molt similar, i cadascú està de fet lligant a l'acord pel resultat dels acords amb els altres, no? I, això és el que estem ara negociant. I, aquesta és una negociació difícil, com és natural, perquè Europa exigeix molt, com vostès saben. I si sempre he dit que ens hagués agradat que la política exterior, -com hauria de ser-, es pogués fer en consens, per haver-hi consens ha d'haver-hi la voluntat de totes les parts... És clar, aquí es pot discutir qui té la culpa, però, jo penso que la part que hem posat nosaltres era suficient, potser no hi ha hagut prou facilitat per arribar a mantenir aquest consens. La part de culpa que tenim nosaltres la podem assolir, però no som els únics perquè per tenir consens l'altra part també hi ha d'estar d'acord.

A partir d'aquí, em fa l'efecte que quan vostè ens demana: fins on pensem portar les negociacions? Doncs, les negociacions les portarem fins allà on creiem que el Govern les pot portar a la Unió Europea, a Brussel·les sense comprometre res més del que hem dit des del primer moment seguint el que nosaltres hem plantejat com a programa ideal per

defensar davant de la Unió Europea segons les directives que nosaltres vam presentar als electors i per les quals vam obtenir el mandat de governar i de tenir la majoria parlamentària.

Per això, un debat en el Consell General abans de què s'arribi més endavant, jo no considero que sigui oportú, però, això no vol dir que el debat no hi serà. Hi haurà un debat en el Consell General sobre el conveni que s'haurà fet. I, pot haver-hi un debat en qualsevol moment a base de preguntes, com ara mateix. Si s'hagués d'entrar en el detall en aquest moment, jo penso que no seria el moment oportú perquè estem en plena negociació avui mateix i els dies següents, i, per tant, nosaltres el que sí hem fet és proporcionar tots els papers, a través de Sindicatura, a les dues comissions interessades i, em sembla que és el procés que seguirem fent, i aquesta, almenys, és la nostra intenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu voleu replicar?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic.

La primera constatació és que el Govern no contesta, no?... Per tant, després de replicar hauré de repreguntar per intentar, a veure si se'm contesta la primera pregunta.

El Sr. cap de Govern ens ha parlat d'un document que són les propostes del màxim que es voldria treure a Andorra, per tant, jo he d'interpretar que el Sr. cap de Govern m'estava parlant del document que comença: "*Note du gouvernement d'Andorre*" relatiu a la negociació.

Aquest document ens el va enviar el dimarts dia 4 com jo he dit en l'exposició de la pregunta. La pregunta no anava sobre el document de quina és la posició de màxims i de negociador... negociació d'Andorra que és aquest document del dia 4 que ja hem llegit. La pregunta va sobre el document del dia 7: el dia 7, el Sr. cap de Govern, vostès ens van enviar una altra cosa... Ens van enviar això... i aquí hi posa: "*Project d'acord entre la Principauté d'Andorre et la Communauté Européenne*"... i s'entén comparant amb el que ens havien enviat el dia 4, que això ja és el projecte de conveni, no?

Aleshores, jo considero que si el debat no s'ha de fer aquí, però que tampoc s'ha de fer en un

altre lloc perquè no es compareix en un altre lloc, per explicar les propostes, i si a més a més s'envien documents on no hi ha exactament la posició andorrana, bé ho hem de poder demanar en un lloc o en un altre, no? i, per tant per això li demanem aquí.

I, quan el Sr. síndic m'autoritzi repreguntaré perquè considero que no se m'ha contestat.

El Sr. síndic general:

Vol contestar Sr. cap de Govern?

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Perdoni. Gràcies Sr. síndic.

De fet, s'ha contestat vostè, però, semblava que no parlàvem del mateix.

Estàvem parlant exactament del mateix. El document del dia 7 és el que vostè m'ha ensenyat aquí, i aquest document és el que hem presentat darrerament a la Unió Europea, i és aquest al qual em refereixo jo quan dic que és el projecte del que nosaltres demanem.

Ara... és un esborrany? D'acord. A veure, la terminologia podria ser qualsevol, però fixi's que en el mateix document hi ha alguns capítols en què hi ha uns parèntesis que estan abans d'algun lloc, i en alguns casos es dona això en els documents que s'intercanvien.

Aquesta és la nostra proposta. En la que vam fer hi havia temes que estaven entre parèntesis. Nosaltres presentem el que pensem que és ideal, i és la nostra proposta. A partir d'aquí segur que serà matisada, i ja sabem en aquest moment, per converses que hem tingut per telèfon i amb els ambaixadors, que a la Unió Europea hi ha unes quantes coses d'aquestes que proposem que, naturalment, no les accepta d'entrada, ja, com és natural, perquè estem negociant i cada part defensa de la millor manera que pot o el que creu que ha de defensar.

Per tant, estem parlant del mateix document i, per tant, aquest document és la màxima expressió, diria jo, del que el Govern en aquest moment ha portat a Brussel·les.

A partir d'aquí el resultat de les negociacions, anirem informant en quin punt es troben en cada moment. Aquest estira i arronsa inevitable en una negociació tan dura com és aquesta, en la qual la Unió Europea negocia al mateix temps amb tota una sèrie de països i amb el

condicionant claríssim de què hi ha tres estats europeus que han exigut mantenir el secret bancari en determinada forma -cosa que també mantenim tots els altres països exteriors a Europa- però, que exigeixen que els altres països es comprometin al mateix.

Vostè sap que el projecte que Suïssa està fent -sé que ho sap- parteix d'un 15% de retenció a l'origen fins un 35%, nosaltres en aquest document inicialment no posàvem data però estem pensant que no posàvem quantitat, però la quantitat mínima que podem començar a parlar és del 10%. S'ha de negociar això. Evidentment que ells no ho acceptaran si no ho acceptés tothom, però no volem renunciar a res que no pugui ser admès pels altres, per això estem també amb la negociació igual que els demés països, al mateix moment amb contacte permanent amb Liechtenstein, amb Mònaco, etc, per saber si podem, tots, aconseguir el millor per cadascun de nosaltres i la Unió Europea pel seu costat també intenta aconseguir el millor per ells.

Això és així, i una negociació d'aquesta mena sempre ha estat així com va ser la de l'any 1989, com va ser l'acord de cooperació que estem portant, però això no vol dir que no vulguem parlar-ne aquí. La prova: en aquest document que tenen, hi ha totes aquestes dades que li estic donant, no l'altra. L'anterior no és al que jo em volia referir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Bartumeu heu dit que volíeu repreguntar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic.

Primera repregunta: l'article 8 diu.... -traduint-ho suposo que malament, del francès-: distribució de la recaptació... -article 8, apartat 1- diu: "El Principat d'Andorra conserva... un percentatge de receptes".

Per tant, la meua repregunta és: quin és aquest percentatge? Perquè aquí no hi és el percentatge de retenció de la fiscalitat que s'imposaria -entenc jo, tal com ho he llegit- dels no residents.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És el que li deia. No hi havia la quantitat perquè nosaltres la portem a negociació. Hem proposat el 10%, com he dit, però no està acordada per la Unió Europea com és natural, no?

Ells demanen 25,75, com sabem... perdó... estic parlant d'una altra cosa.... la retenció és el 25 i el 75 per ells.

Nosaltres amb això, de moment, sabem que Suïssa ho accepta -ho sabem tots-, sabem que altres petits estats ho han acceptat i probablement haurem d'acabar amb aquesta xifra que és la que Europa va fixar fa temps amb els altres països, amb els seus tres estats.

Arribarem a això, probablement, però de moment no ho hem acceptat. Ens guardem, com és lògic, elements de negociació.

Quan parlava del 10% volia dir el tant per cent de taxació que s'haurà de començar al calendari que es marqui.

Ells demanen el 15, nosaltres voldríem començar amb un 10%.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí, haviu demanat la paraula per reguntar.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em sembla que no m'escaparé pas de la pregunta i, en tot cas, utilitzaré el minut ja que estem en les repreguntes.

Miri Sr. cap de Govern! La pregunta és molt directa tot i que és veritat que tots hauríem pogut fer esforços, més, i vostè ho ha reconegut perquè hagués pogut haver-hi un consens. Bona predisposició hi vam ficar, i ho he de reconèixer, avui, al ser president de la Comissió de Política Exterior, Sr. Jordi Mas, no?

Ara, bé, vostè pensa que manifestacions del primer secretari del Partit Socialdemòcrata, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, en el sentit, de forma bastant subtil, quan manifesta que Andorra... -fent a més un símil amb la crisi del tabac- vist

com negocia el Govern d'Andorra segur que el secret bancari està en perill, això vostè pensa que ajuda a la negociació amb la comunitat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, té la paraula el Sr. cap de Govern per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Certament això no ajuda a la negociació, perquè en el moment que estem nosaltres treballant amb Brussel·les, posar una ombra de dubtes sobre la voluntat del Govern de mantenir les seves postures fins allà on sigui raonable, no és la millor manera de què se'ns acompanyi a Brussel·les, i em sap greu perquè una cosa és la política interior i una altra hauria de ser la política exterior de l'estat.

Per tant, a partir d'aquí, nosaltres seguim fent la nostra feina, i ens agradaria que si no hi ha consens

-que no hi és en algun cas- com a mínim no hi hagués entorpiment de negociació amb afirmacions com aquestes que també transcendeixen fora de l'àmbit del nostre país. Per a mi, lamentablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, havia demanat la paraula el Sr. Jordi Mas per formular una repregunta....

(Se sent una veu)

... Sí, perdoneu! Us la dono de seguida, Sr. Bartumeu.

Sr. Jordi Mas, formuleu la repregunta.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic. És una repregunta.

Estem parlant d'un tema de màxima importància i nosaltres així ho havíem manifestat, i entenem que és un tema de consens, i havíem demanat que d'Andorra pogués sortir d'una sola veu a negociar un tractat amb Europa.

Com s'ha fet referència aquí s'està tractant, i es tocaran temes econòmics de primera

importància, però, a més a més i sobretot també s'estaran tractant temes de sobirania.

M'ha semblat entendre, al cap de Govern, que deia que ells es feien la seva negociació, que quan la tinguessin feta la portarien a aquesta Cambra i que amb aquesta negociació seguien la línia que marcava el seu programa electoral.

Jo volia que es precisés aquí, i la meua repregunta és la següent: que el cap de Govern digui que sí, o que no, vostès continuaran amb la seva línia i negociaran el seu acord i el portaran aquí, a aquesta Cambra, perquè sigui votat per la seva majoria?

Únicament això. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No voldria que se m'hagués entès així.

Nosaltres estem donant informació i aquesta informació dona lloc a debat dins de la comissió legislativa on correspongui. I, també a un contacte entre nosaltres per poder-ne parlar.

Per tant, aquesta negociació anirà arribant a tots vostès puntualment perquè puguem discutir si el camí que portem nosaltres pot ser compartit per vostès, o no; de manera òptima jo preferiria que fos compartit pel màxim d'aquesta Cambra més enllà del vot del Grup Parlamentari Liberal, i aquesta és la meua intenció. Lluny de mi la intenció de tallar qualsevol mena de relació amb l'oposició per poder arribar a aquesta veu única que vostè ha defensat molt encertadament, i que a mi m'agradaria que es traduís en fets. Per la part que ens correspon, procurarem fer-ho però compregui que, és clar, la negociació és una cosa que en aquests dies per les urgències europees -no pas per les nostres- s'ha d'estar molt a sobre del tema, i estem disposats a estar-hi, i estem, i podem trobar mecanismes per estar-hi tots, no hi ha cap dubte, per tenir la informació més immediata possible i per debatre, fins i tot, aquesta informació, el camí portat fins on podem arribar a anar-hi junts, o no.

Jo, naturalment, i els meus serveis ens prestem a això com també s'hi deu prestar, sense cap

dubte el Grup Parlamentari Lliberal, i a vostè li consta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu heu demanat la paraula per al·lusions, heu dit.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Després també tinc preguntes, eh? que ja us he anunciat que en tenia més d'una.

A veure, molt breument.

L'habilitat que fa que, utilitzar una repregunta per plantejar que un debat polític que va més enllà de la pregunta m'obliga a demanar la paraula, no?

Si es volen citar totes les meves declaracions s'haurien de citar totes. Ja que no es fa, ja les recordaré jo totes... jo vaig dir -i ho repeteixo aquí davant d'aquesta Cambra- que em fa una certa por sentir els mateixos interlocutors negociadors internacionals que van dir i van repetir aquí, i fora d'aquí, que mai en una reunió amb colliters de tabac, encara 48 hores abans de fer-ho, que mai penalitzarien el contraban de tabac... que després vagin dient que mai aixecaran el secret bancari...

Vaig dir, i ho repeteixo, que es per posar-se a tremolar.

Que a Brussel·les sàpiguen que el primer partit de l'oposició no dona suport a la política negociadora del govern lliberal no és cap qüestió que ens hagi d'estranyar si el govern lliberal se'n va portar els *non papers* sense dir res a l'oposició, i si porta papers a Brussel·les sense dir res a l'oposició.

Això era la resposta a les al·lusions, i quan em toqui...

El Sr. síndic general:

Feta aquesta resposta a les al·lusions demanaria que el debat es centrés en la pregunta i no sortíssim d'aquesta qüestió.

Sr. Bartumeu si voleu a continuació fer la repregunta?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

L'altra repregunta que tenia està lligada amb la del percentatge, que el Sr. cap de Govern ja m'ha contestat que no m'ha quedat clar en aquest document, potser no l'he llegit prou bé...

A qui s'estendrà la imposició: s'estendrà només als dipòsits de no residents, i per tant als dipòsits de no residents comunitaris -perquè si estem parlant de retenció i d'enviar-ho a la Unió Europea-, o s'estendrà a totes les persones que tinguin diners dipositats a les entitats bancàries del Principat?

Aquesta és la repregunta.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern si voleu contestar?

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

La resposta és claríssima, i estic segur que vostè la coneix.

Ja li dic, les retencions només seran... i l'impost només es posarà als comunitaris que no resideixen a Andorra. Naturalment...

És el que ens demana la Unió Europea. No ens demana que fem un canvi de sistema impositiu dins del nostre país per la gent que viu al nostre país, només pels que no hi viuen.

Per això hi ha una retenció aquí, a destí, i per això després es torna al país d'origen la part de retenció convinguda amb la Unió Europea segons l'acord, si s'arriba a firmar aquest acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Abans havia demanat la paraula el Sr. Antoni Martí.

Teniu la paraula per fer una repregunta.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Miri! Jo, Sr. síndic, tornant al minut que em pertoca per les repreguntes no entraré donant les gràcies al Sr. Bartumeu per dir-li que té una certa habilitat, que és de les poques coses amables que fa el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata vist pels que recolzen al Govern.

Però dit això, la pregunta: Sr. cap de Govern, la intervenció que ha fet el Sr. Jordi Mas em

sembla molt oportuna des del punt de vista que ja he dit en la meva primera pregunta, que el partit... el Grup Mixt ha fet esforços significatius i, doncs, en aquest partit de l'oposició que fa una política constructiva, però de vegades dura com ha de ser, i que per tant jo penso amb seny no desviant els debats del que és, entenc jo, la normalitat parlamentària més sana en aquest país, i que per tant i segurament el poble andorrà en la seva alternativa també reconeixerà del Grup Mixt la seva aportació en aquesta Cambra, i jo penso que a la contesta... a la pregunta que li feia el Sr. Jordi Mas jo li prego i, per tant, no sé si em contestarà sí o no -espero que un sí- en el fet de què és veritat de què hauríem de tenir bastant més bona relació, almenys en política exterior, amb el Grup Mixt que ha fet totes les bones predisposicions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern si voleu contestar?

El Sr. cap de Govern:

Sí, perquè és una repregunta i penso contestar-li... naturalment que sí, Sr. Martí.

Li agraeixo que ho demani, que pugui confirmar-ho. La nostra voluntat és intentar tenir el màxim consens dins d'aquesta Cambra, i si el Grup Mixt està disposat a fer-ho -i n'està perquè em consta que n'està- farem... posarem els ponts necessaris perquè això sigui així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jordi Mas havíeu demanat la paraula. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, el president del Grup Parlamentari Lliberal ha sortit una mica a donar-nos una part de suport a la nostra voluntat d'expressar de, -no avui sinó ja de moltes vegades-, i fer contestar al Sr. cap de Govern a la pregunta que de fet li tornava a repreguntar ara perquè no m'havia quedat clara.

De totes maneres en la primera part de la seva exposició sí que li volia fer remarcar que malament anirem si els documents que ens envia, com els que ens està enviant, ens arriben

pràcticament l'endemà d'haver-ho pogut llegir al diari.

Per tant, nosaltres entenem que el consens i el treball s'ha de fer previ perquè un cop negociat, les coses difícilment es poden moure amb un cert marge de maniobra.

Per tant, entenem... i des d'aquí demano una altra vegada i així ho vam demanar en el darrer Consell d'orientació política, i el mateix cap de Govern es va comprometre -però, només es va comprometre i no ho va fer en cap moment- és de què pugui arribar a haver-hi el consens ampli de totes les forces polítiques del país per poder arribar a una sola veu a Andorra, que pensem que és necessari perquè com molt bé ha dit el Sr. cap de Govern ens estan *apretant* molt en aquest aspecte.

Per tant, penso que la unitat és bàsica per aconseguir un bon acord.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo no crec ben bé que rebessin vostès els documents abans que la premsa. El que passa és que la premsa tenia indicacions que les pot haver tret també de Brussel·les... Aquest és el problema.

Nosaltres, primer, enviem la documentació al Consell General, i després si la premsa demana informació se li dona, quan se li pot donar. Però, de vegades arriben informacions de la premsa de Brussel·les directament perquè, lògicament, els periodistes fan bé la seva feina i Brussel·les segurament no mesura de la mateixa manera que nosaltres la importància d'aquesta documentació de cara al nostre Parlament. Allà és un tema d'empleats i de ministres... bé, de ministres... de persones que treballen per la Unió Europea i no estan sotmesos al control immediat del parlament en cada moment, i no tenen perquè respectar el que nosaltres estem obligats a fer, i que fem a gust.

Per tant, el que sí podem fer, això sí que li asseguro que podem fer és una tramesa molt més directa dels documents per evitar... no per evitar, sinó per anticipar sobre el tràmit procedimental d'enviar-ho a Sindicatura perquè

arribi. No hi ha cap inconvenient quan hi ha documents d'aquests que d'un dia per l'altre poden canviar, fer-los arribar directament a vostès. Això crec que s'ha fet en altres casos com es fa quan rebem les preguntes abans de què arribin per la via del canal normal, i és molt normal que sigui així. De manera que estic disposat, i m'agradaria poder-ho fer, no? En el moment que hi hagi una modificació d'algun document que sigui molt peremptòria i feta moltes vegades amb negociacions urgents, doncs, fer-les arribar encara que l'endemà sigui festa, o el que sigui.

Jo, el que voldria és que els parlamentaris, tots, tinguessin el màxim de temps per poder assimilar allò que nosaltres, el Govern, de vegades també hem d'assimilar de pressa perquè arriben les novetats bastant precipitades sobretot en aquests últims temps en aquest tema i en algun altre també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu heu demanat la paraula?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Per repreguntar.

Gràcies Sr. síndic.

La repregunta és en relació a la contesta que m'ha fet fa una estona el Sr. cap de Govern sobre a qui s'estendria la imposició.

La repregunta és: ha verificat el Govern la constitucionalitat del que està proposant a Brussel·les? -la constitucionalitat andorrana ben entès. I, ho dic amb doble sentit: primer, ha verificat si és possible introduir una imposició que afecti només una part i no un tot d'una situació a dins d'Andorra? I en segon lloc: ha verificat també la constitucionalitat de fer una proposta com aquesta que pot afectar clarament la sobirania i, per tant, pot suposar una cessió de sobirania?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la Constitució tenim informació i informes que diuen que sí, que és perfectament lícit. A més, a més, pensí que es tracta d'imposar la fiscalitat a persones que no viuen a Andorra.

Llavors, no entrarem ara aquí en un debat constitucional però no sé si la Constitució andorrana s'estén a protegir a les persones que viuen a l'altre costat del món, però, hi ha molt a dir sobre això, però, en canvi tenim informació que diu que sí que es pot fer aquest tipus d'imposició i altres països amb constitucions similars a la nostra també ho fan i, en tot cas, quan es tingui la documentació complerta del lloc al qual es pot arribar ens haurem d'assegurar de què això sigui acreditat encara per més informes dels que ja tenim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

El Sr. cap de Govern:

Però... és que hi havia alguna altra pregunta del Sr. Bartumeu....

El Sr. síndic general:

Sí, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

És que m'he descuidat alguna cosa.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, me'n recordo...

Anava a dir que hi havia una altra preocupació que és: si el fet d'acceptar el que estan demanant les comunitats europees no planteja una cessió de sobirania? Si és el cas, això també té conseqüències constitucionals, i demano si s'han verificat.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

És possible que sigui així i, en tot cas, els processos que afecten la cessió de sobirania amb implicació dels coprínceps en aquests casos es tindran en compte en el moment que s'entri a la part definitiva de la negociació.

Ara estem a les escaramusses com és obvi.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu

El Sr. Jaume Bartumeu:

Si aquest és el cas, Sr. cap de Govern, i per evitar que la negociació no vagi molt lluny, i després hi hagi un problema, li recordo que l'article 65 de la Constitució estableix una majoria molt qualificada a l'hora de votar aquests tractats i que amb els sols vots del Grup Parlamentari Lliberal vostè no podrà aprovar aquest tractat a la Cambra; motiu de més perquè hi hagi consens.

El Sr. síndic general:

Bé, més que una repregunta és una constatació. Sí, Sr. cap de Govern si voleu...

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Si es tractés d'aquest cas, de l'aplicació d'aquest article, seria així.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès havíeu demanat la paraula per formular una repregunta.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És referent als informes, que ha mencionat, que ha dit que ens els farien arribar un cop s'acabés el procés. No fóra possible de què ens els fessin arribar conjuntament amb els documents que se'ns han fet arribar?

Si hi ha un informe sobre la constitucionalitat, jo crec que fóra bo que tots els partits el tinguéssim.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern?

El Sr. cap de Govern:

Els hi farem arribar, Sr. Dallerès, no hi ha cap inconvenient... és clar.

I, si en demanen més dels que estan en tràmit i alguns que són, diguem, notes d'opinió abans de ser transcrits en un informe complet, quan tinguem l'informe complet els hi farem arribar.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra repregunta?

Sr. Antoni Martí havia demanat la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En això, el president del Grup Socialdemòcrata té raó i fa bé d'avisar al Sr. cap de Govern.

Per tant, lligant una mica amb el tarannà, que amb d'altres coses segurament que no hi estem d'acord, i molt allunyats amb el Sr. Jordi Mas, vicepresident de la Comissió de Política Exterior, per això jo l'exhorto a buscar el consens amb la part moderada de l'oposició parlamentària.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès havia demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

No, gràcies Sr. síndic però després de la intervenció que acaba de fer el Sr. Martí i que es lliga amb l'anterior em queda clar que aquí només hi ha dos grups parlamentaris.

Llavors no posaré cap més pregunta.

El Sr. síndic general:

No hi ha cap més pregunta sobre això?

Per tant, doncs, passarem a la següent. La número 2.

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de març del 2003, relativa a la possible confrontació bèl·lica a l'Iraq, amb declaració d'urgència.

Aquesta fou registrada amb el número 258-A i publicada en el Butlletí número 10/2003 del 13 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la pregunta és breu i l'exposició també ho serà.

La situació internacional és de tots coneguda, i no és pas en aquest parlament on farem la pau del món, però, sí que és evident que tenim un dret i una obligació probablement de saber a on anem i que pensa fer el nostre Govern amb les instàncies internacionals en relació a la greu crisi plantejada amb la possibilitat d'una confrontació bèl·lica a l'Iraq.

I, per tant, la pregunta clara i concreta és demanar al Govern si dóna o no dóna suport a la posició expressada el dilluns d'aquesta setmana, el dia 10, pel president de la República Francesa i copríncep d'Andorra contrària a qualsevol intervenció militar a l'Iraq en les circumstàncies presents.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta és la pregunta, però, hi ha una part que vostè no ha llegit aquí però que ho diu, i diu: "La situació internacional amb la perspectiva d'una possible confrontació bèl·lica a l'Iraq fa estranya l'ambigüitat del Govern"... Això, jo no sé d'on ho treu vostè, té tot el dret de pensar-ho, però no té cap base.

El Govern ha tingut sempre la mateixa postura, des del discurs del Sr. ministre a les Nacions Unides al setembre a la intervenció. Aquí mateix, en aquesta Cambra, també el 12 de setembre en què va dir que Andorra respecta i creu en la primacia del dret en l'àmbit internacional. Les meves repetides declaracions als mitjans de comunicació quan ha estat el cas -que sempre han anat en la mateixa línia- han dit exactament que estem en l'àmbit del dret internacional que vol dir el respecte a les decisions de les Nacions Unides pels seus canals que són els que aquí vam discutir el dia 12 de setembre, un Consell de seguretat del qual no formem part, però, que és vinculant per a tots els estats i, per tant, nosaltres estem al que el Consell de seguretat digui.

Llavors dir: "Oposició a la guerra"... pensi que és clar, l'oposició a la guerra nosaltres sempre la manifestarem. Però, el que no podem contemplar és guerres de les que se' diuen "preventives".

Per això estem d'acord amb el que decideixi el Consell de seguretat, finalment. El que decideixi al final de tot el Consell de seguretat i no altra cosa, que suposo que bàsicament és el mateix que el que diu el president de França i copríncep d'Andorra.

I, a més a més d'això, també s'ha de dir que hi ha hagut moments en què Andorra no ha estat en contra de determinades guerres com va ser la guerra del Golf, no? Perquè aquella era una guerra que portava l'aval del dret internacional i que era motivada i deguda a una invasió per part d'un estat sobirà -d'un altre estat sobirà com va ser Kuwait-, allà va haver-hi una coalició internacional i no estem en el mateix plantejament. Per això hi ha les diferències que hi ha entre una situació i l'actual.

I, per això el Govern, d'ambigüitat cap ni una.

Estem en la mateixa postura que manifesta a les Nacions Unides tota la gent que diu que el Consell de seguretat ha de decidir aquest tema.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, he de replicar per dir al Sr. cap de Govern que no m'ha contestat.

I, jo li pregunto una altra vegada si dóna o no dóna suport a la posició del president de la República francesa, copríncep d'Andorra, que va manifestar el dilluns d'aquesta setmana la seva oposició a qualsevol intervenció militar a Iraq en les circumstàncies presents.

I, com que m'ha dit, si fa o no fa, és el que devia haver dit, jo li diré que no va dir això que vostè diu que va dir, sinó que va dir que considerava que no s'havia de fer, i que el Consell de seguretat de les Nacions Unides votaria que no.

I, per tant, la meua pregunta és saber si el Govern d'Andorra, a les instàncies de les Nacions Unides hagués de dir alguna cosa, donaria suport a la postura del president de la República francesa, o no?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar?

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Si el Govern d'Andorra hagués de dir alguna cosa a les instàncies de les Nacions Unides, en la hipòtesi de què estiguéssim en el Consell de seguretat, ja en parlariem en aquell moment.

Però, en tot cas, ara ho hem dit prou clar. Nosaltres en les circumstàncies que va dir el copríncep i president de França el dilluns, pensem el mateix que ell. El fet que aquestes circumstàncies avui estan canviant, ahir van canviar, i demà deuran canviar. I ja veurem com acabaran perquè, és clar, també podria demanar algú per què no estem en la postura del president socialista del Regne Unit... i no hi estem. I, en canvi la postura del president Toni Blair -el primer ministre Toni Blair- està canviant bastant darrerament també; és una qüestió d'aquelles que naturalment com vostè ha dit al principi, ni nosaltres farem la pau aquí en aquest tema, lamentablement, però sí que hem de dir que Andorra vol que es mantingui la pau per sobre de tot sempre que es pugui. Però, si les Nacions Unides i el Consell de seguretat decideixen que hi ha motius per fer una feina tan, tan desagradable com haver de desarmar un dictador i un sàtir que no es desarma per les bones, hauran d'estar-hi perquè el Consell de seguretat ens vincula a tots.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Sr. Antoni Martí havia demanat la paraula. Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Antoni Martí si us plau.

El Sr. Antoni Martí:

Sí.

Utilitzant tal com vam quedar en la Junta de Presidents el minut que em correspon -ho dic continuament perquè ho tinguem tots clar que el respecte escrupulós al Reglament l'hem de tenir tots. Per tant, no tingui por Sr. Jaume Bartumeu, i ja pot comptar que no em passi del minut.

De grups parlamentaris, si se'm permet, no n'hi ha dos, n'hi ha tres, però de vegades sembla que un sol tingui la veritat.

I, amb el tema de l'Iraq, justament, tant el Sr. Jordi Mas, president del Grup Mixt com jo mateix, president del grup parlamentari majoritari -mal li costi al president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata- estem a punt d'arribar a una proposta d'acord conjunta que segurament hauria fet objecte -evidentment, si era conjunta- d'una votació unànime i, segurament no hi hauria hagut objecte, doncs, de la pregunta que formula -i té tot el dret de formular-la- el Grup Socialdemòcrata.

Però la veritat és de què això...

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí aneu a la repregunta perquè aquí no es tracta de fer el debat d'una proposta d'acord que no...

El Sr. Antoni Martí:

Sr. cap de Govern...

El Sr. síndic general:

Sr. Martí continueu.

El Sr. Antoni Martí:

Hauria estat millor, segurament, per clarificar tot el tema de la guerra de l'Iraq el fet de què haguéssim pogut formular tots conjuntament, -els tres presidents dels grups parlamentaris-, i estàvem a punt d'aconseguir-ho i, per tant, per això Sr. síndic, em sembla que té força relació, un acord unànime. I això no va ser possible

perquè en definitiva no vam quedar d'acord per una data, eh?

Tant el Sr. Jordi Mas com jo mateix enteníem de què demà no era un bon dia, i avui hauríem pogut votar aquesta proposta d'acord.

Per tant, Sr. cap de Govern, vostè entendrà com jo -i aquesta és la meva pregunta- no hauria sigut millor que per un dia ens haguéssim pogut ficar d'acord? Perquè la veritat és que no hi ha dos grups parlamentaris, n'hi ha tres, i un no té perquè tenir la raó...

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern volem contestar?

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vaig conèixer el contingut de la proposta de resolució per aquesta Cambra -perquè se'm va demanar de veure-la- i la vaig conèixer a la Junta de Presidents. La vaig trobar perfectament assumible pel nostre grup i també pel Govern, i és llàstima que no s'hagi pres aquesta resolució per no haver-la pogut prendre el dia d'avui mateix, en aquesta sessió tan normal i corrent com és, i no prendre-la el dia de la Constitució que és demà amb tota la solemnitat que té.

Es pot opinar el que es vulgui sobre això però em sembla que era més important el fons que la forma d'insistir...

El Sr. síndic general:

Aquesta no és la qüestió, Sr. cap de Govern.

En tot cas, si contesta concretament, sí o no en aquest cas, i no entrar en un debat d'una proposta que no està sobre la taula avui.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

No em cal dir res més Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Continuo no entenent la postura del Govern i, per tant, repregunto si dóna o no suport a la postura del president de la República Francesa, que el dia que hi hagués una votació al Consell de seguretat, va dir que França votaria que no a la intervenció, la qual cosa el Sr. cap de Govern sap què vol dir, que és l'expressió del veto.

Pregunto si és que sí, o si és que no.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

No és ni sí, ni no, Sr. Bartumeu.

A nosaltres no ens correspon donar suport, ni no suport al president de la República Francesa.

Allà no està votant com a copríncep d'Andorra, està votant com a president de la República francesa i si ell creu que ha d'aplicar el veto, jo crec que farà ben fet pels plantejaments que França ha tingut els últims temps sobre aquest tema, en la situació del dilluns. En les situacions que vinguin més endavant ha dit que l'aplicaria, en tot cas, potser també l'aplicarà Xina, i vostè no em demana si donaré suport al president de Xina si aplica el veto... per a mi és el mateix: val tant el veto de França com el veto de Xina o com el veto que podria ser de Rússia, també.

Per tant, si es produeix el veto confio que es pugui evitar una intervenció no volguda per Nacions Unides i ja veurem el que el temps ens depararà sobre el tema.

Lamentablement hi ha més pessimisme que optimisme en aquesta qüestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

El Sr. cap de Govern m'ha contestat igual que el que va fer el dia 12 de setembre.

Andorra, de fet, ja ho veurem si s'hagués de manifestar, però com que només es manifesta el Consell de seguretat, no ens haurem de

manifestar mai. És el que jo he entès que m'estava dient.

La repregunta és: hi ha una resolució de les Nacions Unides que és la 377, que estableix que en moments de crisi es consulta a l'Assemblea. Es pot donar el cas -perquè se n'està parlant aquests dies a Nova York- de què s'apliqui aquesta resolució 377 quan hi hagi bloqueig al Consell de seguretat. Si hi ha bloqueig al Consell de seguretat i s'aplica la resolució 377, la persona que voti en nom d'Andorra a l'Assemblea de les Nacions Unides quina posició tindrà, Sr. cap de Govern?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern voleu contestar?

El Sr. cap de Govern:

Sí, Sr. síndic.

Si es dóna aquesta circumstància que vostè explica i que Andorra s'hagi de manifestar a les Nacions Unides, les persones que estan a Nova York per fer-ho tindran instruccions del Govern en aquell moment segons la situació internacional d'aquell moment, no ara anticipant una decisió que no es pot prendre perquè encara no s'ha plantejat.

El que sí que vull que quedi clar és que si al Consell de seguretat, hi ha un veto i, per tant, no pot donar aval a cap acció militar, ens en congratularem.

Després, el que vingui al darrera ja en parlarem quan vingui... ara no val la pena anticipar, ni vull entrar en aquest debat encara que vostè m'hi vulgui ficar no m'hi farà ficar... perquè no és el moment.

Quan arribi el debat d'arribar a l'Assemblea general, si es planteja aquest cap de setmana farem el que faci falta, i si es planteja la setmana que ve la farem també, i la decisió que prendrem la sabrà aquesta Cambra, naturalment, i personalment la podrem comunicar a tots els presidents de grup parlamentari si vostès volen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, si em permet amb una mica d'humor per donar una segona oportunitat al Sr. cap de Govern.

La proposta que estàvem... -una segona oportunitat i per això ho deia amb humor i amb tota simpatia Sr. cap de Govern- la proposta que estàvem negociant tant el president del Grup Mixt com del Grup Socialdemòcrata, com a president del Grup Parlamentari Lliberal deixava molt clar que la posició de l'arc parlamentari avui hauríem pogut imputar-la, i era la posició tant del Grup Mixt com del Grup Lliberal i, per tant, contesti'm així, per això li deia: "una segona oportunitat". No hauria estat millor -més que debats estèrils- conèixer directament el poble andorrà, quina era la proposta i votar-la avui, una proposta consensuada que no van voler consensuar quant a la forma, i en el fons de la qüestió estaven decidits únicament perquè no es va voler fer avui, perquè entenien que s'havia de fer el dia de la Constitució.

Gràcies Sr. síndic.

Sí, o no Sr. cap de Govern?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Ho hagués preferit i, fins i tot, si vostè en una altra repregunta em llegeix el text de la resolució, jo li diré que la subscric, i que hagués estat molt bé que s'hagués votat en aquesta Cambra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, Sr. cap de Govern.

És normal que sigui el Sr. cap de Govern que ha de respondre a veure què ha de fer o què no ha de fer aquesta Cambra?

Vostè creu que és normal?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Jo no he dit això, Sr. Dallerès. No he dit què ha de fer aquesta Cambra. Jo he dit el que li ha dit el

Sr. Antoni Martí: que si ell em preguntava això - que és una hipòtesi- estaria encantat de contestar i segurament no m'ho preguntaria.

Si ell em llegeix el text de la possible resolució que no es va llegir i que no s'ha donat a conèixer a ningú, doncs, jo contestaria.

Només he fet una hipòtesi. De cap manera no he marcat el que ha de fer aquesta Cambra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Francesc Rodríguez havíeu demanat la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Volia demanar al Sr. cap de Govern que la resolució que es va entrar està publicada aquí, i si vol li llegeixo... -suposo que ell se l'ha pogut llegir- però, si no se l'ha pogut llegir, si vol, li llegeixo jo.

Vol que li llegeixi, o no?

La resolució que va entrar el Partit Socialdemòcrata.

El Sr. síndic general:

Penso que seria bo de no continuar amb el debat de la proposta d'acord.

Estem en una sessió de preguntes.

Donem aquest tema... Quan aquesta proposta d'acord que està admesa a tràmit estigui en l'ordre del dia es debatrà com correspon.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Em sembla correcte...

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Em sembla correcte la seva postura.
Jo no insistiré si ningú insisteix.

El Sr. síndic general:

Sí.

Sr. Antoni Martí una repregunta? Però, donaria per acabada la qüestió de la proposta d'acord que no és el tema de debat.

El Sr. Antoni Martí:

Amb tota tranquil·litat, quan deia que hi ha dos grups parlamentaris... hi ha tres grups parlamentaris i no dos, però un no té perquè tenir la raó sempre automàticament, i en tot cas quan és minoritari, i moltes vegades sent minoritari es pot tenir la raó.

Vaig, Sr. síndic, a la pregunta.

En definitiva... i gairebé és una... i si se'm permet per al·lusions al Sr. Dallerès, el que fa les preguntes s'entén que és un parlamentari del mateix títol que el Sr. Josep Dallerès, i fa les preguntes com entén que les ha de formular, i el Govern té la llibertat de contestar com ell entengui que les ha de fer.

Per tant, no veig a què han vingut les declaracions del Sr. Josep Dallerès.

En tot cas, veig bastant nerviosisme des de les files del Partit Socialdemòcrata.

La veritat és que estava consensuat. Sr. cap de Govern no hauria estat més prudent, fins i tot per la diplomàcia andorrana, per un país neutral com el nostre, i sabem...

El Sr. síndic general:

Si us plau...

El Sr. Antoni Martí:

No hauria estat...

El Sr. síndic general:

Si us plau...

El Sr. Antoni Martí:

No hauria estat més prudent, Sr. cap de Govern, que avui haguéssim votat una proposta d'acord conjunta?

El Sr. síndic general:

Si us plau, aquesta no és la qüestió, formulem repreguntes i deixem la qüestió de la proposta d'acord fora d'aquesta sessió. Si us plau...

El Sr. Antoni Martí:

Molt bé.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passem a la tercera pregunta del dia.

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 24 de febrer del 2003, relativa a l'elaboració d'un projecte de llei de protocol.

Aquesta fou registrada amb el número 186-A i publicada en el Butlletí número 6/2003 del 26 de febrer.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

L'exposició de motius de la pregunta tampoc la llegiré.

Després, al Sr. cap de Govern si li ve de gust, ja me la llegirà ell, com ha fet abans.

El que vull explicar en aquesta breu exposició és que d'ençà a l'aprovació de la Constitució s'han succeït diverses iniciatives legislatives a ben segur de major importància que la de la Llei del protocol, però és evident que arribats als deu anys de la Constitució comença a ser hora de què hi hagi aquesta llei.

En reunions de la Junta de Presidents en les quals es convida al Govern, el Sr. cap de Govern fa mes d'un any ens va manifestar a preguntes del nostre grup parlamentari que tenia pràcticament enllestida la Llei del protocol i que l'entraria a tràmit, de la qual cosa ens vam congratular.

Com que ha passat més d'un any i no ha entrat la llei a tràmit, però el que sí hem pogut veure és que abans de rebre-la nosaltres, ja s'explicava

a la premsa internacional, i hem vist allí que el cap de Govern, doncs, devia haver donat almenys la proposta que no ha enviat als grups parlamentaris al seu cap de Protocol. I el seu cap de Protocol explicava que aquesta proposició de llei, o projecte de llei, s'aprovarà abans de final d'any, i també es deia que els models protocol·laris en els quals ens emmirallàriem serien el francès i l'espanyol, ja que deia el cap de Protocol: "És d'aquests països d'on vénen la majoria de les visites oficials".

Bé, sigui o no sigui això més pràctic per treballar com també es deia, la pregunta és si: és veritat el que hem pogut llegir? I, per tant, si tindrem o no tindrem aquest Projecte de llei de protocol, i si ha decidit ja el Govern si el Consell l'aprovarà abans de final d'any com es diu en aquestes declaracions.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.
Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament la teníem enllestida i la tenim enllestida, però aquesta és una qüestió i l'altra és poder-la presentar.

Una vegada enllestida segons els criteris que hem fet servir per fer-la -des de diferents òptiques i en dos legislatures seguides perquè s'hi va treballar en l'anterior, també-, ara toca també una part important que és veure si aquesta proposta abans d'arribar al Consell General pot ser assumida per les altres instàncies i institucions a les quals afecta.

Per tant, hi ha un treball una mica de camp, de dir, de parlar dels principis d'aquesta llei amb les persones i institucions que poden estar afectades per la llei per poder-la portar aquí amb el màxim de consens per la part d'altres institucions que el Consell. I, llavors el Consell General és el que donarà la seva opinió definitiva i el que farà la llei, en tot cas, a través d'esmenes o d'aprovació tal com sigui la llei.

Jo confio, tal com he dit, que sí, que aquest any, li contesto, espero que aquest any la puguem portar i ens interessa molt a tots tenir-la presentada per evitar qualsevol tipus de problema de protocol, que és més important del que sembla i que en canvi no s'ha pogut fer fins ara.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Bartumeu?
Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, una rèplica.

Parlamentar que aquest consens que sembla... no sembla, que constato que es busca en altres institucions, es busqui en el Consell General, perquè per la mateixa via que entenc que s'estan consultant altres institucions afectades, no hauria estat de més que s'hagués fet arribar almenys a la Sindicatura i a la Junta de Presidents en tràmit de consulta institucional aquest projecte de llei.

Lamento que no s'hagi fet.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern volem contestar?

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Totes les institucions concernides seran consultades, i em sembla que val la pena també i és imprescindible que ho sigui el Consell General. Però el Consell General per una llei com aquesta en el seu treball tindrà la col·laboració del Govern en tot el que sigui necessari per reformar la proposta de llei que pugui arribar, només serà un esborrany de proposta, i crec que abans d'entrar-la és quan haurem de parlar. I, prefereixo i li agraeixo que pràcticament accepti fer-ho així, i m'ho requereixi.

Li accepto i ho farem així.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?
Cap repregunta?
Bé, passem a la següent.

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup

**Parlamentari Socialdemòcrata,
per escrit de data 26 de febrer
del 2003, relativa als brots
infecciosos de gastroenteritis de
febrer de 2003.**

Fou registrada amb el número 191-A i publicada en el Butlletí número 7/2003 del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López Montanya.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Durant el darrer any Andorra ha patit diferents brots infecciosos de gastroenteritis. El febrer de l'any passat, un brot infecció va afectar un nombre molt important de turistes i ciutadans de la zona de Soldeu i el Tarter, i ara fa uns sis mesos, un altre brot va afectar una seixantena d'alumnes de l'Escola Andorrana d'Escaldes-Engordany. En el primer brot infecció es va determinar que l'agent causant era el virus de Norwalk, però no es va poder esbrinar com aquest virus s'havia propagat per l'aigua. En el brot de gastroenteritis de l'Escola Andorrana, tot i que en un primer moment la ministra de Salut i Benestar es va afanyar a manifestar que era degut a una mala manipulació dels aliments, la conclusió de l'informe final del ministeri determinava que no es podia establir una relació causa-efecte entre els aliments consumits i el quadre clínic presentat pels afectats, sense que el ministeri hagi pogut determinar si la via de transmissió de la infecció va ser l'aigua o si l'origen va ser un virus de transmissió no alimentària.

A començaments del proppassat mes de febrer els ciutadans d'aquest país vam haver de patir, de nou, dos brots infecciosos de gastroenteritis que van afectar, d'una banda, uns tres-cents alumnes i professors del Col·legi Sant Ermengol i, d'altra banda, uns dos-cents turistes de vuit hotels de les parròquies de Canillo, Encamp, Andorra la Vella i Escaldes-Engordany, sense que, a hores d'ara, el Govern hagi donat cap explicació satisfactòria sobre les causes que van provocar aquest lamentable episodi.

Les preguntes en concret són les següents: primer, pot determinar el Govern quines són les causes que han provocat els dos darrers brots infecciosos de gastroenteritis? I, segon, què està fent el Govern per protegir la salut dels

ciutadans, residents o turistes, i prevenir l'aparició de brots infecciosos de gastroenteritis?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Salut i Benestar.

Teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, pel que fa a la primera pregunta la resposta és no, perquè encara no tinc, com a ministra de Salut i Benestar i en conseqüència tampoc el Govern, l'informe dels tècnics.

Pel que fa a la segona el Govern a través de les diferents àrees del departament de Salut el que fan és aplicar els plans de vigilància i control establerts per tal de fer prevenció no tan sols en l'aparició de brots sinó en altres tipus de malalties, així com anant establint els processos de millora continuada per adequar aquests plans de vigilància a les necessitats del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure! Penso que amb el temps que ha passat el Govern podria tenir coneixement de quines són les causes: si va ser l'aigua o va ser una altra via, la que va provocar aquest, com he qualificat abans, lamentable episodi.

Pensem que aquest tema és un tema important... és un tema important no únicament perquè afecta a la salut de les persones -a la salut de tots els ciutadans que vivim en aquest país i els turistes- sinó també per la mala imatge turística que provoca.

Pensem que probablement un d'aquests brots que es produeix aquí a Andorra pot provocar tan mal en un dia, com bé pot fer una campanya de promoció turística durant uns mesos.

És per això que instem el Govern a què practiqui i que posi en pràctica tots els elements necessaris per prevenir que en el futur no es

tornin a donar aquests brots infecciosos de gastroenteritis.

Jo recordo que ara fa uns mesos, penso que el Sr. cap de Govern que responia a una pregunta sobre aquest tema en absència de la Sra. ministra, i deia que el Govern faria tot el possible perquè això no es tornés a produir en el futur... Voldríem que això fos realment així.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra vol contestar?

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, comparteixo part del que ha dit el Sr. López.

És un tema molt important justament perquè ens hi va la promoció turística al nostre país, i la imatge externa que puguem donar i ara, justament per aquesta importància, doncs, tot i que diuen que el Govern podria tenir ja l'informe, això fa que els tècnics justament, doncs, vulguin analitzar-ho molt bé i no vulguin donar-nos informació... -justament perquè la ministra no s'afanyi a manifestar coses que després no són- a donar una informació que realment ells no hagin fet una anàlisi acurada, i això porta el seu temps.

I, jo estic contentíssima amb els funcionaris que tinc al departament de Salut perquè penso que són uns grans tècnics i que no s'aventuren a dir coses quan realment no les coneixen.

I, en aquest sentit, doncs, també manifestar, doncs, que estem fent tot el possible, doncs, per anar millorant aquests plans de vigilància i control -el dia que vulgui, doncs, encantada li explico les millores que s'han anat fet en cada un dels plans de vigilància de les diferents àrees de salut. I, no tingui cap dubte que seguirem treballant en aquesta línia perquè ens hi va justament la imatge del nostre país.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula per repreguntar.

El Sr. Esteve López:

Sí.

Sra. ministra, primer de tot dir-li que estic d'acord amb el que diu vostè, i penso que els tècnics que treballen en el seu ministeri són excel·lents professionals i que no s'aventuren a dir coses quan no tenen coneixement d'elles.

La pregunta que li vull fer és, si aquelles manifestacions que va fer vostè just dos o tres dies després, o l'endemà del brot infecciós al Col·legi Sant Ermengol atribuïnt o insinuant que era degut al fet de fer passar l'aigua per una mànega -i que va provocar, per cert, la crítica del director del col·legi que va parlar de què vostè va fer una patinada considerable-, si avui encara les manté.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, quan vaig fer aquestes manifestacions van ser perquè van ser motivades en una reunió que vaig tenir justament amb els funcionaris del departament de Salut, sinó jo les coses no me les invento.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, passem, doncs, a la número 5.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de febrer del 2003, relativa a la rotonda de la part alta de la desviació d'Encamp.

Fou registrada amb el número 192-A i publicada en el Butlletí número 7/2003 del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Miquel Alís.

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Durant les dues darreres temporades d'hivern, la desviació d'Encamp està oberta al tràfic de forma intermitent degut a què encara no s'ha enllestit la rotonda de la part alta.

Aquesta intermitència, en la seva utilització, genera un evident perill d'accidents per la qual cosa és important que al més aviat possible, pugui realitzar-se la rotonda que permetria la utilització d'aquesta via de comunicació de forma fixa i sense perills.

Tanmateix el dia 9 de gener d'enguany el Govern va decidir retirar del tràmit parlamentari l'expedient d'expropiació dels terrenys afectats pel projecte "Desviació d'Encamp. Rotonda d'enllaç - C.G. núm. 2 (zona Mirador)", que havia entrat a tràmit en data 25 de novembre del 2002.

Ateses aquestes consideracions es pregunta: 1.- Per quins motius el Govern va decidir retirar del tràmit parlamentari l'Expedient d'expropiació dels terrenys afectats pel projecte "desviació d'Encamp. Rotonda d'enllaç - C. G. núm. 2 (zona Mirador)"? 2.- En quin estat es troba el projecte de construcció de la rotonda esmentada? En quin termini està previst iniciar i finalitzar l'obra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri a la primera pregunta que vostè em fa... nosaltres vam haver de retirar l'expedient d'expropiació del Consell per una simple raó. En el moment del parcel·lari un dels propietaris que nosaltres teníem referenciats ens va fer unes al·legacions dient que una part d'aquell terreny que no és... que està, diguéssim, llindant la zona d'influència de la rotonda, no era ell mateix sinó una altra persona.

En aquell moment teníem dos possibilitats: o bé continuar l'expedient d'expropiació endavant, i haguéssim pogut tenir un defecte de forma; i l'altre era retirar-lo, i donar la possibilitat que aquest altre senyor..., -que el seu nom no sortia tampoc al Cadastre, dic passant-, pogués fer les al·legacions pertinents ja que era una part implicada.

El ministeri va preferir -el Govern en aquest cas- retirar l'expedient i, ara en aquest moment aquest senyor ja ha pogut fer les seves al·legacions i nosaltres estem a la disposició per poder-lo entrar al Consell aquesta setmana que ve, segurament, a principis de setmana.

La segona part del que vostè em demana... nosaltres el projecte de la rotonda el tenim acabat. En el moment que tindrem aquests terrenys, quan la comissió d'expropiació ens pugui donar aquests terrenys, la disposició d'ells mateixos, llavors començarem les obres. Comptem que tinguem entre nou i deu mesos de temps de realització, i el cost de l'obra seria del voltant d'1.600.000 euros.

Aquest temps és una mica més llarg perquè també canviem la rasant de les últimes cases baixant després del Funicamp fins a l'entrada d'aquest punt rodó. Llavors, baixem el nivell.

Avui dia no hem pogut fer cap tipus d'intervenció, com una rotonda provisional o altre, perquè tenim una diferència de nivell entre l'entrada a la rotonda i la sortida -cosa que pels vehicles lleugers no hi hauria cap tipus de problema, però, sobretot pels autobusos o pels camions articulats hi podrien haver problemes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre jo li he parlat d'uns perills que hi havia també en aquesta zona i li comentaré aquest perill que jo hi veig.

Per exemple durant el matí, en aquesta zona, hi ha uns agents de circulació que permeten pujar i baixar per aquesta zona. Al final del dia... el mateix. Però, entre el matí i la nit aquests agents de circulació no hi són. Llavors, el que passa, és que hi ha gent que s'acostuma a pujar i baixar per aquesta zona, i continuen pujant i baixant, creuant la carretera pel mig de la corba.

És per això que parlo d'un perill... d'un perill enorme que hi ha en aquella zona.

Llavors, voldria que el ministre ho contestés... a veure que passa? Que és el que s'ha de fer? És

que s'hi ha de posar la policia o no en aquella zona?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè del que m'està parlant és d'una infracció del Codi de la circulació...

Nosaltres quan l'obrim és per facilitar el trànsit de baixada, i ho fem amb la col·laboració del Comú d'Encamp i dels seus agents de circulació, i en el moment que els agents de circulació del Comú d'Encamp tanquen la circulació, vostè ja ha vist que hi ha unes barreres que estan posades... -uns cons de plàstic- que estan posats al mig de la carretera.

Si vostè llavors fa una corba molt més pronunciada i entra dintre de la gasolinera, i de la gasolinera després agafa el vial, vostè el que està cometent és una infracció, perquè els rètols que diuen que vostè no pot girar cap a la mà esquerra hi són ben visibles.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Miquel Alís, alguna repregunta?

El Sr. Miquel Alís:

Sí.

Però només... és que el que passa a moltes persones, -i moltes vegades no són els habitants o els residents d'Andorra sinó els turistes-, és que conduïm per costum... és a dir, que sí, que tenim l'obligació de mirar els senyals, i efectivament n'hi ha un abans d'arribar a la rotonda, que prohibeix girar cap a l'esquerra, però la gent ens acostumem a conduir per costum. És a dir, la gent que al matí han pujat o han baixat per allí, al migdia quan baixen, continuen fent-ho i es crea en aquella zona un greu perill.

Això és el que volia que sabés el Sr. ministre.

Després posaria una repregunta.

El Sr. síndic general:

Poseu la repregunta, si us plau, i evitem de fer debats sobre les qüestions, i aneu directament a la repregunta, si us plau.

El Sr. Miquel Alís:

D'acord.

Gràcies Sr. síndic.

La repregunta que faria al Sr. ministre és aquesta.

Tota expropiació està precedida d'una fase de negociació.

A aquests propietaris, que no s'ha pogut arribar a una entesa, quants són aquests propietaris amb els que no s'ha pogut arribar a una entesa? I per què, no s'ha pogut arribar a una entesa en aquesta zona?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, la totalitat dels propietaris d'aquesta zona són de l'ordre, si mal no recordo, de 12 o 13 propietaris -i ara, no tinc aquí el llistat però si vol ja li faré passar.

Amb aquests propietaris es van començar les negociacions, -devia ser al voltant de... abans de què jo entrés al ministeri, és a dir, abans de l'abril del 2001-, i ja s'havien tingut varies reunions amb diferents d'ells, quasi bé amb la seva totalitat. Les últimes reunions les vaig tenir jo personalment i s'havia arribat a un previ acord, perquè el problema que tenim sobre els acords és que o bé tots els propietaris de la zona firmen el seu acord, o sinó és molt difícil tenir els terrenys i deixar passar els dies i els anys. I el que sí és necessari per tenir l'obtenció d'aquests terrenys, -perquè si un propietari, ell mateix, no vol firmar un conveni de cessió, ja no diré obligatòria però sinó una cessió que ell mateix fa voluntària-, l'únic mètode que a nosaltres ens queda, a l'Administració, per poder anar fent obres i poder tirar aquestes obres endavant són els expedients d'expropiació.

Aquests expedients d'expropiació vist que hi havia la reticència d'un propietari i també d'un segon -diríem un i mig, en aquest cas-, nosaltres vam preferir tirar endavant això amb un expedient d'expropiació.

Quan l'expedient d'expropiació l'haguem portat aquí al Consell, i vostès en aquesta Cambra ens hagin donat la utilitat pública, -que espero que així sigui-, els propietaris -els altres que estan d'acord- podran formar un conveni... un conveni normal com els que estem firmant en tots els altres punts. L'únic problema que hem tingut en aquella zona és que hi ha més d'un propietari refractari a donar aquests terrenys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Alís teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

A mesura que es realitzin els projectes de desviacions, el Govern podrà considerar de classe A tots els trams de via pública que siguin objecte d'una desviació.

Per quins motius el Govern no vol prendre aquest acord en aquesta zona?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri! El que tenim de fer és, com ja els hi explicat varies vegades a la Comissió d'Ordenament del Territori, i a vostè mateix, diguéssim el que tenim de fer aquí és una reorganització de totes les carreteres i de tots els trams, -tant de carreteres generals com de carreteres secundàries-, i això passa per una Llei de carreteres, i en aquesta Llei de carreteres hi estem treballant en aquest moment en una fase molt preliminar, per saber quins serien els temes que poguéssim, nosaltres, treure en el punt de vista del tipus de carretera, de l'amplada, del tipus de cabdal, etc., que això també sortirà en part reflectit a sobre dels plans d'urbanisme, i d'altra part en aquesta

Llei de carreteres. És una cosa en què hi estem treballant, i no es preocupi que ja li farem passar al més aviat possible, i sinó en l'interior de la mateixa comissió els hi aniré donant -com he fet fins ara- totes les informacions pertinents de l'avançament dels treballs que nosaltres tinguem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

L'ordenació aquesta que admet, em penso que és de l'any 1987, i no diu que hi ha d'haver un estudi de totes les carreteres, diu que a mesura que es realitzin les desviacions -i aquesta s'ha realitzat-, i la meua pregunta és molt precisa: ja que s'ha realitzat aquesta desviació, per què no s'ha requalificat aquesta zona?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Pel moment encara no està acabada. Vostè m'està demanant de fer una cosa, i aquesta cosa la farem quan estigui acabada.

Pel moment la desviació d'Encamp no està acabada. Per què no està acabada? Doncs, perquè no tenim la famosa rotonda de la qual vostè m'està parlant... aquesta rotonda no està acabada.

Quan hi hagi aquesta rotonda acabada, les voravies, etc, etc, que encara tenim unes quantes feines per fer sobre aquella zona, després la podrem requalificar. Pel moment això no ho podem fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Antoni Martí volem formular una repregunta?

El Sr. Antoni Martí:

Sí, Sr. síndic.

Jo suposo... -en tot cas, vostè ja em dirà el contrari si de cas-, però una mica lligant amb el que deia el Sr. Miquel Alís, però ja no des d'un punt de vista nacional i no únicament parroquialista de la parròquia d'Encamp que em té acostumat el Sr. Miquel Alís, tot i que té preguntes després una mica més diverses, -jo ho entenc- i ara vaig a la pregunta. És veritat el que diu el Sr. Miquel Alís, però també és veritat, Sr. ministre, -i aprofito per dir-ho-, de què: Andorra és una totalitat. La parròquia d'Encamp, -que pesa molt- i d'altres parròquies, doncs, quan es faci la requalificació de carreteres, no ja únicament el desviament d'Encamp, sinó d'altres que s'haurien de requalificar, jo entenc que quan es faci això es mirarà des de la globalitat, i no una cosa que, entenc legítimament, que vulgui demanar el Sr. Miquel Alís, però jo, tot i haver estat elegit a Escaldes-Engordany, jo penso que s'ha de mirar des d'un punt de vista global, i aquesta és la meva pregunta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Té vostè tota la raó... diguéssim, s'ha de mirar des d'un punt de vista global.

Les infraestructures i els plans sectorials que s'han fet de carreteres en aquest moment s'han estudiat en un pla general i en un pla global de tot el país, i les carreteres existents o els desviaments que estan en via de construcció en aquest moment també s'agafaran des d'un punt de vista general.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís heu demanat la paraula?

El Sr. Miquel Alís:

Sí.

Primer, per contestar per al·lusions al Sr. Martí.

No, no m'està prohibit, penso, de parlar de la parròquia d'Encamp -també parlo d'altres parròquies, i ja se'n donarà compte.

Jo el que estic defensant aquí, Sr. ministre, és l'ordinació que penso que després, són lleis... és la llei aquesta. I, aquesta llei no diu que s'hagin de tractar totes les desviacions d'Andorra, diu que quan una estigui, doncs, ja, en funcionament es pugui fer això... no diu que estigui obligat, tampoc que es pugui fer... això és el que diu la llei.

Lavors ara, si em permet el Sr. síndic posaria una altra pregunta, una repregunta?

La rotonda d'enllaç de la desviació d'Encamp amb la carretera general número 2 afecta el carrer del Mirador. Quina solució preveu el Govern per no tallar aquest carrer?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, nosaltres, en aquest d'això, -i em sembla que en l'interior de la comissió ja li'n vaig parlar-, aquí hi havia dos formes de tractar aquest problema: una de les formes era: tractàvem exclusivament la carretera general i la desviació aquesta que diu, i nosaltres no tallàvem en aquest projecte, el carrer del Mirador; i l'altra de les coses, era que aprofitant les obres que el Govern destinarà a aquella zona que és fa amb la col·laboració del Comú d'Encamp, de poder realitzar l'eixampla de l'entrada del carrer Mirador.

Desgraciadament no vam poder arribar a cap acord amb el Comú d'Encamp tot i que vam tenir varies reunions.

Però no es preocupi que el carrer Mirador nosaltres no el tallem i quedarà exactament com està. Ara, és una llàstima que no s'hagi pogut fer l'obra perquè haguéssim donat millor accés a tota la gent que viu en aquelles cases.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Sí.

En els plànols que ens va fer arribar amb l'expedient d'expropiació, la zona que tracta el Govern arriba la voravia just al carrer del Mirador i allí queda tallat.

Llavors, què vol dir: que la gent haurà de baixar per la carretera... continuar per la carretera? Perquè la part alta d'Encamp, -cap al Funicamp i cap als Cortals- hi viu molta gent, i estan baixant per la carretera.

Llavors, ja que no ho ha tractat el Govern, la gent, que sàpiga el Sr. ministre, que els vianants continuaran baixant per la carretera general perquè en aquell lloc no hi ha vorera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Voleu contestar Sr. ministre?

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El punt de vista del tractament de la rotonda i de la voravia, aquella voravia sobre el seu diàmetre interior de la rotonda, la voravia és d'un diàmetre inferior però té continuïtat, i sobre la baixada és un fet que el carrer creua la voravia, però aquella voravia continua, i té una continuïtat tot i que la seva amplada és una mica més estreta.

Res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Sí.

Sr. ministre, lamento dir-li que en els plànols que ens han fet arribar, la voravia queda tallada, doncs, quan arriba al carrer Mirador.

Són els plànols del Govern...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El plànol que vostè té és un plànol d'afectació de la rotonda i exclusivament de la rotonda. No té vostè un plànol constructiu de les voravies d'Encamp.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, deixarem...

Sí, Sr. Antoni Martí.

El Sr. Antoni Martí:

Sí... no... és per una qüestió... no sé, de transferència del debat, no?

El Sr. Alís ens ensenya un plànol... i el Grup Parlamentari Lliberal no sabem de quin plànol estem parlant... i si ja, per centrar una mica el debat, si això ha d'anar així, doncs, podria abans explicar-nos el Sr. Alís quin és el plànol perquè... no sé, aquí treure plànols és fàcil... però, en fi... és per la comprensió del debat, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, en tot cas, em sembla que el Sr. Alís tenia un plànol.

A partir d'aquí ha fet una observació el ministre... és a dir, que simplement que hi havia una voravia que no continuava, doncs, em sembla que deixaríem aquesta qüestió aquí...

Sí, Sr. Miquel Alís, si us plau.

El Sr. Miquel Alís:

Sí.

Si el Sr. Martí s'hagués mirat l'expedient d'expropiació, doncs, aquest plànol és de l'expedient d'expropiació que ens van enviar, i el projecte és el número 224.3.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Si us plau, Sr. Antoni Martí una repregunta o per al·lusions?

El Sr. Antoni Martí:

No!... Per al·lusions.

Vull dir... ja m'ha dit el president del Grup Parlamentari Lliberal que tinc una certa habilitat però, la meua habilitat no arriba a desxifrar -i n'hi ha bastants de plànols- quin és el plànol que ensenya el Sr. Miquel Alís.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, aquí estem en una sessió de preguntes, doncs, agrairia que continuéssim posant preguntes i contestant aquestes preguntes i no d'arribar a certs debats... si us plau, senyors consellers...

Passariem, doncs, al la següent que és la pregunta número 6.

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de febrer del 2003, relativa a les previsions per millorar la xarxa de carreteres en alguns punts determinats que podríem qualificar com a "punts negres".

Aquesta fou registrada amb el número 193-A i publicada en el Butlletí número 7/2003 del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Miquel Alís.

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

La xarxa actual de carreteres presenta alguns punts que, per la seva perillositat i, malauradament, pels freqüents accidents, fins i tot mortals, o pels problemes que representen per una fluïda circulació dels vehicles, evidencien la imperiosa necessitat i urgència de procedir a la seva rectificació i millora. Concretament, a les parròquies de Canillo i Encamp podem citar-ne, entre d'altres, les següents: Primer, carretera general núm. 2, el tram de quatre vies a la zona del Lloset, davant la gasolinera ESSO; dos, la zona de les corbes de Molleres -a sota de Meritxell-, on es

produeixen, des de fa temps, nombrosos accidents; tres, carretera general núm. 2 des del Pont d'Incles fins el poble de Soldeu; quatre, la zona entre les Prades de Joan Antoni i Ràdio Andorra, a la Bartra.

Ateses aquestes consideracions es pregunta: ha previst el Govern procedir a la millora de la xarxa de carreteres en els llocs esmentats? En cas afirmatiu, en quin estat es troben els projectes i en quin termini està previst iniciar i finalitzar les obres?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

La contesta és sí, i li explicaré.

A la zona de les corbes de Molleres, en aquest moment tenim el projecte acabat. Estem realitzant els últims retocs del parcel·lari. L'obra és d'un valor d'uns 2.800.000 euros, aproximadament i el Pla d'execució és de vint mesos, sempre i quan tinguem aquests terrenys... que ens hagin cedit aquests terrenys.

Sobre la carretera general número 2: el pont d'Incles fins a Soldeu. En aquest moment tenim, exactament, el projecte constructiu acabat; tenim pressupost per valor de 2.872.000 euros; el parcel·lari el tenim acabat; estem en plenes negociacions amb els propietaris i si no avancen passarem a la utilitat pública en aquesta Cambra, doncs, la Llei d'expropiació i el plaç d'execució és de vint mesos. Des la zona de les Prades de Joan Antoni i Ràdio Andorra, el projecte constructiu el tenim acabat; tenim també, en aquest cas, pressupostada tota la partida des de la rotonda de Ràdio Andorra fins a la Bartra; les obres poden començar -nosaltres contem que podrien estar licitades al voltant del mes de juny o finals de juny-; els terrenys els tenim quasi en la seva totalitat -falta poca cosa-; això se'ns permetrà també -i ja li dic d'entrada de poder realitzar d'una vegada per totes conjuntament amb el Comú d'Encamp- la famosa parada d'autobús del davant de Valira Nova; aquesta... potser d'aquestes que m'acaba de parlar vostè, aquesta

és la que estaria més avançada i la que podríem començar més aviat.

Per la zona del Lloset... nosaltres per la part del Lloset, des de la sortida d'Encamp fins a la gasolinera ESSO, aquesta zona ja l'hem tractada. El cost de les obres ha estat del voltant d'uns 3.700.000 o 3.800.000 euros. Quedaria una petita zona que seria just davant de la gasolinera ESSO; aquesta zona en aquest moment no la tenim prevista per poder-hi actuar. Quan vostè em parla de la perillositat, sobretot els accidents que hi han hagut en aquesta zona han estat per excessos de velocitat. S'ha instal·lat una barrera flexible tipus *bionda* per un problema amb els motoristes perquè no es donessin cap cop, almenys que no poguessin passar per sota d'aquestes barreres. Nosaltres, la perillositat d'aquesta zona no la considerem, diguéssim, d'alta perillositat a la zona del Lloset, les altres que vostè m'ha dit sí, aquesta en aquest cas ja la tractaríem d'una altra manera.

Això seria una mica un resum del que vostè m'ha demanat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís volem replicar?

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè m'ha dit que la zona de les corbes de Molleres, a sobre de Meritxell, que estaven tractant amb els propietaris... això és el que m'ha dit.

Però, llavors, si jo miro les actes -l'acta de la seva compareixença, el 5 de juny del 2001, aquí en aquesta acta hi ha un recollit que ens diu així mateix... diu: "El Sr. Jordi Serra constata que pel que fa a l'eixampla de la carretera general número 2: Torrent Pregó-Pont de Molleres, punt on hi ha molts accidents de circulació que no hi ha hagut problemes amb els propietaris a l'hora de realitzar els convenis"... Doncs, al 2001 no hi havia problemes en aquella zona, doncs, això vol dir que estava negociat...

Llavors el que em diu avui no és exactament el mateix.

I acabo.

A l'acta, de l'altra compareixença del 19 de juny del 2002, -parlant d'això també perquè vam tornar a parlar d'aquest problema ja que no es

feia res-, aquí diu: "El greu perill que existeix a la zona, diu que el ministre està treballant conjuntament amb el Comú de Canillo per arreglar les corbes de Molleres, a sota de Meritxell"...

Llavors, en una compareixença em diu una cosa, en una altra me'n diu una altra, i avui me'n diu una altra...

Jo ja no sé què m'he de creure, Sr. ministre.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre volem contestar?

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

I ara miri, li'n diré una altra perquè encara tenim un altre problema, i perdoni que li digui d'aquesta manera, però, quan no tenim Cadastre, ara encara tenim un altre problema: és la identificació de la propietat sobre el propi terreny. I, miri! Em sap molt greu perquè el primer interessat sóc jo de fer aquestes obres i de tirar-les endavant, però no deixa de ser que tenim uns problemes de delimitació de propietaris en aquell indret.

I, això, ho tirarem endavant ràpidament... el més ràpid que puguem.

Només li donaré una xifra: a l'any 2002 tot i que aquestes obres es van retardant, tot i que l'obra de la que vostè em diu, -del Pont de Molleres-, no s'ha pogut tirar endavant, de 27 milions d'euros pressupostats, el Govern se n'ha gastat 24 milions d'euros. Això fa... -i ja ho veurà vostè amb un simple càlcul- que fa més d'un 80% de realització d'obres sobre les carreteres.

Llavors, miri! En podríem fer més, i a mi m'agradaria fer més, però és que no puc... no puc, i per això estic treballant en una modificació de la Llei d'expropiació, etc., per poder anar el més de pressa possible, i poder realitzar les obres el més ràpidament possible. Però, el país dóna pel que dóna i jo, francament, en aquest tema dels propietaris i de les cessions obligatòries dels propietaris, doncs, no arribem a fer-ne cap.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, jo n'he parlat ja tres vegades, com ha pogut veure, d'aquest problema sobretot d'aquí, de les corbes aquestes de sota Meritxell perquè hi ha hagut molts accidents i alguns d'ells mortals.

Llavors, des que li'n vaig parlar l'última vegada a la compareixença, ha tornat a haver-hi un accident greu.

La meua pregunta és aquesta: quants accidents més hi haurà d'haver -i millor que no siguin mortals- perquè el Govern actuï el més ràpidament possible i arregli aquelles corbes de Molleres, que jo... jo no sé, no hi entenc d'obra pública però és una qüestió que potser en dos mesos es podria fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies.

Miri! Jo espero que no hi hagi cap altre accident en aquella zona.

Vostè m'està dient que aquella zona és una zona molt perillosa -estem totalment d'acord-, que tenim d'actuar el més de pressa possible... farem el millor que puguem. Ara, que em digui que aquella obra es farà en dos mesos, o vostè sap molt d'obres o jo en sé molt poc, però, el que jo li puc dir és que les obres en aquest país duren molt més del que la gent es pensa, i jo, estic patint les conseqüències com tots els andorrans, i veurem en d'altres preguntes que ens han posat sobre els problemes circulatoris.

Les obres duren molt més i els projectes constructius que s'estan fent avui dia són molt acurats i segurament que estem fent obres que jo en denomino luxe asiàtic, perquè potser sí que amb menys també fariem, però hem de realitzar aquestes obres el millor que puguem i almenys des del punt de vista del ministeri els projectes que nosaltres tirem endavant són el més acurats possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En un altre dels punts, a la zona de la Bartra -i em sembla que ja li'n vaig parlar una vegada-, em diu que aquell projecte està acabat, però, l'altre dia em va dir una persona, doncs, que està treballant al Govern -el Sr. Torres de Casa Guillem d'Encamp- que el projecte no estava encara acabat, però, si vostè m'ho diu, jo m'ho crec.

Llavors, jo li volia dir una cosa, i això potser va en contra una mica de la rapidesa amb que s'haurien de fer aquestes obres: jo li volia dir si el Govern ha pensat que fer la carretera per l'altre costat del riu no fóra més fàcil? Perquè quan eixamplarem aquest tros de carretera, estreta com és, tallant la muntanya... jo no sé com passarem tant els d'Encamp com els de Canillo. No fóra molt més fàcil fer un pont a la corba de Ràdio Andorra, passar per l'altre costat fins la desviació de FEDA?

Aquesta és la meua pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El projecte està acabat. Hi ha una modificació de projecte -que potser és això el que el Sr. Torres li va dir- sobre la part alta. La part alta és tot el terreny que nosaltres tenim a Govern on hi va el Museu de l'Automòbil. Allà, nosaltres eixamplarem tota aquella zona -cosa que no havíem previst en un bon principi-, i aquí estem esperant els últims retocs del projecte d'aquella zona, però de la zona que va entre la Bartra fins a l'arribada, diguéssim, de Ràdio Andorra, el projecte està totalment acabat, i ja fa un bon temps que està acabat.

Quan vostè em parla de fer passar la carretera a l'altre costat...: s'han fet estudis i sobre les infraestructures viàries i sobre el Pla sectorial de carreteres, allà hi ha prevista una carretera en un futur... no en aquest moment.

Quan vostè em parla de si el projecte constructiu d'aquesta obra donarà problemes circulatoris en aquella zona... doncs, espero que

no, i, el projecte constructiu ja està fet d'una manera que nosaltres no tinguem que tallar mai la circulació en aquella zona perquè primerament començarem l'obra per la part del riu, i l'eixampla vindrà de la vora del riu fins a la carretera, i després es farà el desmunt de la penya cap al costat interior en el lloc més estret d'aquella zona.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Bé, passarem, doncs, a la següent.

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de febrer del 2003, relativa al túnel del solà d'Escaldes.

Fou registrada amb el número 194-A i publicada en el Butlletí número 7/2003 del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Miquel Alís.

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Un cop estigui finalitzat el túnel del Solà d'Escaldes i entri en funcionament, és previsible un increment considerable del tràfic a la zona de l'obac de les parròquies d'Andorra la Vella i Escaldes-Engordany. Actualment existeixen alguns punts que entorpeixen o alenteixen la circulació en aquella zona, concretament la corba de la carretera de l'obac davant l'hotel Roc de Caldes, que necessita un eixample, i l'encreuament de l'avinguda de Tarragona i el carrer Doctor Vilanova.

Tenint en compte aquestes consideracions es pregunta: quin tipus d'encreuament s'ha previst entre la sortida del túnel del Solà d'Escaldes i la carretera general núm. 2? En quin estat es troba el projecte de l'eixample de la corba de la carretera de l'obac davant l'hotel Roc de Caldes? En quin termini està previst iniciar i finalitzar l'obra? En quin estat es troba el projecte de l'encreuament entre l'avinguda de Tarragona i

el carrer Doctor Vilanova? En quin termini està previst iniciar i finalitzar l'obra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

En el moment que tindrem acabat el túnel del solà d'Escaldes, arribem... de la sortida del túnel a l'indret de la carretera general 2, en aquell lloc, hi va una rotonda sobre elevada amb un pas soterrani i això, si no li ensenyo el dibuix és una mica difícil d'explicar-li però... bé, ho provaré... que no es talla mai la via de baixada ni de pujada direcció Escaldes-Encamp i per contrapartida la gent que surt del túnel es reintegra en la carretera general, aquesta tant en el sentit de pujada com en el sentit de baixada.

Vol dir que no hi ha en cap moment cap "Stop"; vol dir que ningú para, diguéssim, dins d'aquest sistema circulatori. La rotonda és sobre elevada i la carretera passa per sota.

Quan vostè em parla d'una mica més avall, del problema de l'encreuament de la carretera de l'obac, només li diré que nosaltres no tenim cap previsió de fer-hi cap tipus d'intervenció perquè és una carretera secundària i, en aquest cas, de competència del comú.

Si baixem una mica més avall -i vostè em dirà que per què estem treballant en el pont de Tobira o pont de la carretera de la Comella-, nosaltres estem fent un eixample del pont, i aquest eixample del pont això facilitarà per poder-hi construir una rotonda no definitiva -perquè el Comú d'Andorra tindria d'actuar per la part del costat de la muntanya, cosa que no ha fet- i, llavors permetrà que no tinguem cap tipus de parada sinó un punt rodó gran sobre aquest indret, que és un dels punts problemàtics de circulació en aquest moment a Andorra.

El termini de les obres és d'un any, i com vostè va poder veure les vam començar, les de l'eixample del pont de Tobira, fa aproximadament un mes enrera -no hi arriba.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè m'ha parlat de dos punts, jo li havia parlat d'un altre. El tema de la corba del Roc de Caldes, suposo que la contesta és la mateixa que m'ha fet abans: que és una carretera secundària? No sé... pregunto.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre si voleu contestar, si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, perdoni... m'he descuidat.

És carretera secundària, el que vol dir que nosaltres hem actuat per la part que tocava a la carretera general, no per la part que toca a la carretera secundària.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les preguntes.

Alguna pregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Jo pensava que la carretera aquella que s'havia fet a l'obac d'Escaldes, era la desviació d'Escaldes. Doncs, una desviació per a mi, al meu entendre, era un tram de carretera que pertanyia a Govern si l'havia fet Govern com a desviació d'Escaldes.

Llavors, és que el tram de carretera a la parròquia d'Escaldes, i part d'Andorra, és una desviació de la població d'Andorra i Escaldes, o bé és una carretera secundària?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre si voleu contestar?

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

És una carretera que està catalogada com a carretera secundària.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, una altra pregunta Sr. ministre.

No creu vostè...? perquè la majoria del trànsit que baixa avui d'Encamp i Canillo passa per aquella carretera, per la carretera de l'obac.

No creu el ministre que aquest tram de carretera hauria de ser una carretera general i, doncs, tractar tots aquests punts? Perquè en el túnel del solà d'Escaldes encara hi haurà més trànsit; a la zona de la corba de la que li parlava abans, allí no poden passar ni els vianants, perquè no hi ha voravia: passen per la carretera -com en d'altres punts que li he explicat.

Llavors, no creu el Govern que aquest tram de carretera des de la cruïlla d'Engolasters fins a Santa Coloma no hauria de ser una carretera general pertanyent a Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, jo estic totalment d'acord amb vostè: hauria de ser una carretera general. Per poder ser carretera general tenim que canviar la llei i canviar la qualificació de les carreteres que podríem canviar, per exemple l'avinguda Meritxell o l'avinguda Carlemany amb la carretera de l'obac.

És una cosa que s'està estudiant, és una cosa que ho tenim de fer i, a part, quan vostè em diu que això... que el túnel del solà d'Escaldes augmentarà el trànsit és un fet, perquè el projecte global... -i si encara vol anar una mica més lluny-, és també contemplant el túnel del solà d'Andorra la Vella, que quan tinguem el túnel del solà d'Andorra la Vella acabat, llavors

sí que tindrem una circumval·lació total d'Escaldes i Andorra. Llavors, la carretera de l'obac que en aquell moment ja serà nacional -espero- el seu tràfic disminuirà molt perquè la gent que travessarà cap a les parròquies altes no passarà pel nucli urbà ni d'Escaldes ni d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, passem, doncs, a la següent...

Sí, perdó, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, és sobre el mateix punt.

Jo demanaria si no fóra possible no esperar tot el pla global... -perquè és evident que el punt aquest és un punt conflictiu; els que passem cada dia ho patim i de vegades ens ha costat no aixafar algú, perquè a més hi ha els vianants-, fóra possible presentar la desqualificació o la requalificació d'aquest tram, i després en tot cas ja arribarà la famosa Llei de carreteres vista la urgència i vist que s'està tirant endavant l'altre... el que és el túnel d'Escaldes.

I, poso la pregunta perquè en la Comissió de Finances el Grup Socialdemòcrata va votar a favor o en contra en aquest cas, d'una esmena presentada pel Grup Mixt al·legant -i tenia raó- que era una carretera secundària, però es va quedar en una partida del pressupost, si mal no recordo.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri! Ara hi estem treballant, com ja li he dit, en la Llei de carreteres hi estem treballant. Que és un punt urgent, i que tindriem de treballar potser més del compte? Potser sí.

Nosaltres en aquest moment, encara no estem preparats per poder fer aquest intercanvi, perquè el que em demana vostè va ben bé en la línia que pensa Govern que és intercanvi de carretera per carretera, o de pas per pas.

Diguéssim que en aquest cas, a la carretera de l'obac, sí que és una cosa fàcil de fer perquè ja

que tenim la carretera, -la carretera general passa per l'avinguda Carlemany i Meritxell-, seria molt més fàcil i sobretot molt... jo que sé... és un problema només de lògica poder fer aquest canvi amb facilitat.

Quan nosaltres li diguem que estem estudiant la Llei de carreteres és un fet que tot el que sigui de la parròquia, tant d'Escaldes com d'Andorra, és més fàcil que en d'altres parròquies.

Nosaltres hi estem treballant i no és, diguéssim, aquest punt el que ens està frenant, i tampoc no són d'altres punts perquè en el pla sectorial que sortirà reflectit en els plans d'urbanisme moltes d'aquestes coses que vostè em demana ja sortiran reflectides, diguéssim. Després només s'hauria de venir al Consell i fer aquest canvi i parlar-ne en comissió i fer les esmenes que vostès creguin necessàries.

Però, és una cosa que anirà bastant ràpid, com li dic, tardarem molt... a veure... serà al principi del 2004 quan això ja ho estiguem discutint perquè nosaltres ho tenim bastant avançat, -no la llei en si, però sí les diferents requalificacions.

Per l'altre que m'ha dit...

(Se sent un silenci)

Sí... ara em ve a la memòria. Perdoni, eh?

És que nosaltres estem intervenint sobre el riu.

Quan nosaltres fem un pont, intervenim i és competència de Govern. És per això, que és aquell apartat que està dins del nostre projecte i que de cap de les maneres, li torno a repetir, no intervenim del costat muntanya, -que això ho hauria de fer el Comú d'Andorra la Vella i, desgraciadament, no hi està actuant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la següent, a la número 8.

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 27 de febrer del 2003, relativa a la realització d'un estudi per conèixer el nombre de casos de càncer entre

la població d'Andorra afectada per les emissions de productes contaminants del vell forn incinerador.

Fou registrada amb el número 199-A i publicada en el Butlletí número 7/2003 del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

En la darrera sessió de control al Govern, celebrada el dia 18 de desembre de 2002, la Sra. ministra de Salut i Benestar, responent a una pregunta formulada des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata sobre els controls i revisions mèdiques que es faran a les persones que podrien estar afectades per les emissions de contaminants del vell forn incinerador, va manifestar que els experts i científics consultats pel ministeri no compartien el criteri expressat pel Sr. Eric Jover, en les conclusions d'un dels seus informes, relatiu a la conveniència d'analitzar el nombre de casos de càncer als principals nuclis afectats per la contaminació i poder comparar-lo amb altres zones del Pirineu que no haguessin patit aquesta contaminació.

Tanmateix, analitzats els diferents informes i estudis que el Govern va fer arribar als consellers generals, tant abans com després de la sessió de control esmentada, no hem trobat, en cap d'ells, cap referència explícita a la no conveniència de realitzar un estudi per determinar si la població afectada per la contaminació de dioxines, furans, metalls pesants i altres productes contaminants havia patit o estava patint un nombre de casos de càncer superior al d'altres zones no afectades per aquesta contaminació.

En conseqüència es pregunta: primer, quins són els experts o científics que han manifestat que no era convenient realitzar un estudi per esbrinar si la població d'Andorra afectada per la contaminació del vell forn incinerador pateix un nombre de casos de càncer significativament diferent que el que es dona en altres indrets similars no afectats per una contaminació similar? En quins estudis o informes han exposat aquest criteri? I, segon, en què es basen els experts i científics per a considerar que no és convenient realitzar aquest estudi?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern la Sra. ministra de Salut.

Teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la primera pregunta, els experts són els experts de l'àmbit de la salut signataris de l'informe de data 21 d'octubre del 2002, així com dels experts especialistes en salut signataris de l'informe d'avaluació de la comissió d'experts llegit pels mateixos el dia de la compareixença de data 23 de gener del 2003 i adreçat el document als consellers generals de la Comissió de Sanitat i Medi Ambient el 13 de febrer del 2003.

En el primer informe consta en el punt "Pla d'actuació" en el seu punt 1, les mesures de correcció i control relatives a la situació actual, així com en el punt 2 els "Plans de vigilància"; i en el segon es determina com a prioritat finalitzar al més aviat possible l'estudi actualment en curs del nivell d'exposició de la població d'Andorra a les emissions de l'antic forn incinerador i al seu impacte sobre la salut; i, en el punt 4.7, un cop avaluat l'estudi de l'exposició humana, vigilar els efectes potencials en la salut.

Per tant, com molt bé ha esmentat vostè Sr. López, no ha trobat en els informes la recomanació que el Sr. Jover explicitava en el seu primer informe: juliol 2002, i recalco: primer informe, realitzat en el transcurs de tot aquest procés que deia: "S'haurien de reunir les dades epidemiològiques corresponents als casos de càncer per als principals nuclis urbans afectats i comparar-los amb d'altres dades provinents d'altres punts del Pirineu".

I, ara ho lligo amb la segona pregunta en què es basen els experts. Doncs, els experts especialistes en salut pública, compartit pels tècnics del departament de Salut, diuen que cal diferenciar dues coses: primer, que una cosa són els efectes sobre la salut que el nivell d'exposició pot haver tingut sobre les persones en les zones afectades, i fins que no s'obtinguin els resultats de la fase 2, el document preparat pel Ministeri de Salut i Benestar i que va ser lliurat als consellers generals de la Comissió de Sanitat i Medi Ambient en data 14 de febrer del 2003 era prematur, i ja recomana les línies estratègiques sanitàries a seguir perquè la línia

de treball que duem a terme és la que ha recolzat l'OMS.

I, una altra cosa és la incidència del càncer al país i el seu comparatiu amb d'altres països, no tan sols dels Pirineus, i que ja sabem que és similar a la dels països veïns, tal com es desprèn de les dades facilitades el 15 d'abril del 2002 en una demanda d'informació efectuada pel M. I. Sr. Miquel Alís perquè malauradament el càncer és una malaltia de les societats actuals, i així mateix suposem que quan el Sr. Eric Jover va fer aquesta recomanació, com a tècnic contractat pel Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient, suposem que potser desconeixia que el Ministeri de Salut i Benestar estava treballant, ja el mes de juliol del 2002, en l'estudi del càncer quins resultats es van fer públics amb l'edició del llibre "Natalitat i mortalitat del Principat d'Andorra" el proppassat 9 de setembre del 2002 del qual els consellers generals disposen d'un exemplar, i presentant al mateix temps el Pla oncològic nacional amb la seva creació a l'hospital de la Unitat d'Oncologia.

Per tant, els dos punts que he comentat es podrien lligar en funció de les recomanacions que els experts en salut i l'OMS ens fessin en funció dels resultats de l'estudi d'exposició amb les dades que ja tenim de la incidència del càncer al nostre país com una de les línies estratègiques sanitàries a seguir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Codina, jo pel que he entès de la seva contesta és que realment, jo... ja havíem llegit aquests informes i evidentment de forma explícita no hi ha cap recomanació de no fer aquests estudis.

El que vull dir és que en altres llocs que malauradament han patit desgràcies -ho clarifico amb aquesta paraula- com greus contaminacions per dioxines com pot ser el cas d'Albertville, i que tots coneixen, doncs, la reacció de les autoritats ha estat ben diferent.

Jo tinc aquí un comunicat de premsa de la prefectura de Saboya que és referent,

justament, a les mesures sanitàries que es van decidir prendre com a conseqüència d'aquell accident.

En la prefectura, d'acord amb el Ministeri de Salut, doncs, van decidir portar endavant un pla d'acció sanitari basat en tres estudis: el primer era un estudi de concentració de dioxines en llet materna; el segon era un estudi epidemiològic per identificar el nombre de casos de càncer realitzat al CIDEL que és el Centre Internacional d'Epidemiologia de Lion i l'Institut de Vigilància Sanitària; i, el tercer estudi era un estudi d'avaluació quantitativa dels riscos sanitaris, i s'especifica que són càncers i altres malalties derivades de l'emissió de productes contaminants, a càrrec del Centre Regional d'Epidemiologia i de Prevenció Sanitària.

Bé, veiem que en altres llocs -en concret a França- al davant d'un problema similar, doncs, les autoritats, el Ministeri de Salut i la prefectura en aquest cas decideixen tirar endavant aquests estudis perquè la població conegui realment quina incidència ha pogut tenir.

Jo no he acabat d'entendre de la seva resposta els motius pels quals aquí a Andorra això no s'ha decidit fer.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, el que m'ha dit és el que havien fet a França, llavors, és clar, com que em diu que el cas és similar, doncs, pensí que difereixo de la seva opinió perquè penso que el cas que m'ha posat no és similar al d'Andorra.

Llavors, el que a nosaltres ens han dit aquí els experts i com podrà comprovar quan fem la compareixença en el seu moment amb els experts de l'OMS, nosaltres hem anat seguint escrupolosament el que ells ens han dit, no?

I, per tant, doncs, com que el mateix Dr. Rolaf Van Leeuwen sempre ha dit que el que no podem fer són comparatius amb països, el que sigui vàlid en un país, no vol dir que sigui vàlid en un altre, justament perquè els graus de contaminació tampoc no són els mateixos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, a continuació a l'apartat de les preguntes.

Alguna pregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, vostè avui ens torna a parlar com ha fet en diferents ocasions d'aquest aval de l'OMS -de l'Organització Mundial de la Salut. El conseller del Grup Mixt, el company Joan Monegal, en la seva compareixença conjunta amb la ministra d'Agricultura i Medi Ambient del 23 de gener va demanar justament que ens fes arribar, vostè, aquest aval, aquest document.

Va passar un mes, aquest document no va arribar, i així mateix, vaig tenir ocasió de fer una demanda d'informació -via article 5 del Reglament del Consell General-, en concret el 24 de febrer, demanant-li justament que és el que vostès demanaven per avalar i quin era l'aval que donava l'OMS.

Avui a hores d'ara... bé, jo no ho tinc, ni cap altre conseller... en aquell moment també li demanava un altre informe, una altra informació sobre unes analítiques de dioxines que vostè deia que feia dos mesos que estaven en fase d'anàlisis; dos mesos després s'ha de constatar que tampoc les hem rebut.

Sra. ministra, jo li voldria preguntar: quan ens farà vostè arribar als consellers, perquè puguem conèixer el contingut del que vostès van demanar a l'OMS que avalés, i quin és l'abast de l'aval de l'OMS?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, jo també vaig tenir l'oportunitat d'estar a aquesta compareixença del 23 de gener, i el que va demanar el Sr. Joan Monegal -pel que jo em vaig apuntar-, li va ser adreçat a vostè justament i als altres consellers de la comissió el dia 13 de febrer del 2003.

Potser vaig entendre malament la demanda del Sr. Joan Monegal, però, en tot cas seria ell el que m'agradaria que m'ho digués perquè va ser ell mateix el que va fer la demanda.

I, referent a les preguntes que ens ha entrat, a la demanda d'informació, doncs, tingui ben present, doncs, que li farà arribar aquesta documentació, i em sembla que encara no han vençut els terminis per entregar-li aquesta documentació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Monegal heu demanat la paraula?

El Sr. Joan Monegal:

Sí, he demanat la paraula.

Gràcies Sr. síndic.

Per al·lusions.

És cert, i les manifestacions del conseller Esteve López i la iniciativa que ells han pres també l'havia estudiat de fer, -el nostre grup-, a través de l'article 5 per sol·licitar aquesta informació. A hores d'ara no la tenim.

Es va produir la circumstància en l'assistència que se'ns va revelar el fet de què malgrat no hi havia la compareixença dels tècnics o del tècnic delegat de l'OMS, sí que aquest tècnic en definitiva havia fet avaluació, havia tingut coneixement exhaustiu de tots els informes, o de certs informes, que d'alguna manera emanaven, o derivaven, o es deduien del treball dels tècnics que van comparèixer en l'assistència d'aquell dia.

Així, d'alguna manera es va voler donar un revestiment als tècnics, en aquell moment compareixents de l'OMS, que era la gran absent de l'assistència.

Enfront d'allò vaig detectar, i vaig creure prudent i congruent el fet de dir, bé... -i vaig interpel·lar justament els tècnics en aquell moment assistents- si em podien dir qui estava, i com s'estava avaluant, o qui determinava, o qui examinava justament els seus informes: se'm va dir que era el tècnic de l'OMS. En aquell moment vaig demanar més concreció de si hi havia més informes escrits d'aquelles consideracions

-crec que era el que pertocava i el que d'alguna manera era escaient- i se'm va dir que sí, que certament existien, i que se'm facilitarien.

Com ha passat el temps, jo havia també... -no ens havíem entrevistat amb el company Esteve López- però és evident que analitzava la procedència de demanar-ho per escrit a través de l'article 5 i, en aquest moment, doncs,

constato l'absència del lliurament d'aquests informes. En aquest moment no els tinc -crec que no els té ningú dels consellers.

El Sr. síndic general:

Per aclariments Sra. ministra.

La Sra. Mònica Codina:

A veure.. jo, potser, Sr. Monegal, el que vaig apuntar, a la compareixença, el que estava demanant potser no ho vaig entendre bé... i és possible, aquestes coses també em passen.

Però, recordin, el dia 13 de febrer se'ls va fer arribar l'informe aquest d'avaluació del Comitè d'experts, els currículums de tots els experts que havien assistit a la compareixença, el currículum dels experts que signaven el document però que no havien assistit a la compareixença; i el darrer document era el document de l'acta que el Dr. Rolaf Van Leeuwen havia... -acta o document... és el que li deia: en anglès- de la reunió de treball que havíem tingut justament quan se'ls hi havien ensenyat tots els informes per part de la Dra. Margarida Coll i el Sr. Josep Casal del Ministeri de Salut i Benestar que havien tingut a Veldhoven -a Holanda.

Jo pensava que era això el que ens estava demanant, perquè allí el Dr. Rolaf Van Leeuwen va ser el que va donar les primeres línies d'actuació envers el que havíem de fer en un futur.

Ara, si el que volen és el treball... la informació posterior a aquesta reunió inicial, i que jo no vaig entendre clar el que m'estaven demanant, cap inconvenient que la tindran.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra... jo, m'imagino que vostè es deu referir a un document en anglès que venia annexat com "Annex 4" i que, doncs, les persones, que com jo, que no dominem gaire la llengua anglesa, doncs, hem tingut la sort de poder utilitzar els serveis del Consell per poder-

ho traduir i que en resum el que ve a dir aquest document en l'escrit, en l'e-mail que els hi envien... -que després sí que hi ha una traducció d'una part, però la primera part no està traduïda, simplement ho havia de dir- es el següent

-aproximadament, és una traducció-: "Espero que el Pla d'acció serà elaborat en la direcció esperada i per això estic disposat a avaluar les propostes revisades." És clar, jo d'aquest document que vostès em van enviar, doncs, entenc que el Pla d'acció s'ha d'elaborar encara, és a dir, que el Pla d'acció no està elaborat i que un cop estigui elaborat, aquest tècnic, doncs, revisarà les propostes que vostè fa un cop revisades.

Però, realment això no és el que va demanar a la compareixença el conseller Joan Monegal.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, gràcies per fer la precisió final, Sr. López, perquè el document que vam enviar de l'acta, o aquest document de la reunió el vam fer traduir al català i el vam enviar traduït al català.

És a dir, l'únic que no vam traduir va ser l'e-mail... però, bé... disculpi. Un altre dia també li traduiré

l'e-mail que adjunti per altra informació que pugui donar-li.

Ja li he dit que potser vaig entendre malament la demanda que em feia el Sr. Joan Monegal i que, per tant, doncs, ja farem arribar juntament a tots els membres de la Comissió de Sanitat i Medi Ambient tota la documentació posterior a aquesta primera reunió.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sra. Codina.

Però, la repregunta que feia anava amb la idea de preguntar-li a vostè si aquest Pla d'acció tal

com diu el seu assessor de l'OMS: està realitzat o no està realitzat?

Perquè, miri, si està realitzat, jo entenc que l'OMS el pugui haver avalat, ara, si no està realitzat no entenc com l'OMS pot avalar un pla que encara no estigui acabat.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

A veure...

Un pla d'actuació dóna diferents fases i aquestes fases les coneixem pel document preparat pel Ministeri de Salut.

Què passa? Doncs, que el que es va fer és en funció dels resultats de cada fase perquè difícilment es poden... -és a dir, una cosa és definir el Pla... és a dir: fase 1: les enquestes; fase 2: extraccions de sang -i ho estic resumint molt-; fase 3: línies estratègiques... és a dir, el que no podem saber són les línies estratègiques fins que no sabrem els resultats de quin és el grau de dioxines, furans i metalls pesants que tenen les persones que han estat en les zones.

Per tant, una cosa és la planificació global, però l'altra és l'aval pas per pas en funció dels resultats obtinguts, i el que s'ha d'anar fent. És a dir, són dos coses diferents i llavors, potser no m'he explicat suficientment bé, perquè la cosa és suficientment complexa també, eh?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Bé, passarem, doncs, a la següent. La número 9.

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 27 de febrer del 2003, relativa al nombre de places escolars disponibles per alumnes d'ensenyament secundari.

Fou registrada amb el número 200-A i publicada en el Butlletí número 7/2003 del 4 de març.

En absència del Sr. Francesc Casals té la paraula el Sr. Josep Dallerès per exposar la pregunta.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Pregunta que es formula al Govern relativa al nombre de places escolars disponibles per alumnes d'ensenyament secundari.

Demano al Govern que informi sobre la quantitat de places disponibles per alumnes d'ensenyament secundari en els centres de l'Escola Andorrana de les parròquies d'Andorra la Vella i Escaldes-Engordany pels cursos escolars 2002-2003 i 2003-2004.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre d'Educació, Joventut i Esports.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere Cervós:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Disposo, en primer lloc de les dades actuals de l'Escola Andorrana referent al curs 2002-2003, doncs, entenc que són imprescindibles per la resposta a la pregunta que vostè em planteja.

El total de l'alumnat de l'Escola Andorrana en aquest curs, el curs 2002-2003, és de 2.709 alumnes i es distribueixen de la manera següent: 971 alumnes a Maternal, 1.148 alumnes a Primera Ensenyança, 515 alumnes a Segona Ensenyança i 75 alumnes a Batxillerat.

Actualment al país hi ha dos centres de segona ensenyança en referència a l'Escola Andorrana: el centre de Santa Coloma i el Roc, i el centre d'Encamp.

El centre de Santa Coloma i el Roc estan dividits en dos edificis que estan sota la mateixa direcció però, amb dos caps d'estudis: l'edifici del Roc -a Ciutat de Valls- on s'imparteix el primer cicle de Segona Ensenyança que té una capacitat de 150 alumnes, aquest any hi ha 147 alumnes matriculats -el curs escolar 2003-2004, 142 alumnes; i el curs 2004-2005, 142 alumnes. En aquest centre hi van els alumnes de La Massana, Andorra la Vella i Sant Julià de Lòria.

A l'edifici de Santa Coloma amb una capacitat de 300 alumnes hi ha matriculats 148 alumnes aquest curs, 158 és la previsió pel curs 2003-2004 i 143 alumnes pel curs 2004-2005.

L'altre centre de Segona Ensenyança que és el centre d'Encamp, acull els alumnes de les parròquies de Canillo, Encamp i Escaldes-Engordany i els provinents també de l'escola del Pas de la Casa. Aquest edifici té una capacitat de 250 alumnes aquest curs. Hi ha 228 alumnes matriculats: 231 alumnes pel curs 2002-2003-2004, i 218 alumnes és la previsió pel curs 2004-2005.

Ara bé, amb l'entrada al curs escolar 2003-2004 l'estructura de l'escola andorrana pel que fa a l'etapa educativa de Segona Ensenyança canviarà perquè si avui disposem d'aquests dos centres de Segona Ensenyança -el centre de Santa Coloma i el Roc, i el centre d'Encamp- està prevista l'obertura del nou centre de Segona Ensenyança d'Ordino, un centre provisional a l'espera de tenir acabada la nova Escola Andorrana d'Ordino de Segona Ensenyança que com molt bé vostès ja saben està en base de projecte i es preveu que estigui en funcionament com a màxim el curs escolar 2006-2007. Aquest centre provisional de Segona Ensenyança a Ordino que s'obrirà el proper mes de setembre estarà ubicat a les escoles velles de la parròquia on actualment hi ha les escoles franceses i espanyoles. De manera que els alumnes de les escoles velles, en el curs vinent, estrenaran el nou edifici de Maternal i Primera Ensenyança a més de la implantació definitiva de l'Escola Andorrana a Ordino.

Així, doncs, i responent a la pregunta que vostè m'ha fet pel proper curs disposarem dels tres centres de Segona Ensenyança: el centre de Santa Coloma, el Roc, el centre d'Encamp i el centre d'Ordino. La capacitat del centre d'Ordino és de 175 alumnes i es preveu que l'any que ve hi hagi, al curs 2003-2004: 174 alumnes, i pel curs 2004-2005: 168 alumnes.

Per tant, d'aquesta manera queda acaba el que és la planificació d'infraestructures a nivell d'Escola Andorrana, d'un centre de Maternal de Primera Ensenyança per parròquia més el del Pas de la Casa, tres centres de Segona Ensenyança que són els d'Andorra la Vella i Escaldes, un centre a Encamp i un altre centre a Ordino, i finalment el centre de Batxillerat que s'ha inaugurat aquest any, i està en ple funcionament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Dallerès voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ha parlat del centre d'Ordino com a provisional per a secundària.

Com es repartiran actualment els alumnes i quins desplaçaments es preveuen fer dels alumnes d'una parròquia cap a una altra?...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar....

El Sr. Josep Dallerès:

Perdó... o és que entre Ordino i La Massana ja representen els 160 alumnes.

El Sr. síndic general:

Està acabada la pregunta? Sí?

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Quan es parla de centre provisional, justament es parla del que és l'edifici. La ubicació i la implantació a la parròquia ja queda totalment determinada i acabada, no?

Quan s'està fent un plantejament, i en aquell moment s'ha acabat, i ja teníem una planificació pel curs que ve, l'únic que es va fer va ser una reunió amb el ministeri -amb els tècnics-; en aquesta reunió s'hi va implicar el director de l'Escola Andorrana i les direccions afectades com és la Primera Ensenyança i Maternal d'Escaldes-Engordany, i com no, també l'equip directiu tant de l'escola Secundària de Santa Coloma com de l'escola Secundària d'Encamp. I a partir d'aquí es va decidir, amb unes premisses que vaig donar, que eren molt clares, que sobretot que es busqués la millor opció pedagògica pels alumnes del Pas de la Casa... perdó! d'Escaldes-Engordany on hi podria anar, he dit, aquesta ubicació i també que pogués beneficiar a tots plegats.

I, també un altre punt important que no es trenquessin els grups naturals tant d'alumnes

que pugen des dels cursos de Maternal i Primera Ensenyança.

Per tant, a partir d'aquest plantejament es van fer diferents reunions i es van trobar vuit opcions en aquesta repartició. Dins d'aquestes vuit opcions, la direcció de l'Escola Andorrana i els tècnics les van exposar, i es va proposar després a l'Associació de Pares de l'Escola Andorrana quina era la distribució millor per als seus alumnes i, es va acordar que el millor era portar els alumnes d'Escaldes-Engordany a Ordino.

I, per tant, aquest és el plantejament que es va portar a l'Associació de Pares, i hi va haver un consens en totes les parts.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí.

Com vostè sap jo no sóc membre de la Comissió d'Educació i, avui, formulo la pregunta pel Sr. Francesc Pantebre. El que li demanaria és si això correspon al plantejament que es va fer en el moment de la compareixença el mes de setembre, a l'inici de curs?

(Hi ha un silenci)

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

A principis de curs quan es va fer la compareixença, sí que es va parlar ja de la ubicació dels tres centres de Segona Ensenyança a nivell del que és el mapa escolar a nivell d'infraestructures -que l'any que ve ja serà efectiu- i, per tant, ja es va començar a treballar el mes de novembre, justament com he dit amb aquelles directrius per fer aquestes particions, i per tant, justament a l'hora de fer aquestes reparticions es va... penso que s'ha ficat a la taula, durant la sessió, la distribució de totes les persones que avui en dia tenen, per exemple... formen la part educativa del país. I,

per tant, en aquell moment, encara quan es va fer la compareixença, no es va començar a fer, però s'ha treballat, i jo diria que en l'última reunió, que va ser en la sessió dels pares de l'Escola Andorrana -fa qüestió d'un mes- es va fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passarem a la pregunta número 10.

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a les indemnitzacions pagades a alguns afectats pel contagi d'hepatitis C, l'any 1999, a la unitat de diàlisi de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

Fou registrada amb el número 202-A i publicada en el Butlletí número 7/2003 del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Segons hem pogut assabentar-nos fa unes setmanes llegint la premsa del país, el Govern, o el Servei Andorrà d'Assistència Sanitària, hauria pagat a quatre persones afectades pel contagi d'hepatitis C, que es va produir l'any 1999 a la unitat de diàlisi de l'hospital Nostra Senyora de Meritxell, unes indemnitzacions que, en total, pugen a uns 354.000 euros, és a dir uns 59 milions de les antigues pessetes. La mateixa notícia periodística informa que els afectats haurien retirat la querella criminal presentada contra les persones considerades responsables del contagi i que la Fiscalia hauria decidit no continuar amb l'acusació.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta: són certes aquestes informacions? En cas afirmatiu, quins són els motius que han fet que el Govern es decidís a pagar als querellants

les indemnitzacions que sol·licitaven i així poder arxivar la querella criminal? Reconeix el Govern que va existir una responsabilitat de l'Administració en el contagi d'hepatitis C a l'hospital?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Miri! De la informació periodística que vostè ha reproduït, no sé si les xifres exactes són les que són, però per entrar en més detall jo li proposo a vostè i al seu grup parlamentari de donar-li la informació amb documentació per evitar, *inclús*, d'haver de discutir de temes particular. En això hi estem tots d'acord, no?

El que sí és cert és que si... no el Govern. Vostè primer planteja la pregunta al Govern o al SAAS, és el SAAS el que va acordar fer aquests pagaments, i és veritat que s'han fet pagaments, s'han indemnitzat a quatre persones: tres persones afectades i la família d'una persona afectada que és difunta -que va morir-, i a partir d'aquí això es va fer -entro en la segona part-: per quins motius?... la pregunta que vostè fa diu: per quins motius el SAAS... llavors, perquè és el SAAS és el que va decidir pagar als querellants les indemnitzacions que sol·licitaven i així poder arxivar la querella. Arxivar la querella no és competència del SAAS ni del Govern. Si s'arxiva la querella en el seu moment serà el Ministeri Fiscal i la Batllia que ho faran, com és normal.

A partir d'aquí, per què es va fer això? Perquè les opcions en aquests casos són molt clares i l'experiència jurídica d'Andorra ho diu, no? En casos d'afectació en un servei públic de qualsevol mena, hi ha una responsabilitat objectiva de l'eina, no? És a dir, en aquest cas de l'hospital, sense cap mena de dubte perquè quan es va tenir aquesta certesa... -perquè també podia ser que vinguessin els contagis per causes externes-, no va ser el cas, va quedar comprovat que efectivament els contagis venien d'un mal funcionament... -d'un mal ús, no d'un mal funcionament- de les mesures d'higiene elementals. I de vegades pot passar que... vull dir, -i em sembla que ho vam comentar una altra vegada aquí fa tres anys, potser, amb el ministre Goicoechea- de vegades

un matí, la mala pràctica d'un sol empleat, pot lamentablement contaminar deu persones, com va ser el cas, no? I, això ha passat amb altres serveis, que això no excusa a ningú, naturalment.

A partir del moment que hi ha uns processaments es posa en marxa el mecanisme perquè els particulars que creuen que estan perjudicats, i n'estan, i volen obtenir una indemnització, tenen la via penal o la via civil per fer-ho.

Per la via penal, si la via penal progressa i s'arribés a una absolució, i si no s'arribés a una demostració de culpabilitat clara, podrien trobar-se els afectats sense haver fet res durant tot aquell temps, i això ha passat amb altres casos, no a Andorra sinó en llocs més llunyans en els quals la via penal ha quedat desestimada al cap de molts anys, i llavors els particulars han hagut de començar una via civil amb tot el que això comporta.

El SAAS amb bon criteri i naturalment amb la intervenció que hi té el Govern des del SAAS - no és una cosa abstracta, de cap manera- van pensar que era preferible, dins de la negociació i tenint en compte la jurisprudència dels tribunals andorrans en casos que podien ser similars, fins a cert punt, arribar a acords amb les famílies que volguessin, no amb la finalitat de retirar la querella sinó sobretot per anticipar el cobrament d'aquestes persones i famílies afectades i no haver-los de mantenir durant un procés llarg, costós -costós en un principi- i sobretot llarg, sobretot llarg i sense una immediata solució no? Per això es va fer, i per això s'ha seguit fent de manera que hi ha les actes del SAAS que ho diuen, -que jo els hi faré passar si vostès volen. I a partir d'aquí no és perquè es pugui arxivar la querella, i si s'arxiva tant de bo. Per això el Govern tampoc reconeix que existeix una responsabilitat de l'Administració... és a dir, sí que hi ha una responsabilitat objectiva d'un fet que una persona que va a un lloc a curar-se d'una malaltia greu com és l'afectació de la sang de qualsevol mena, no només d'hepatitis. El fet d'haver d'anar a una diàlisi que rebi allà, al mateix temps que el tractament, que estigui afectat per una altra malaltia. Això passa amb els virus de quírofàn i aquestes coses, no? No és la funció d'un hospital, i per tant hi ha una responsabilitat objectiva.

He de dir ara mateix que de les primeres indemnitzacions que van pujar 30 milions de pessetes -o les antigues pessetes com diem tots-

16 i 14, la companyia d'assegurances ja n'ha retornat 25 al propi SAAS, i estan negociant les segones indemnitzacions, també per rebre la mateixa indemnització.

No s'ha rebut, ja, el cobrament de les segones, perquè es va haver de fer un certificat sobre determinada persona, per saber si, realment, l'afectació que havia tingut en vida havia sigut deguda a la diàlisi practicada a l'hospital. I per això encara no hem rebut del SAAS la recepció, el cobrament per part de la companyia d'aquesta quantitat en la quota que cobri. Ja veu, de 30 milions se n'ha tornat 25. És clar, el SAAS assumeix 5 milions que queden a càrrec del SAAS, amb la seva tresoreria ho ha pogut fer.

Em sembla a mi que és una pràctica adequada, i jo constato que hi ha llocs en els quals per una mala pràctica o per un error humà d'una persona amb un sistema sanitari, on la gent pateix conseqüències greus, del que més es queixa tothom és de la llarga durada dels processos, que a Andorra no són tant llargs com a fora -cal dir-ho de seguida-, i la incertesa, també, que una causa penal pugui tenir resultats, i que si els té negatius s'hagi perdut tot el temps d'aquesta causa. Per tant, jo crec que es pot defensar que l'actitud del SAAS ha estat la més adequada en aquest cas, i si hi ha un menyscapte del propi... de la tresoreria del SAAS, no serà molt gran, ja que em sembla que paga uns 10 o 12 milions d'assegurança cada any, i per tant aquesta assegurança respon, no perquè pagui sinó perquè li correspon respondre, i és una companyia seriosa que té molts hospitals de França assegurats -per no dir tots-, i compleix amb allò.

Naturalment, en l'intercanvi de cartes que hi ha hagut, -que podran tenir vostès amb l'intercanvi d'informes-, per saber realment si la companyia sense haver d'arribar a una sentència podia pagar. I em sembla que ha estat una bona... jo diria que fins i tot és un bon precedent per casos similars que es puguin donar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, Sr. cap de Govern per agrair-li, doncs, la seva disposició a facilitar al grup parlamentari aquesta informació, i esperem que se'ns pugui facilitar amb una certa celeritat.

Llavors, també per dir-li que nosaltres considerem que quan hi ha responsabilitat de l'Administració, i algun ciutadà pateix un dany, doncs, és lògic, és normal que se l'indemnitzi. Només faltaria que no se l'indemnitzés. Però, la pregunta que li faig és la següent: vostè no creu que potser seria més normal que l'Administració intentés arribar a aquests acords indemnitzatoris justament sense necessitat que les persones tinguessin necessitat de presentar una querella criminal, i anar per la via penal, encara que després s'hagi arribat a l'acord extrajudicial, sinó que directament i molt abans se'ls pugui indemnitzar? Perquè és clar, si no vaig errat, aquest contagi es va produir l'any 99, i el mateix any 99, el ministre en aquell moment, el ministre de salut, doncs, ja va reconèixer que hi havia hagut una negligència per part del funcionament del sistema. Per tant, si el Govern reconeix això, per què s'ha de buscar aquest procés judicial per indemnitzar a les persones afectades?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Sí, sense entrar aquí en una disquisició de tribunal pròpia de tribunals, el que sí que he de dir és que una cosa és que es reconegui que el brot ha sortit de l'hospital per motius dels que siguin, i una altra és saber quin és l'origen real d'aquest brot: la mala pràctica en la maquinària, podria ser una responsabilitat dels propietaris de les màquines o dels del manteniment, la mala pràctica de la persona que cuida, les persones que fan les cures que em sembla que és el que va passar. I no voldria afirmar-ho aquí de cap manera, perquè no tinc el dossier, el sumari davant, o altres causes que puguin donar. La primera que fos exterior. No ho era. Era una causa interior.

A partir d'aquí, a vegades sí que és necessari que la intervenció judicial sigui la que instrueixi un sumari per poder realment esbrinar l'origen de les coses. I no per una informació interna, perquè jo com a ciutadà i com a advocat que

era, i que havia estat fins abans d'arribar aquí, doncs, em considero més protegit si és la via judicial la que fa les diligències prèvies per arribar a esbrinar on és l'origen, perquè sinó una organització pública, -la que sigui-, podria encaminar les informacions indegudament. Cosa que no voldríem de cap manera. Però, em sembla que hi ha moltes més garanties, en alguns casos, si no és una obvietat, si no es tracta d'un cas tan obvi que no es pot discutir res, que potser val la pena que un començament d'instrucció el faci, la Batllia, perquè molt aviat es pugui arribar a unes conclusions.

Pensi que és el que vostè ha dit. Estem parlant d'un cas de l'any 99, i ja estan indemnitzades les persones. En casos d'accident de circulació, -el Sr. Bartumeu no em contradirà-, hi han hagut casos que han tardat anys i anys, només en accidents de circulació, entre les parts per arribar a solucions, i costa molt més quan es tracta de dues parts enfrontades. Aquí no hi havia enfrontament, però no obstant l'Administració ha de donar també unes garanties. Com que hi ha una companyia d'assegurances que no hagi de pagar en va, ja que està pagant una assegurança per cobrir aquestes despeses.

Recullo el seu suggeriment, i el tindria en compte, segur, l'Administració andorrana en qualsevol dels seus serveis en casos obvis de responsabilitat que ningú pogués dubtar que és culpa d'una mala pràctica de l'Estat, i això sí que llavors suposo que és molt millor. I estic d'acord amb vostè que és millor arribar a una negociació que eviti una possible querella.

A vegades s'han de presentar querelles perquè no prescriguin, això també són coses que passen. No és el cas. Però pot arribar a passar això. De manera que a partir d'aquí jo estic d'acord en què hi ha casos que potser es podrà fer com vostè diu, i en d'altres se seguirà fent com s'ha fet en aquest cas.

Gràcies Sr. López.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Miquel Alís heu demanat la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

La meua repregunta és aquesta Sr. cap de Govern: és que s'han indemnitzat tots els

infectats de l'Hepatitis C en aquell moment, i tots en la mateixa quantitat?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

No. No sé si ho recorda... em sembla que són deu els afectats, si no ho recordo malament. No estan indemnitzats tots. En aquest moment n'hi ha quatre d'indemnitzats. Hi ha un cinquè que s'està treballant en la investigació de les anàlisis adequades sobre l'afectació que ha tingut per aquest brot d'hepatitis, i també s'està treballant amb tots els demés.

Els altres no havien fet ni querella, ni demanda, ni reclamació. I hi ha gent que malgrat haver estat afectada no ha tingut conseqüències per la seva salut, suposo significatives. Però, és clar, el Govern i el SAAS han obert una via que està oberta per a tots. No hi haurà ningú que pugui estar perjudicat pel fet de no haver fet una querella. Aquesta em sembla que és la postura lògica i idònia de qualsevol administració.

El que passa és que això és un tema... en aquest moment jo li puc dir que n'hi ha quatre d'indemnitzats i un que si no ho està, ho estarà. I els altres no han estat indemnitzats. No hi ha que jo sàpiga negociació, però no puc assegurar-ho del tot fins que no tingui més documentació en aquest tema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

El Sr. cap de Govern:

Si vol completar la Sra. ministra?

El Sr. síndic general:

Si us plau, si és en el sentit de la pregunta que s'ha posat?

Teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Sí, és en el sentit, i per concretar millor com a presidenta del Consell Directiu del SAAS en

referència a la pregunta del Sr. Alís. És a dir em sembla... parlo de memòria dels deu casos, això no ho voldria afirmar, em sembla que eren deu casos.

Hi ha hagut aquesta anticipació d'indemnització en quatre. Com ha dit el Sr. cap de Govern n'hi ha un en curs, i aquestes són les dades que fins ara tenim. I la intenció d'anticipar indemnitzacions a la resta, aquesta és una proposta, doncs, que jo mateixa, i compartint amb alguns membres del Consell d'Administració del SAAS anterior, -no del nou, perquè és preveu ara el Consell d'Administració del SAAS, amb els canvis que hi han d'haver a la CASS i nous membres-, havíem plantejat el fet d'anticipar indemnitzacions a la resta. Però, teníem un informe jurídic que ens deia que tot això havia de passar per una via jurídica, que ara desconec, perquè no tinc l'informe aquí, i que no ho podem fer nosaltres malgrat la nostra intenció de bona voluntat, que hagués estat aquesta, però que jurídicament no ho podem fer si no hi ha una reclamació per part dels afectats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís havíeu demanat la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies.

La segona part de la pregunta no m'he l'ha contestat ni el Sr. cap de Govern ni la Sra. ministra: si han estat indemnitzats tots de la mateixa manera?

El Sr. síndic general:

Sí...

El Sr. Miquel Alís:

Perdó que no he acabat.

És si els que no estan indemnitzats, doncs, amb el que acaba de dir la Sra. ministra, hauran de presentar una demanda o una querella?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

A veure, no han estat indemnitzats tots de la mateixa manera perquè em sembla que hi ha uns criteris que es van establir, i que a veure, no els vam establir el Consell Directiu del SAAS, això ens ve donat pels informes mèdics i jurídics. El que no li sabria dir són les quantitats ara, en cada cas és diferent. I llavors, l'informe jurídic que tenim en cas de poder anticipar aquestes indemnitzacions, em sembla que no va en el sentit de querella. I perdoni perquè no sóc experta en temes jurídics, no sóc experta en aquesta sentit, i no és una querella el que s'ha de presentar, no sé quin tipus de tràmit és, i que potser ho complementarà el Sr. cap de Govern.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha cap altra repregunta...

Sí, Sr. cap de Govern, breument, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

No, del que es tracta no és de fer una querella cada vegada, sinó que compareguin com a actors civils dins de la causa que no està tancada, d'una manera molt més planera i fàcil del que és començar una querella i començar l'acció. Ara la via està oberta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, abans de passar a la pregunta següent se suspèn la sessió per un quart d'hora.

(Són les 18.25h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.45h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió amb la pregunta número 11 de la llista.

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina,

conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa als resultats financers de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Fou registrada amb el número 204-A, i publicada en el butlletí número 7/2003, del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Dallerès. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Pregunta que es formula al Govern relativa als resultats financers de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social.

Antecedents:

D'acord amb els estats financers 2001 de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, els rendiments de la gestió financera presenten un resultat negatiu de 608 milions de pessetes.

En el document d'execució del pressupost per al primer semestre de l'any 2002, aquesta xifra passa a ser d'uns 12 milions d'euros (2000 milions de pessetes).

Ateses les consideracions exposades, es pregunta:

- a) Quins han estat finalment els resultats definitius per a l'any 2002?
- b) Com analitza el Govern els resultats obtinguts, en particular aquest increment de pèrdues?
- c) Hi ha hagut mesures preses per tal d'evitar tals menyscaptes?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa al final del 2002, no hi ha encara els resultats definitius. No els hi podem encara lliurar. I pel que fa a com s'analitzen els resultats d'aquesta cartera, s'ha de dir, que qualsevol resultat d'una cartera de fons, s'ha d'analitzar sobre el termini llarg, des que es va

crear aquesta cartera o des que s'ha previst aquest cartera.

Al 95 es va constituir aquesta cartera amb 33 milions d'euros, i avui és de més de 437 milions d'euros, però hi ha incloses, naturalment, les aportacions de cada any dels cotitzants que aportem tots plegats.

Els rendiments acumulats de la cartera, és a dir la plusvàlua d'aquesta, és de més de 87 milions d'euros en total, incloent la part que tenim del 2002. El que representaria un interès anual del 3,9%. Aquestes són les dades objectives.

Si comparéssim aquesta gestió de la cartera, és a dir de la cartera de valors mobiliaris amb la mateixa inversió que s'hagués fet amb certificats de dipòsits, la Seguretat Social ha millorat el rendiment en més d'un milió d'euros a temps igual.

I és clar, no és ben bé que es pugui parlar de pèrdues perquè no es consoliden fins que es ven la cartera. Aquesta cartera avui té aquest valor, està marcat com a menyspreu de la cartera però si es realitza, s'ha de saber realitzar la cartera en el moment més adequat. Cosa que encara no s'ha fet, perquè s'ha de veure segons el tipus de mercat i els experts, és clar hi ha un mercat deprimit, però hi ha llocs en els quals val més la prudència que permet esperar per realitzar, i altres que potser sí que s'ha de realitzar. Això és un detall que és difícil de pormenoritzar ara mateix.

Llavors, el Govern com ho valora? Doncs, és clar, la necessitat d'invertir els excedents de la CAAS en un fons de gestió no és dolenta, és bona. Però les fluctuacions dels darrers anys dels fons de gestió de valors mobiliaris eren totalment imprevisibles, i malgrat tot s'han de fer les previsions com he dit abans, a llarg termini.

Per tant la CASS no ha perdut res dels diners que s'han gestionat. Ha deixat de tenir el valor que havia tingut màxim en un cert moment, i ha passat a tenir-ne menys, però més del que tenia en tot cas, i més del que hagués tingut, com he dit abans, si hagués anat per la prudència extrema de posar-ho tot amb certificats de dipòsit de renda fixa.

El que passa és que cal que es replantegi una mica, vista la situació mundial de les borses, més prudència en aquests temes. I per això les mesures que hem pres, -darrera pregunta de vostè-, el Consell d'Administració nou, el que va entrar, va prendre mesures per reconduir la gestió del fons, i he demanat als gestors de fons

d'adaptar progressivament els fons actuals a uns criteris més conservadors. És a dir més de renda fixa amb proporció, que de renda variable.

I aquests resultats d'aquesta adaptació també s'hauran de veure a llarg termini, perquè un perill que hi pot haver és una venda precipitada de cartera que faci que es passi per una possible recuperació. Tot això, és clar, és molt hipotètic, i l'important és la proporció que s'hagi de situar en cada una de les formes d'inversió. La proporció actual, llavors s'haurà d'optar d'una manera més prudent, perquè amb la situació dels mercats mundials era el recomanable durant aquest temps.

Em sembla que això contesta la major part de les seves preguntes, Sr. Dallerès.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès teniu la paraula per replicar.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

De fet, el que m'està dient és que l'any 95 es va modificar una mica o parcialment, com a mínim, les directrius que hi havia o que s'havien donat fins a les hores a partir dels primers anys 90. No crec recordar que això hagués o s'hagués informat a la Comissió de Seguiment d'Inversions i Desinversions de la CASS en el moment de prendre aquesta decisió. Comissió que va crear el propi Consell General i que presideix el Sr. síndic. No ho recordo, en tot cas ja ho miraré, però en tot cas, com és que al moment de prendre una altra nova decisió al respecte, doncs, no s'ha tingut en compte aquesta Comissió del Consell de Seguiment de les Inversions i Desinversions dels Fons de la CASS?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Jo tampoc li puc dir ara dins d'aquesta Comissió com es va actuar. No ho tinc aquí, no ho sé, però ja li faré arribar, ja ho miraré, ja ens informarem tots, salvat que hi hagi alguna dada més. No és que es constituís una cartera

totalment nova. Ja hi havia una política d'inversió mobiliària abans, no es va crear de cop això. Crec recordar. El que no sé quines eren les proporcions respectives, i es discuteix precisament una possibilitat de més inversió amb béns immobiliaris a Andorra, per exemple. I això ho ha de parlar el Consell d'Administració, perquè és clar, havent invertit a vegades a l'exterior, doncs, hi han hagut resultats dolents i n'hi han hagut de bons. I això el que és molt important és la proporció que es posi en una cosa o en una altra.

Això es fa segons els actuaris, segons la gent que són experts en el món de la inversió de fons de pensions, que són els grans fons de tot el món que s'han de col·locar en llocs. I jo m'imagino que la taula de contractació i la taula de desinversió segueixen els criteris per a l'ús quan es tracta d'assegurar fons de persones, que som tots els que hem pagat aquí i que són les nostres pensions del dia de demà. No és la mateixa política, la d'una seguretat social com la nostra, que la que pugui tenir una empresa que dediqui una part dels seus beneficis a inversió immobiliària o mobiliària. Per tant, jo suposo que la prudència era l'adequada. El que passa és que malgrat la prudència, si tens una part de cartera de valors, hi ha hagut una davallada generalíssima de cartera de valors, en alguns casos catastròfica i en altres no tant. I el resultat final s'haurà de valorar una vegada es realitzi, si es ven part d'aquesta cartera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

I no va passar mai pel cap del Govern, en el moment del finançament del nou forn incinerador, per exemple, de pensar en un finançament amb els fons de la CASS tal com s'havia fet en un altre moment? En el moment de la creació de l'hospital?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No s'ha plantejat aquesta qüestió. No la vam plantejar en cap moment, tot i que són uns fons que sí que podrien en algun cas tenir una utilitat. Aquesta que vostè suggereix té un problema, perquè ja no és solament una qüestió de finançament, sinó una qüestió de què no és una inversió tan clara com podria ser invertir en un edifici per llogar pisos. Es tracta d'invertir en una maquinària, en un forn incinerador que té un manteniment continuat i que té uns sistemes de treball molt complicats durant vint anys, perquè s'ha d'anar restablint el seu estat de funcionament en les normes més perfectes possibles.

A partir d'aquí què vol dir això? Que el tipus d'interès que es pogués estudiar no l'hem estudiat, i per tant no li puc dir si valia la pena considerar-ho o no. No ho vam fer. Això és veritat que no ho vam fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, passem, doncs, a la pregunta número 12.

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a l'enderroc de l'antic forn incinerador.

Fou registrada amb el número 205-A, i publicada al butlletí número 7/2003, del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López. Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquesta pregunta penso que avui, justament, té un especial significat, quan hem pogut conèixer a través dels mitjans de comunicació, doncs, l'aute de la Batllia pel qual mana l'aturada de les obres d'enderrocament del forn. Però tot i així, deu ser interessant

conèixer quins són els motius pels quals el Govern volia fer-ho justament a la inversa.

Llegiré la pregunta:

Segons determina l'article 6.1 del contracte de concessió de la construcció del centre de tractament de residus d'Andorra i ulterior explotació en règim de servei públic, -i cito- "el concessionari haurà d'iniciar els treballs d'enderroc a l'inici de les seves obres segons el cronograma establert en l'anterior article 5.1." -fi de citació. I l'article 5.1 del contracte diu que el termini d'execució pel que fa a la construcció és el fixat en el cronograma a l'oferta del concessionari i especifica que entre el primer i el tercer mes, a comptar des de la publicació al BOPA de l'adjudicació definitiva del concurs i la firma del contracte, s'ha de procedir a l'enderrocament de l'antiga planta de tractament tèrmic.

Tanmateix el Plec de Bases del concurs (en concret l'article 4 del Plec B) determinava que "el concessionari ... únicament pot iniciar els treballs d'enderroc de l'antiga planta quan s'hagi garantit el rendiment i l'explotació del nou centre" i, de fet, el cronograma presentat per l'empresa adjudicatària preveu iniciar els treballs d'enderroc de l'antic forn a partir del vint-i-vuitè mes a comptar de la signatura del contracte, després de la posada en marxa de la nova planta.

Ateses aquestes consideracions, es pregunta:

Per quins motius en el contracte de concessió es determina que els treballs han d'iniciar-se amb l'enderroc de l'antic forn incinerador, quan el Plec de Bases del concurs i el cronograma presentat per l'empresa adjudicatària preveien justament el contrari?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, la ministra d'Agricultura i Medi Ambient. Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El Plec de bases preveia l'enderrocament del forn incinerador al final de les obres, ja que en el moment de la redacció de l'esmentat plec es desconeixia que es tancaria el forn abans de la posta en marxa del nou Centre de Tractament de Residus, i s'havia de garantir la continuïtat dels serveis públics de gestió dels residus.

El Plec demanava a les empreses licitants de proposar un règim transitori de tractament dels

residus durant la durada de les obres que podia ser la millora o la reforma de les instal·lacions. Tots els licitants van proposar com a règim transitori l'exportació dels residus.

El 21 d'octubre del 2002 es va clausurar definitivament l'antic forn incinerador de la Comella. Per tant, aquesta instal·lació ja no és, actualment, de cap utilitat. Per optimitzar la superfície destinada a l'obra i millorar així l'organització dels treballs de construcció del nou centre i l'accés al centre de transferència i a la deixalleria industrial, accés que s'ha de mantenir durant tot el període de construcció del nou centre, s'ha previst en el cronograma que figura en el contracte de concessió l'enderroc del forn durant els primers mesos de l'obra. La superfície alliberada permetrà ubicar els mòduls destinats als treballadors durant tota la durada de l'obra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sra. ministra, la pregunta tenia dues vessants: una vessant era tota la problemàtica de l'amiant, però com que el company del Grup Mixt, el Sr. Joan Monegal, ha presentat una pregunta específica sobre aquest tema, penso que ja parlarem d'aquí una estona del tema de l'amiant; la segona part, justament anava relacionada amb un fet que avui, com deia en la introducció de la meua pregunta, hem tingut una resposta de la Batllia, i és que clar, el Comú d'Andorra la Vella va presentar una querella criminal contra persones indeterminades, però en la qual es determinava i es demanava de forma concreta que no s'enderroqués aquesta... que no s'enderroqués el vell forn incinerador, perquè es considerava que podia ser una prova important.

Clar, això es va presentar el mes de desembre. En aquell moment res feia preveure per quant el plec de bases del concurs i l'oferta de l'adjudicatària així ho deien; deien que s'enderrocaria al final del procés, doncs, que al moment del contracte -que va ser si no m'enganyo a finals del mes de gener, o a començaments del mes de febrer-, doncs, que s'invertís completament l'ordre.

És tot.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

La incidència de l'aute de la Batllia sobre aquest tema ha vingut posteriorment a la presentació de la pregunta de vostès.

Per tant la relació se li pot donar ara, i la té, evidentment, però el que li he de dir és que els arguments jurídics de l'aute són pràcticament compartits pel Govern. És a dir, no tinc en aquest moment cap intenció de demanar si s'ha de fer un recurs contra aquest aute. Al contrari, es demana de poder fer les comprovacions per si hi ha contaminació. Una bona part d'aquestes comprovacions ja les hem fet nosaltres, però seran ofertes a la Batllia per si són bones, per si les considera bones, vull dir, que ho són de bones.

Si aquesta contaminació deriva casualment del funcionament correcte o incorrecte, s'haurà de fer com sigui. Es pot analitzar. Jo crec que és lògic que la Sra. batlle demani d'analitzar els filtres, d'analitzar la situació del que queda del forn, del forn tal com està, que queda tot ell. I si aquesta contaminació causa un perill per a les persones, això ja és una següent fase. Una vegada s'hagin fet les analítiques o les proves de la situació del forn, probablement es podrà avançar ja amb l'enderroc.

El que interessa, és que a tots ens interessa, que realment quedi consagrat i quedi confirmat quin és l'estat de funcionament aparent del forn, tal com es pugui comprovar ara, que està parat des de fa mesos, i a partir d'aquí, doncs, que la Batllia segueixi els tràmits de la querella presentada pel Comú d'Andorra la Vella i saber si aquesta... *inclús* fins al final, per saber si ha causat algun dany o lesió.

Pel que això pugui incidir amb la construcció de la nova planta, incidirà poc perquè encara s'està fent el projecte. Però és clar, hi ha uns terminis que hem comentat, que són d'un a tres mesos per començar l'obra amb el contracte firmat, i es pot començar l'obra àmpliament sense necessitat de tocar res del forn. Perquè l'obra és molt més gran, hi ha una obra civil importantíssima, hi ha unes fonamentacions a fer, hi ha uns desmunts importants, i murs i molta cosa a fer que permetran perfectament

planificar les obres de tal manera que la Batllia pugui continuar i ordenar totes les diligències que estimi oportunes per la bona finalitat del seu aute.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Havíeu demanat la paraula Sr. Antoni Martí?

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné estic d'acord amb vostè, i així ho celebro que tothom estigui d'acord, ja que és lògic que la Batllia vulgui fer les proves que siguin necessàries. Nosaltres també ho considerem així, i estic content de sentir-lo, a vostè, que digui això, però la meva pregunta és: al moment de signar el contracte vostès no van pensar que si es demanava a ANDEOL que canviés l'ordre i que comencés per l'enderroc, aquestes proves justament no es podrien fer?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure una cosa és que la Batllia pensi, ara que no té encara coneixement del tema, com és lògic, profund de què ha de fer totes i cada una d'aquestes proves, i una altra és que nosaltres hem fet les anàlisis pertinents durant força temps, abans de tancar el forn i després de tancar-lo, i se n'està fent encara. A partir d'aquí quan la Batllia tingui coneixement d'aquestes proves podrà valorar si tot el seu aute és necessari mantenir-lo tal qual o no.

Per tant, jo penso que la forma correcta de procedir era seguir el tràmit normal que s'havia decidit, sabent que la construcció del forn no calia començar-la necessàriament per allà on hi havia l'antiga instal·lació, i sabent que hi ha un marge suficient com per treballar sense que l'empresa hagi de perdre temps i pugui justificar aquesta pèrdua de temps a causa d'aquesta aturada.

Jo confio que això sigui així. Ara, no li puc dir ara el que serà, perquè això és parlar del futur.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné, és que no he entès la part final, que vostè em deia que l'empresa pugui treballar sense perdre temps. Justament, l'empresa en la seva oferta, ells preveuen construir la planta primer, i després, finalment, enderrocar el forn.

El fet que el forn no s'enderroqui, ara, a l'inici, no ha d'entorpir per res els treballs d'aquesta empresa per construir-lo. No ho ha d'entorpir per res, per quant ja ho tenen previst fer d'aquesta manera. És ara, quan vostè en el contracte va decidir canviar-ho. Però ells de fet en la seva oferta estava previst, insisteixo, fer-ho d'aquesta manera.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

L'empresa va fer el que li demanava el Plec de bases fa un any i mig, i en aquell moment no s'havia previst tancar el forn, perquè no se sabia la necessitat de tancar-lo, i es podia intentar mantenir-lo. Tot i que sempre hi ha hagut l'opció de dir que en el moment que tinguem el Plec de bases fet, es pot modificar en el contracte sempre, i es pot modificar després per dir que anticipem el tancament. És el que hem fet. Per què? Per treballar millor. Perquè l'empresa en el moment que pugui començar a fer la feina, que pugui treballar sense el llast de tota la instal·lació antiga, que vostè sap com és, -és molt voluminosa-, i segur que l'empresa podrà treballar millor si té allò buidat abans. Però si ho ha de fer, tal com va comprometre's diferentment del contracte, tal com van dir en el plec de bases, també ho podrà fer. És a dir, hi ha totes les opcions. A mi em sembla que el que interessa aquí és arribar als resultats que la Batllia vol: saber exactament si hi ha contaminació, quina és, d'on és deguda, i finalment més enllà ja dels treballs, saber si aquesta contaminació ha afectat a alguna persona. És que per això ja no caldrà tenir el

forn parat, l'enderroc parat. Confio que sigui així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, passem a la següent.

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a l'estatut dels andorrans residents a l'Estat espanyol.

Fou registrada amb el número 208-A, i publicada en el butlletí número 7/2003, del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta està motivada pel fet que vam tenir accés al butlletí oficial de l'Estat espanyol del dissabte 22 de febrer, en el qual es recollia un acord adoptat pel Consell de Ministres espanyol del divendres 14 de febrer. Es tracta d'un decret-llei mitjançant el qual s'eximeix als ciutadans de la Unió Europea residents a Espanya, així com als nacionals de Noruega, Islàndia, Liechtenstein i Suïssa de l'exigència d'estar en possessió de la tarja de residència.

Al haver examinat aquest decret-llei ens adonem que tant els treballadors per compte propi com aliè, i als estudiants i els familiars d'aquests col·lectius seran beneficiaris d'aquesta exempció de necessitat de tenir tarja de residència, i que es podran instal·lar a Espanya sense necessitat de fer cap gestió administrativa prèvia.

Això ens porta a preguntar al Govern, en primer lloc, quan seria d'aplicació -sembla que ja s'acosta el dia- el Conveni entre el Principat d'Andorra, el Regne d'Espanya i la República Francesa relatiu a la qüestió aquesta que estem preguntant, és a dir, en aquest cas a la instal·lació, el sojorn i l'establiment dels

andorrans a Espanya? I si a la vista del nostre tractat trilateral, i d'aquest decret adoptat i publicat pel butlletí oficial espanyol, si no ens estarem trobant en una situació que els andorrans a Espanya tindran un tracte menys favorable que els ciutadans de Liechtenstein o de Suïssa?

Aquesta és la pregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

El conveni trilateral entre el Principat d'Andorra, el Regne d'Espanya i la República Francesa relatiu a l'entrada, la instal·lació, el sojorn i l'establiment dels seus nacionals entrarà en vigor i serà, doncs, de plena aplicació, tal com preveu l'article 15 del Conveni, el primer dia del segon mes següent a la data de recepció, per part d'Andorra com a Estat dipositari de l'última notificació de ratificació.

La notificació per part d'Andorra és del 3 d'octubre del 2001, i la notificació d'Espanya del 15 de novembre del mateix any. Per part francesa, el projecte de llei de ratificació del Conveni va ser aprovat el passat dia 6 de març per l'Assemblea Nacional en procediment simplificat. Aquesta llei haurà de ser publicada al Diari Oficial Francès prèvia signatura del president de la República, i el Ministeri d'Afers Exteriors Francès expedirà la notificació en forma de nota verbal o bé de carta ministerial.

Un cop rebuda aquesta notificació, n'acusarem la recepció i es publicarà al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra el corresponent edicte, anunciant la data d'entrada en vigor del Conveni. Per regla general, entre la ratificació al Parlament Francès i la notificació que ens arriba a Andorra passen un mes o dos. Si la notificació arriba en el decurs del mes d'abril, l'entrada en vigor es preveu pel dia primer de juny d'enguany.

La nostra Ambaixada a França m'informa, però, que hi hauria possibilitats que poguéssim obtenir la notificació abans de finals de març, amb la qual cosa l'entrada en vigor, i doncs, l'aplicació efectiva del Conveni s'avançaria el primer de maig.

El temps que el Conveni preveu entre la darrera notificació i l'entrada en vigor permet que cada estat implicat notifiqui els termes d'aquest Conveni a les autoritats que l'hauran d'aplicar, a fi que el dia que entri en vigor, tots els ciutadans respectius puguin gaudir plenament del nou tracte que se'n deriva.

Aquest tracte és molt beneficiós pels andorrans, ja que passem de ser Estat tercer, a les disposicions de l'article 4 i 10 del Conveni, és a dir: les condicions d'establiment aplicades als nacionals andorrans en els territoris de França i d'Espanya seran, almenys, tan favorables com les que França i Espanya apliquen als nacionals dels estats membres de la Unió Europea, sense perjudici de les disposicions més favorables vigents, particularment a França i amb les condicions que estableix l'article 7, particularment per les professions liberals.

Per contestar a la seva segona pregunta, la resposta és no. Els ciutadans andorrans a Espanya no tindran un tracte menys favorable que els ciutadans de Liechtenstein i Suïssa. Efectivament, els ciutadans andorrans a Espanya tindran el mateix tracte i drets que els ciutadans de la Unió Europea, és a dir el millor tracte possible que es podia obtenir, igual al dels ciutadans comunitaris.

Recordem, però, que els estats tercers que tenen acords de circulació de persones amb la Unió Europea, com Liechtenstein o Suïssa, han acceptat el principi de reciprocitat en relació al dret d'establiment en una part i en una altra.

En canvi, la singularitat del trilateral amb Andorra és el principi de reciprocitat ponderada pel qual Andorra, tot i afavorint de gran manera els drets dels espanyols i dels francesos, manté la seva capacitat de decisió quant al dret d'establiment i, doncs, de la seva política d'immigració. Això fa que el mateix Conveni reguli en els seus articles 3 i 9 la qüestió de les autoritzacions de residència. Andorrans a Espanya i espanyols a Andorra gaudiran d'una tarja de residència. La direcció d'afers jurídics i consulars d'Espanya ens ha confirmat que aquesta es concedirà de manera automàtica als andorrans, i ha reafirmat que al disposar d'aquesta tarja no crea cap distinció de tracte ni de drets, i que molts immigrants a Espanya en volen disposar, ja que els hi permet fer gestions notariales com per altres gestions a Espanya.

El decret que es menciona no suprimeix les targes, sinó que les fa voluntàries per evitar

tràmits administratius als estaments de l'Estat espanyol.

Hem convingut, però, amb les autoritats espanyoles examinar aquest punt properament. En tot cas, el que cal assenyalar és el gran canvi que suposarà per a tots els andorrans que desitgen viure i treballar a Espanya, l'entrada en vigor del trilateral i l'obtenció del tracte comunitari, i estem molt satisfets de la seva molt propera entrada en vigor.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu voleu replicar? Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. síndic.

Nosaltres també estem satisfets que entri finalment en vigor aquest tractat, la ratificació del qual també vam votar.

Però la pregunta que jo plantejava no és la explicació dels beneficis del tractat. Aquest és un debat que ja el vam fer un altre dia, i poc o molt ja tenim, ni que sigui, l'obligació de saber el que diu aquest tractat.

Jo el que preguntava, i no se m'ha contestat, és si aquest decret al qual faig referència, no resulta que està situant a persones en millor situació que la que estaran els andorrans quan s'apliqui? I jo dic que no se m'ha contestat, però gairebé se m'ha contestat, perquè el ministre diu "de fet ara parlarem amb les autoritats espanyoles de les modalitats d'aplicació". Això deu voler dir alguna cosa. Perquè és clar, l'article 3, al qual fa referència el ministre, del Conveni trilateral diu clarament que per una estada de més de noranta dies en el territori d'una part contractant, és a dir andorrans a Espanya, han de ser titulars d'una autorització de residència.

El decret al qual jo faig referència diu clarament: "Podrán residir en España sin necesidad de tarjeta residencia expedida por las autoridades españolas...", i va continuant. I després, efectivament, com ha dit el ministre, també preveu que si algú que no ho necessita ho vol demanar pel que sigui, també se li facilitarà.

La nostra preocupació només és una: és que quedi ben clar, i si el ministre ha dit que farà gestions, doncs, quan les hagi fet ja li preguntarem a veure quin és el resultat, que no

ens trobem situats en pitjor situació que els beneficiaris d'aquest decret.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon...

Sr. ministre d'Afers Exteriors vol contestar?

Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, Sr. síndic, gràcies.

A veure, la targeta de residència és un tràmit administratiu. No afecta al dret o al tracte que reben els ciutadans andorrans que tindran el tracte comunitari, és a dir que podran entrar a Espanya, residir, treballar, segons el tracte comunitari. Però hem quedat amb el Sr. Alvargonzalez, que és el director d'afers jurídics i consulars del Ministeri d'Afers Exteriors espanyol, que la nostra diplomàcia s'hi posarà en contacte per veure exactament tots els termes d'aplicació, i quan tinguem una resposta exacta, doncs, li podrem donar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La targeta de residència és un tràmit administratiu, però és un tràmit administratiu en el qual els andorrans, fins a l'entrada en vigor del trilateral, han de fer llarguíssimes cues, i moltes vegades reben la targeta de residència quan ja se'ls ha acabat el contracte de treball que havien pactat.

Per tant la repregunta és: amb quina urgència hi haurà aquestes reunions amb el Sr. Alvargonzalez, perquè quedi clar que amb aquest tràmit administratiu no s'ha de fer la cua que fins ara estaven fent els andorrans a Espanya?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors, voleu contestar?

El Sr. Juli Minoves:

Doncs, amb la mateixa rapidesa que puguem tenir trobades amb ell i la nostra diplomàcia.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé passem a la següent.

14. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa al vot d'Andorra a les Nacions Unides.

Fou registrada amb el número 209-A, i publicada en el butlletí número 7/2003, del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Abans en un altre punt d'aquesta sessió de control han parlat de les eventuais votacions que poguéss fer Andorra, i el Govern em contestava que com que l'actualitat era absolutament canviant, era difícil saber quina seria l'orientació del vot andorrà.

Aquesta pregunta fa referència a vots passats i a procediments.

Pel que nosaltres sabem, setmanalment es produeixen nombroses votacions de propostes i resolucions davant l'Assemblea o les comissions i altres organismes de les Nacions Unides; intensitat més gran encara en el període que va de setembre a desembre dels anys. I ens consta que Andorra participa habitualment a aquestes votacions, la majoria de les quals tenen transcendència política.

Donaré com a exemple les votacions sobre el desarmament, per exemple.

Com sigui que durant la present legislatura no hem tingut cap informació en cap moment des del Consell General de l'organització, l'estructura i el funcionament de la representació d'Andorra davant les Nacions

Unides. I aquí faria un parèntesi a l'explicació que havia fet per escrit, i afegiria que amb parèntesis s'ha de dir que quan jo vaig preguntar al Sr. ministre quan pensava nomenar un representant permanent davant les Nacions Unides a Nova York, aquell dia sí que vam parlar per constatar que no hi havia ambaixador encara a les Nacions Unides.

Però fet aquest parèntesi segueixo dient que no hem tingut cap informació de com funciona la diplomàcia a la seu de les Nacions Unides, -la diplomàcia andorrana, s'entén.

I per tant, la triple pregunta és, tota en la mateixa base: quina persona, funcionari, administratiu o càrrec polític emet el vot d'Andorra en les diferents votacions que se celebren a la seu de les Nacions Unides a Nova York? Quina persona, funcionari, administratiu o càrrec polític dóna les instruccions escaients abans de cada votació? I quin seguiment fa el Govern de les votacions esmentades?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Caldria primerament fer la distinció entre els diferents tipus de votació. Dels òrgans principals de les Nacions Unides, Andorra forma part de l'Assemblea General, i durant un període de tres anys, del Consell Econòmic i Social que es reuneix alternativament a Nova York i a Ginebra. Dins d'aquests òrgans hi ha diferents tipus de votacions: d'una banda es vota un nombre de resolucions sobre temes diversos de seguretat, econòmics, culturals, pressupostaris o jurídics; i d'altra banda també s'elegeixen estats o persones perquè assumeixin funcions prop d'altres organismes.

Les persones que exerceixen físicament el vot d'Andorra a la seu de les Nacions Unides a Nova York són aquelles acreditades prop de l'Organització de les Nacions Unides, particularment la ministra Plenipotenciària i Encarregada de Negocis, que segons el dret internacional disposa de plens poders per fer-ho.

També pot succeir que en votacions, es donen moments de presència física del cap de Govern

o del ministre d'Afers Exteriors a les seus de l'ONU, aquests exerceixen directament el dret a vot.

La missió d'Andorra a l'ONU rep, abans de cada votació, les instruccions pertinents emeses pel ministre d'Afers Exteriors mitjançant, en aquest cas, el director d'Afers Multilaterals i Cooperació al Desenvolupament que manté un contacte diari amb les missions diplomàtiques de Nova York i Ginebra.

En el cas de votacions de resolucions que reprenen les de l'any anterior, com succeeix per a moltes, a menys de canvi de la política de l'Estat en la matèria, després de l'anàlisi del director d'Afers Multilaterals i del ministre, les instruccions són permanents, a fi de mantenir la mateixa posició i garantir així la coherència de l'acció de l'Estat a l'exterior.

Per a les noves resolucions, com per exemple va succeir recentment en qüestions de bioètica, es fa un examen aprofundit de la problemàtica tant sobre el fons com sobre el context internacional en el qual es promou, i quan escau es planteja al Consell de Ministres per prendre una posició.

Per a les votacions de candidats d'estats o bé de persones, com per exemple els països candidats a esdevenir membres no permanents del Consell de Seguretat, de l'ECOSOC, i dels altres organismes de l'ONU, o també per a les persones candidates a esdevenir jutges a la Cort Internacional de Justícia, o per exemple a la recentment constituïda Cort Penal Internacional, el procediment és diferent. D'una part les diferents ambaixades d'Andorra o bé directament el ministre d'Afers Exteriors reben peticions de vot de les ambaixades o del ministre dels països candidats o que esponsoritzen un candidat o una candidata. Aquestes peticions de vots s'ordenen amb molta diligència per permetre analitzar quins passos ha fet l'estat o la persona en qüestió per sol·licitar el vot d'Andorra. Un cop s'apropa l'elecció i vistes les reflexions i les recomanacions tant de les missions diplomàtiques andorranes com de la direcció d'Afers Multilaterals, el ministre d'Afers Exteriors decideix unes recomanacions de vot, que quan escau, es presenten al Consell de Ministres on s'analitzen a fi de tenir en compte la totalitat dels interessos de l'Estat. Aleshores el ministre dóna les instruccions adients a la missió que les ha de portar a bon terme.

Per a la tercera pregunta, és a dir el seguiment, val a dir que la direcció d'Afers Multilaterals amb el ministeri té com a instruccions realitzar el seguiment dels vots emesos a fi de poder establir com i quan Andorra ha ajudat a un determinat país o candidat que podria permetre l'exercici del reconegut *do ut des* diplomàtic. Per temes de desarmament l'ambaixador Bonet també té instruccions de fer un seguiment acurat.

D'altra banda, les missions d'Andorra a les Nacions Unides i la direcció també preparen, per instruccions meves, uns resums anyals que permetin un seguiment de les matèries tractades, i que presentaré en els propers mesos al Govern i després a la Comissió de Política Exterior. En tot cas, el cap de Govern d'Andorra és informat contínuament de l'activitat de votacions de les Nacions Unides.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu voleu replicar?

Teniu la paraula.

(Se senten veus)

Sí, em sembla que sí que estem a la rèplica. Havíeu exposat la pregunta i el Sr. ministre ha contestat, i ara us toca la rèplica.

Sí, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

A veure, els resums anyals, que no se n'ha vist mai cap en aquesta casa, entenc que es presentaran els propers mesos al Govern, si són anyals, i es presentaran els propers mesos, vol dir que el Govern els rebrà amb anys de retard. Ho constato i ho lamento, a més a més.

Això és la demostració del seguiment acurat que es deu fer de les votacions a les Nacions Unides. En tot cas, ja us els demanarem.

Les votacions de desarmament per la informació migrada, com sempre que pot tenir aquest grup parlamentari, s'acostumen a fer a la seu de les Nacions Unides a Nova York no a la seu de Ginebra. O sigui que l'ambaixador Bonet, el qual se'ns acaba de dir que fa un seguiment acurat, està només acreditat a Ginebra i no a Nova York, hem d'entendre que part d'aquestes votacions no estan seguides. En tot cas, a mi m'agradarà saber quin és el sentit de la votació d'Andorra en les qüestions de desarmament en

el període que va només de setembre a desembre de l'any 2002.

I aquí acabaria la rèplica per després fer repreguntes, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Sí, un detall. Jo voldria precisar que una cosa són els resums anyals aquests que no hem rebut, certament, i una altra és que el seguiment es fa, perquè cada vegada que hi ha una votació en tenim informació. I cadascú en pot guardar la nota que vulgui, que després es refermada en un informe anyal de final d'any. És un recordatori, més que l'informe puntual de cada cas, perquè per cada cas el contacte és immediat. El que és interessant és tenir-lo al final i certament tenir-lo i que el pugui tenir tothom. Això també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Bartumeu havíeu demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Voldria saber si és cert, abans el ministre ha fet referència a què les instruccions per la coherència de la política exterior de l'Estat, normalment les instruccions són permanents si no hi ha situacions excepcionals, o almenys això és el que jo he pogut entendre. Si és cert que la instrucció permanent és votar sempre en el mateix sentit que ho fan els països de la Unió Europea? Aquesta és la primera repregunta.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

No, no, de cap de les maneres, les resolucions s'analitzen cadascuna una per una. I no, les instruccions no són votar com els països de la

Unió Europea. Evidentment, nosaltres estem també, dins del grup regional del grup dels estats d'Europa occidental i altres estats a les Nacions Unides. Som un país que té, doncs, uns lligams clars amb els nostres vens i amb la Unió Europea, i per tant tenim en compte saber quina és la posició d'aquests estats. Però, en moltes ocasions hi ha hagut votacions en les quals hem hagut de diferir de la posició d'alguns d'aquests estats de la Unió Europea. O bé també perquè els països mateixos de la Unió Europea tenen diferències de vot entre ells, cosa que succeeix bastant sovint en Nacions Unides, o bé perquè són qüestions en les quals nosaltres podem anar fins i tot una mica més enllà, i recordo en aquest moment alguns debats que hi va haver a les Nacions Unides sobre la pena de mort, on en aquell moment Andorra va poder anar més enllà en el debat, que fins i tot alguns països o la mateixa Unió Europea.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Admetent que formava part d'una repregunta pel que fa a la divisió en els països de la Unió Europea, la repregunta més concreta encara és: quan Espanya i França no van d'acord, què fa Andorra, quines instruccions genèriques hi ha, si us plau?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula per contestar.

El Sr. Juli Minoves:

No hi ha instruccions genèriques. S'analitza cada cas de per si, es mira els mèrits de la resolució o bé de la votació. Per les votacions a les persones o als estats és una votació secreta, i Andorra, doncs, examina les peticions que té, i els seus millors interessos, com cada estat fa. Pel que són resolucions en votació oberta, doncs, s'examina el que diu la resolució. Hi han hagut ocasions en les quals hem hagut, doncs, d'exercir vots que no compartim amb França o amb Espanya, però sempre es fa dins d'una bona entesa amb aquests països, que són països veïns, amics i aliats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Les instruccions que es deriven d'aquestes anàlisis aprofundides de les situacions i de les votacions, són escrites?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Algunes són escrites, d'altres són orals. Depèn també del moment en què succeeixen les votacions. De vegades, doncs, hi ha resolucions o hi ha qüestions que s'han de decidir bastant de presa, i aleshores són instruccions orals. El que sí que li puc... també potser per la meua experiència personal, és que són temes que es coneixen bastant a fons al Ministeri d'Exteriors en aquest moment, i per tant ens permet de prendre decisions bastant de presa quan és necessari.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha cap altra repregunta passem a la número 15.

15. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a l'actualització dels protocols en cas de risc d'allaus.

Fou registrada amb el número 210-A, i publicada en el butlletí número 7/2003, del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Rodríguez Rossa. Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Arran de les considerables nevades d'ara fa un mes

-cal dir que la pregunta va ser posada fa 15 dies, després queda explícit que es refereix a les de finals de gener- i amb motiu de l'evacuació de diferents indrets del Principat per risc d'allaus, el Sindicat de la Policia d'Andorra, en aquell moment en fase de constitució, va denunciar públicament als mitjans de comunicació que, i cito: "el protocol d'actuació en cas d'allaus no està finalitzat", fi de citació. Les conclusions d'aquesta associació sindical eren que, torno a citar -cito les referències que aparegueren al diari-: "si per desgràcia alguna població o lloc habitat es veiés afectat per una allau, no podríem actuar com les circumstàncies ho requereixen, i seria impossible garantir la seguretat de milers de persones". Aquestes greus afirmacions eren rebutjades pel representant de l'altre col·lectiu sindical de la Policia, quan afirmava que, torno a citar: "és fals que no hi hagi un protocol actualitzat". L'endemà d'aquestes declaracions creuades, el ministre de tutela expressava la seva satisfacció pel "bon funcionament del seguiment del protocol d'actuació", però no confirmava ni negava la finalització o l'actualització del mencionat protocol.

Davant d'aquests fets es demana al Govern:

És cert o no que quan es van produir les actuacions del Servei de Policia a finals del mes de gener per fer diferents evacuacions per risc d'allaus, el protocol d'actuació per aquests casos no estava finalitzat o actualitzat?

També es demana: en quina data concreta s'ha dut a terme la darrera actualització d'aquest protocol?

I finalment, quina és la periodicitat amb la que es fa de forma habitual l'actualització d'aquest protocol?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre de Justícia i Interior teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

Contestaré breument a la pregunta perquè també em sembla que la pregunta és concreta i precisa. En tot cas faré una breu descripció de quan es van iniciar aquests treballs de protecció o d'evitar possibles danys a béns o persones per l'efecte de les allaus.

Començaré a l'any 85, quan s'efectua el control sistemàtic de diversos indrets que presenten riscos d'allaus susceptibles d'afectar vies de comunicació o llocs habitats: Arinsal, les Salines, Canal del Cresp, Arans, Canal de la Tabanella, la Cortinada, carretera de Soldeu, Envalira, etc.

És a partir de les allaus d'Arinsal de l'any 96 que va posar-se de manifest la necessitat d'elaborar uns protocols d'actuació per fer front a situacions de risc d'allaus. Aquest mateix any es van començar a elaborar per part del Servei de Policia plans d'evacuació d'algunes zones habitats que podien veure's afectades. Aquest procés acaba al novembre de l'any 99, amb l'aprovació per part del Govern dels protocols i plans d'actuació en cas de risc d'allaus que contemplen diferents mecanismes de prealerta, alerta i evacuació. Acte seguit, es van trametre al principi de l'any 2000 als diferents comuns per tal que fossin aprovats.

Així, doncs, es va trametre al Comú d'Encamp el protocol que tractava de la zona que afecta l'allau de la Gabatxa, concretament al Pas de la Casa. Pel que respecta al Comú de Canillo, l'allau de l'Armiana, que afectaria la zona d'Aina. El Comú de la Massana, l'allau de les Fonts, la Burna i per Canela que afecta tota la zona d'Arinsal. I Al Comú d'Ordino, l'allau de la Canal del Cresp, que afectaria les bordes d'Arans a Arans, l'allau de la Canal de la Tabanella que afectaria l'hotel Cal d'Aina, i l'allau del Brossoig i del Seig que afectaria la zona de les Salines.

En l'aplicació d'aquests protocols, la participació de la Policia consisteix, podríem dir, en un marc de protecció civil, doncs, aquest executa les ordres dels tècnics i de les autoritats locals competents. La funció principal consisteix a confinar o a donar l'ordre d'evacuar les persones situades en edificis de zones de risc d'allaus, i també la de tallar o d'impedir la circulació de vehicles o de persones en la zona que presenti aquest risc.

Sí que li puc dir, doncs, que la Policia actualitza cada any el cens de les persones de contacte dels diferents edificis situats en aquesta zona de risc per així poder evacuar, si cal, doncs,

aquesta zona ràpidament. I podem afirmar, doncs, categòricament que quan es va produir aquest risc d'allaus a finals del mes de gener, el protocol d'actuació estava perfectament actualitzat.

Contestant a les altres preguntes, la darrera actualització, doncs, aquesta última actualització es va procedir a fer al desembre de l'any 2002, i normalment aquests protocols s'actualitzen cada any, a no ser que hi hagi canvis substancials pel que respecta, doncs, a les condicions o a la zona orogràfica d'on parteix l'allau, o que hi hagi també canvis substancials al que respecta la zona d'habitatges perquè se n'hagin fet d'altres, o canvis en els organismes que depenen d'aquests protocols.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez volem replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Sí.

Suposo que l'actualització d'aquests protocols, no suposo, estic segur és comunicada als agents de la Policia o almenys als que han d'actuar, o als que haurien de poder actuar, que no sé si són tots o no, en cas que es produís alguna possibilitat d'alerta per allaus.

El fet que hi hagués uns membres del cos, en aquest cas una agrupació sindical en fase de constitució

-però aquest tampoc és el tema, ni és massa important pel que demanem-, que afirmés que no estava actualitzat, què vol dir: que no se'ls hi havia comunicat o que els comandaments o no sé qui ho havia de fer o com ho havia de fer, perquè pel que em dieu, si es va aprovar al desembre, això era al gener, quin problema hi va haver perquè aquestes persones afirmessin que no estaven actualitzats? no se'ls havia assabentat? Això és un tema que m'agradaria... el faig com un aclariment però podria ser una repregunta, si el Sr. síndic no hi veu inconvenient, doncs, això després, també voldria demanar alguna altra cosa.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo entenc que no hi ha hagut en absolut, mala fe, per part d'aquest sindicat en constitució en aquell moment, encara que és evident que l'alarma social que va causar era elevada.

Vull pensar, doncs, que evidentment no ho van fer amb mala fe, però en tot cas crec que el fet de fer comunicats d'aquest tipus, doncs, no contribueixen precisament a solucionar absolutament cap problema, si ells consideraven que n'hi havia algun.

En tot cas, sí que potser ens pot portar una miqueta de llum sobre aquest assumpte, pel fet que donats els canvis estructurals que s'estaven fent a la Policia, hi havia un grup que era el Grup de Muntanya que estava pendent en aquell moment de canviar d'una àrea on estava, que era l'àrea de seguretat pública a l'àrea de policia criminal, i el fet que es produeixi aquest canvi en aquests dies, que també s'estaven produint aquestes allaus, podria haver produït aquest fet que ells consideressin que no s'havien tingut amb la consideració que es mereixien.

En tot cas, sí que és cert que la seva participació en els protocols queda encara per precisar dins dels mateixos, i que per la tasca que s'havia de fer en aquells dies, van estar contactats i la seva presència... en tot cas jo sí que la puc certificar el dia que jo vaig assistir amb ells una tarda produint... vull dir participant en les tasques de control i d'evacuació d'alguns llocs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

La primera és: vostè ens ha dit que cada any hi ha l'actualització pel que fa al risc a persones. Cada any es fa l'actualització de totes les allaus que ens ha citat fa un moment? No les tornaré a dir, primer perquè no me'n recordaré, però vostè ens ha citat totes les que havien passat els comuns, almenys els protocols. Cada any es fa l'actualització de totes aquestes, com a mínim?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, a mi em costa que cada any es fa l'actualització d'aquestes, dels habitatges i de les persones que poden viure en aquestes zones, fins al punt, que ara que m'he repassat una miqueta els protocols, -que si vostè hi té interès també els hi puc ensenyar el dia que vostè vulgui-, hi ha una informació exhaustiva dels habitatges, ja sigui en propietat o en lloguer de les persones que els utilitzen, ja sigui permanentment o periòdicament o en temps no permanent. En tot cas sí que hi ha molta informació, i el fet d'actualitzar-la, doncs, suposa que tenir tota aquesta informació a l'abast de la Policia, que des del despatx mateix es pugui fer una sèrie de primeres trucades ja de precaució abans que no arribin els mitjans físicament al lloc, jo crec que la informació és molt valuosa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Garrallà havia demanat la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè ha dit que el protocol aquest preveia el control de la Policia sobre la circulació de cotxes i de persones durant els dies de risc d'allau. Com és que ara aquests dies de l'allau d'Arinsal la Policia no hi ha estat les 24 hores del dia fent el control? Quins motius han portat per retirar-se en certes hores?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, em costa que la Policia no ha pogut estar en permanència controlant alguna carretera a la zona d'Arinsal. En tot cas, sí que s'ha de reconèixer, doncs, que aquests dies concretament que parlava, que em feia la pregunta el Sr. Rodríguez, eren dies en què es va haver de fer simultàniament la intervenció a varis punts del país, i per tant la presència permanent a tots els llocs pel que fa al control de les carreteres, encara que fos a posteriori de la descarga de l'allau, no es va poder portar,

potser efectivament. En tot cas, sí que es va fer d'una manera coordinada amb els comuns de les parròquies, perquè jo mateix vaig poder parlar tant amb els cònsols de la Massana, en aquest cas, com crec recordar també de Canillo, per intentar que si nosaltres no podíem arribar a posar un policia en aquell lloc, també poguessin suplir-lo amb algun agent d'aquella parròquia per unes hores.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez havia demanat la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Ens ha dit també en la seva intervenció que sempre s'evita la circulació de persones pels llocs on hi ha el risc que hi pugui baixar una allau. Ens consta, almenys, per la informació que hem rebut del sindicat de la Policia, que la zona d'Arinsal, en concret, -no em faci dir exactament el lloc, perquè no li podria dir- però sí que es va -un dels dies, tampoc sé si va ser el primer o l'últim- es va haver d'evacuar, doncs, per les raons que fos, una sèrie de persones -que tampoc sé quantes- per un lloc on si baixava l'allau, doncs, afectava el lloc per on passaven les persones.

I això sembla que és degut a un problema de què la via alternativa d'evacuació no estava en les condicions degudes d'accessibilitat, pel que sembla -torno a dir- pel que fa aquell dia en concret.

Només volia demanar si aquesta informació és correcta i si s'han pres les mesures, en el cas que ho fos, per evitar que això torni a succeir.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, desconec el punt aquest que vostè em comenta, si va ser necessari evacuar per una via alternativa o no. En tot cas, en prenc nota i li puc dir que de seguida que torni jo al Ministeri ho demanaré si va ser així o no.

En tot cas sí que li he de dir que l'actuació de la Policia en tots aquests casos sempre és, sigui qui sigui el que encapçali, comandi o executi les ordres que ens vénen dels tècnics o del responsable, doncs, en aquest cas que podria ser el Cònsol de la parròquia, per fer front a una evacuació, nosaltres les intentem executar amb la màxima professionalitat. I per tant, jo el que sí que li dic és que mirarem si hi va haver aquest mena de disfunció, que en tot cas, jo ho desconec.

Sí que li voldria dir que la voluntat de la Policia, del Ministeri en aquest cas, no és de sotmetre a riscos innecessaris a ningú, per això precisament es produeix aquesta evacuació amb certa antelació. Que és el que ens recomanen els tècnics, i aquí nosaltres obeïm.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, passem, doncs, a la següent.

16. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a la situació de les relacions entre els sindicats de la policia i la direcció del cos.

Fou registrada amb el número 211-A, i publicada en el butlletí número 7/2003, del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Rodríguez. Teniu la paraula Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

En les darreres setmanes la premsa s'ha fet ressò del malestar que existeix al si del Servei de Policia, segons els sindicats d'aquest cos, i de les trameses creuades d'informes als superiors i de respostes als mateixos. En un dels escrits es fa referència al trencament de relacions entre la plataforma sindical i la direcció del cos, situació que ha de portar a què els representants dels funcionaris trametin les seves consideracions directament al ministre de tutela, al que consideren interlocutor vàlid.

Vista aquesta paradoxal situació, que pel que sembla no ha canviat en data d'avui, -he de dir que entremig de la pregunta sí que ha sortit a la premsa que ha canviat lleugerament, i almenys espero que amb la seva resposta el ministre em podrà informar al respecte, quan li vaig posar la pregunta era així-, i vist que fins ara no he sabut trobar ni de forma formal ni informal explicació raonable a aquesta situació, demano al Govern:

Quin o quins han estat els motius concrets que han portat la plataforma sindical de la Policia a voler canviar d'interlocutor per exposar les seves reivindicacions?

I la segona part de la pregunta amb les consideracions que ja he fet: vist que la situació sembla que no ha evolucionat en tot aquest temps, i en el cas que no presenti de forma immediata símptomes de resoldre's, quines mesures es pensen prendre des del Govern per tal que els canals de diàleg es restableixin de forma efectiva entre els sindicats dels funcionaris de policia i la direcció del Servei?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre de Justícia i Interior teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. Rodríguez entenc perfectament que no hagi sabut trobar una explicació raonable a la situació viscuda en els darrers mesos en el si del Servei de Policia, perquè a mi em costa molt també de trobar-la. No li puc explicar quins han estat els motius que han portat a la plataforma sindical a l'hora de canviar d'interlocutor -com vostè diu- ja que en tot cas aquesta resposta els hi correspondria a ells de donar-la.

El que sí que li puc dir és que des que tinc la responsabilitat de comandar el Ministeri de l'Interior, ser ministre de l'Interior, sempre he mantingut reunions amb el sindicat de la Policia independentment, des que aquest col·lectiu ha efectuat de manera periòdica amb la direcció, reunions que ja em consten que en l'anterior legislatura -l'antic ministre i la mateixa direcció que ara hi ha- mantenien periòdicament, també.

Per tant entenc que per diferents raons i des de diferents òptiques tant la política i la de funcionament, tant la direcció com el Ministeri

poden ser considerats com a interlocutors vàlids.

Dit això, faré una breu relació cronològica dels fets ocorreguts els darrers mesos i dels quals aquest Ministeri n'ha tingut coneixement per tal d'intentar, almenys buscar l'explicació raonable a aquesta situació, i també intentaré ser breu.

Durant el mes de setembre del 2002, després de les darreres eleccions del col·lectiu de funcionaris de la Policia d'Andorra, del CFPA, i amb l'elecció del nou comitè executiu, es realitza una primera reunió en data 20 de setembre del 2002, entre la direcció de la Policia i el CFPA on es plantegen diverses situacions referents a la seguretat de l'edifici, a les repercussions que tindran els canvis d'estructura a la Policia, assessorament psicològic als agents, salaris dels nous policies, vacances, baixes, etc. En tot cas, en aquesta reunió es van plantejar, doncs, diferents particularitats del funcionament del cos, i en cap moment es va mostrar cap malestar amb la direcció.

En data 21 d'octubre, un mes després de la reunió mantinguda amb la direcció, em reuneixo per primera vegada, doncs, amb aquest nou comitè executiu del CFPA, després de les últimes eleccions que hi va haver, per tal de conèixer les seves inquietuds i les demandes concretes, entre les quals, els problemes que afecten al col·lectiu. No obstant això, la direcció de la Policia ja m'havia informat detalladament del contingut de la reunió de data 20 de setembre, a la qual he fet referència.

En tot cas, sí que vull posar de relleu que en cap moment el sindicat de Policia m'informa de cap problema amb la direcció, com tampoc a l'igual que va fer la direcció, s'estableixen terminis o es prenen compromisos a curt termini per solucionar les qüestions plantejades; per bé que se'n pren bona nota, i com es fa periòdicament es tracta la problemàtica amb la direcció i s'acorda de dur a terme les accions per veure la idoneïtat de les peticions adreçades.

No obstant això, la direcció de la Policia en data 13 de novembre del 2002, és a dir quan no ha passat ni un mes i mig de la reunió mantinguda al setembre, rep sense cap avís ni comunicació prèvia una carta on, sense donar gaires explicacions, se l'informa que el comitè executiu del CFPA, en resultat del seu molt malestar, trenca qualsevol tipus de vincle i entesa amb la direcció del cos de Policia, i que aquesta decisió es mantindrà fins que la direcció demostrï amb

accions i fets la voluntat d'ajudar al col·lectiu i defensar les seves mancances socials i laborals.

Aquest trencament és, doncs, unilateral ja que el director de la Policia va mantenir l'última i única reunió amb el CFPA el 20 de setembre del 2002.

En la mateixa data rebo còpia d'un comunicat del CFPA als seus afiliats, on s'informa del trencament de les relacions amb la direcció, i argumentant de manera bastant més extensa de la que es va fer a la direcció com a motiu d'aquest fet que no s'hagi produït cap millora, sinó que només han obtingut desavantatges, que hi ha una manca d'interès de diàleg dels diferents interlocutors, que els diferents assumptes socials, laborals i econòmics que els afecten no han estat traslladats, per part de la direcció, amb la deguda diligència als quals corresponen una sèrie de queixes.

Per tant, tant per a mi com per a la direcció, ens és molt difícil trobar una explicació lògica a aquesta successió de fets tant per la forma en què s'han produït com pel contingut de les mateixes comunicacions rebudes, ja que el tarannà tant de la direcció com del Ministeri ha estat sempre el del diàleg.

En data 16 de desembre rebo un extens informe de la plataforma de negociació exposant de manera molt detallada una sèrie de problemes existents al cos, anant des de problemes propis de manteniment de l'edifici, que no havien estat mai plantejats amb anterioritat, fins a situacions personals de determinats policies - com vostè em sembla que també ja sap, encara que sigui de manera informal.

En data 16 de gener del 2003 es contesta punt per punt a aquest informe, i ambdós són publicats per intranet -que és un sistema intern de comunicació de la Policia. La publicació d'aquests informes i el coneixement detallat d'aquesta situació per part de la resta de funcionaris de la Policia provoca en el cos diferents reaccions, donant lloc a la baixa de diversos afiliats i a la dimissió en quasi la pràctica totalitat del comitè executiu del CFPA per discrepàncies amb l'informe emès per la plataforma conjunta de negociació, mostrant el seu desacord amb el procediment emprat.

Doncs, aquesta ha estat una mica la cronologia dels fets que diem, doncs, que partint d'una relació permanent i estable, jo crec que podríem qualificar de cordial tant amb la direcció com amb el Ministeri, doncs, l'última reunió al setembre amb la direcció, i a l'octubre amb mi,

doncs, què ha passat des d'aquestes dos dates fins al 13 de novembre? Per què sense conèixer el motiu clar, s'han trencat les relacions d'aquesta manera? Doncs, una miqueta és la resposta que li deia abans que tampoc precisament no li puc contestar.

En tot cas, sí que, reprenen el fil del que vostè deia al principi, semblaria que la situació sí que ha evolucionat, i detecto certs símptomes per poder-la resoldre. En tot cas, sí que aprofito per informar que em sembla, doncs, apreciar que hi ha aquesta voluntat dels dos sindicats, del CFPA, que continua existint i el sindicat de Policia, el SIPA, que ara ja està legalment constituït, de col·laborar per arribar a una entesa en la resolució dels problemes plantejats.

Ahir es va reunir la direcció amb tècnics del Ministeri i de la Secretari d'Estat, doncs, es van reunir per parlar ja de l'esborrany de la Llei de la Policia, i avui a la tarda també s'han reunit amb l'altre sindicat per seguir-ne parlant. Fet, doncs, que jo considero, al meu entendre, que és una mostra de la bona predisposició que hi ha per arribar a una entesa de les diferents parts. En tot cas, sí que voldria, per acabar, dir que des del Ministeri continuarem treballant i continuarem el diàleg que permeti fer-nos arribar les demandes del col·lectiu, i ho farem amb la dedicació i el respecte, que entenc que han de ser creditors totes les parts.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez volem replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Bé, dir que m'alegro d'aquest canvi de situació, que espero que duri, que totes les parts facin el possible perquè duri. I malgrat el que diu vostè en el comunicat que el sindicat tramet als afiliats, sí que sembla que hi ha algun... s'apunta algun dels motius pels quals aquests trenquen amb la direcció. Perquè és clar, tot això és difícil de contrastar, suposo. Però, jo el que demanaria, en tot cas, és que vist que ara sembla que la situació torna a millorar, que totes aquestes remarques que hi han hagut fins ara, i que aquesta situació serveixi per evitar que torni a passar, perquè és essencial que un sindicat amb els litigis del Ministeri, en qualsevol però encara més en el cas de la Policia, això no passi.

El que demanaria, doncs, al Sr. ministre, és que faci tot el possible perquè aquesta millora que sembla que ha començat vagi cada cop a més i que no torni a passar mai més això, i que faci tothom, qui calgui, els esforços que calgui.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Vol tornar a intervenir Sr. ministre?

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, agrair, també, l'interès que el Sr. Rodríguez mostra per l'assumpte aquest, perquè crec que és un interès i un anhel compartit per tots els que estem en aquesta sala.

En tot cas, sí que voldria aprofitar, doncs, per fer una última remarca, i és ficar una miqueta el punt en l'interès i la professionalitat que han demostrat absolutament tots els policies de la casa durant aquest període, diguéssim, de conflicte o de turbulència, que malgrat això, jo crec que tothom ha sabut estar al seu lloc i actuar amb gran professionalitat. La prova està, doncs, que els èxits policials que estem veient cada dia als mitjans de comunicació, no són fruits de la casualitat, sinó que són fruits, precisament, de l'esforç de tot i cadascun dels agents que hi ha a la casa. I quan parlo de tots i cadascun dels agents parlo des dels que van entrar a l'última promoció fins al director de la policia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Doncs, passem a la següent pregunta.

17. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a la presència d'amiant en l'estructura del forn incinerador.

Fou registrada amb el número 212-A, i publicada en el butlletí número 7/2003, del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que hem pogut comprovar per informacions periodístiques, el Govern en el termini de quinze dies a partir de la publicació en si - s'efectuava el 21 de febrer del 2003-, té la intenció de donar publicitat a totes les dades relatives a la presència d'amiant en l'estructura del forn incinerador. En el mateix sentit la notícia exposava que el Govern havia encarregat a una empresa especialitzada d'efectuar un diagnòstic per saber si hi havia amiant en l'estructura de l'antic forn i en quina quantitat.

Posteriorment, seguia dient la notícia que l'empresa francesa especialitzada en el desmantellament d'edificis contaminats amb amiant, dissenyarà, també en un altre termini de quinze dies, un protocol per determinar com s'ha de fer el desmuntatge de l'antiga planta incineradora.

Per altra banda, el Govern d'Andorra, mitjançant el contracte de concessió de la construcció del Centre de Tractament de Residus d'Andorra i ulterior explotació en règim de servei públic ha establert, el 6 de febrer del 2003, i mitjançant l'article 5 de dit contracte d'adjudicació definitiva de dita concessió, el termini d'un mes a tres a comptar de la publicació al BOPA de l'adjudicació definitiva del concurs i la firma del contracte mencionat, per a procedir a l'enderrocament de l'antiga planta de tractament tèrmic.

Per tant, i atenent els antecedents, formulem la següent pregunta al Govern:

Si dins del termini establert en el contracte de concessió definitiva abans indicat, s'ha previst en primer lloc que s'hagin lliurat els informes corresponents sobre la presència o no d'amiant en l'estructura del forn incinerador que es pretén enderrocar i també la possibilitat de rebre el protocol que l'empresa francesa especialitzada en desmantellaments d'edificis contaminats amb amiant ha de determinar.

Si serà factible per a l'empresa de desmantellament, seguint el protocol indicat, procedir a l'enderroc en els terminis, ja vinculants, pactats amb la concessionària a

tenor de la signatura del contracte de concessió definitiu abans també indicat.

Així queda formulada la pregunta. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sra ministra d'Agricultura i medi Ambient teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de respondre a les preguntes, voldria recordar que en data 11 de març es va rebre l'informe definitiu que va contractar el Govern relatiu a la identificació dels punts de l'antic forn incinerador que contenen amiant. Que seguint el procediment que marca la legislació francesa s'ha contractat a una segona empresa acreditada, que està treballant en la redacció del protocol de desmantellament d'aquest material, i aquest informe estarà acabat a finals del mes de març. A partir de les prescripcions establertes al protocol, el concessionari podrà contractar l'empresa especialitzada necessària per procedir a la retirada de l'amiant i, posteriorment, desmantellar la resta de la instal·lació.

Per tant, no es procedirà a l'enderroc del forn sense haver rebut prèviament el protocol de desmantellament que fixa les condicions que s'hauran de seguir per retirar l'amiant amb seguretat.

Totes aquestes actuacions es desenvolupen durant el període de tres mesos previstos en el cronograma que figura en el contracte de concessió del nou centre. No obstant, aquesta fase d'enderrocament no provocarà cap retard en la realització de les obres de construcció de la futura instal·lació.

El Sr. síndic general:

Sr. Joan Monegal teniu la paraula per replicar.

El Sr. Joan Monegal:

Bé, en primer lloc, pel que veig, doncs, disposem dels informes des de l'11 de març, d'un informe. Posteriorment aquest informe, sembla ser que ha dit la ministra que ara s'està elaborant el protocol. I dedueixo tàcitament, però, l'existència d'amiant en el forn.

Endemés d'aquesta qüestió, doncs, i malgrat que encara s'ha d'elaborar el protocol, fet molt

vinculant, justament per l'operativitat del desmuntatge o desmantellament del forn, perquè en seguiment del protocol sabrem quins terminis s'han de complir.

Vostè assegura que malgrat aquesta absència, malgrat el protocol es compliran els terminis de tres mesos, el termini màxim establert pel contacte.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra si voleu intervenir teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, evidentment quedarà supeditat a l'autè del batlle. El que passa és que quan jo vaig respondre a la pregunta, doncs, encara no el tenia, i en tot cas hagués sigut aquest el procediment.

Sí que tenim, doncs, des del dia 11 l'informe definitiu. El primer informe on s'estableixen els punts susceptibles de contenir amiant, que són els que es van examinar, una trentena de punts dels quals alguns tenen amiant i altres no.

De fet l'estructura del forn no conté amiant, però sí que hi ha juntes, per exemple, que contenen amiant. A partir d'aquí, com bé he dit, s'ha de fer un segon informe que analitzarà aquests punts que tenen amiant, en quin estat està aquest amiant i quin protocol s'ha de seguir per procedir al desmantellament d'aquest material.

I a partir d'aquí, l'empresa concessionària haurà de contractar una empresa especialitzada en el desmantellament, doncs, d'aquest tipus de contaminant.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Joan Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, una pregunta seria saber quina és l'empresa, quines són les empreses que elaboren aquests informes i quines estan fent el protocol?

L'altra, si complint el compromís, si era cert el compromís que s'evidenciava a través dels

mitjans de premsa? És donarà informació pública d'aquests informes? O almenys els consellers els podrem tenir en la major brevetat.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, de fet, doncs, ja li puc fer arribar ara mateix als consellers l'informe del dia 11 de març, tot just acaba d'arribar.

El que sí que falta en aquest informe són uns annexes que són uns plànols on s'estableixen els punts, doncs, que s'han examinat a dins de tota la instal·lació del forn. I d'altra banda dir que aquesta empresa que ha fet aquest informe, doncs, és una empresa francesa que es diu APADE. L'empresa que establirà el protocol de desmantellament també serà una empresa francesa. De fet ens hem agafat com a referència, doncs, les actuacions que s'estan fent a França i la legislació. I el que sí que no li puc dir és exactament quina serà l'empresa que procedirà al desmantellament, doncs, d'aquest material.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies.

Quin procediment o quins tràmits s'efectuaran per al trasllat de l'amiant? S'operarà de la mateixa manera que s'està operant amb els residus?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Amb la visita que va fer no fa massa dies, doncs, el Ministeri de Medi Ambient espanyol, efectivament vam demanar, doncs, que si en el cas que es detectés que hi hagués amiant en l'estructura de l'antic forn incinerador, si

podíem establir, doncs, un protocol per poder fer una exportació d'aquests residus. I ens van contestar que es podria estudiar, perquè de fet, com bé saben, estem adherits al Conveni de Basilea, i en tot cas, doncs, suposo que ho podrem fer a través d'aquest Conveni, una exportació, però en tot cas, supeditada, doncs, a l'autorització de les autoritats veïnes.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passarem, doncs, a la següent.

18. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a la saturació viària en les hores punta.

Fou registrada amb el número 213-A, i publicada en el butlletí número 7/2003, del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

El problema relatiu a la saturació viària en les hores d'entrada als llocs de treball així com a la finalització de la jornada laboral ha esdevingut pel que hem constatat crònic en els nostre país. Les llargues cues de vehicles conviuen amb la població de forma constant, sobretot al voltant de les hores puntes i escolars.

Veient que molt al contrari de minvar-se la problemàtica que tot això comporta, els col·lapses circulatoris es segueixen incrementant i agreujant, demanem al Govern que ens vulgui exposar i acreditar les mesures que està portant a terme a fi de detectar els nusos viaris més conflictius o les causes dels col·lapses circulatoris així com exposar la planificació i les solucions correctores que s'estan avaluant al respecte.

En aquests termes queda formulada la pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Actualment, com vostè diu, les cues ja són diàries, i quasi bé a qualsevol hora. A això hi ha varis motius. Uns dels principals motius és que el creixement que tenim de circulació en aquest país és més d'un 4% a l'any. Vol dir que en l'última dècada ha pujat un 40%.

Si vostè mira les estadístiques de passatge de cotxes a la Duana, hem passat d'un tràfic total l'any 93 de 12.000 cotxes aproximadament, dia, de mitja, i és la mitja comptant amb dies laborables. Hem passat en aquest any 2003 de l'ordre de 24.000 cotxes. Un creixement d'aquest tipus és bastant difícil de gestionar.

Quines mesures s'han pres? Jo la primera cosa que voldria dir és que la xarxa, hi ha uns nusos de xarxa viària que hi ha en el país, són els mateixos que hi havien fa 30 anys enrera. I que sí que s'han anat fent aportacions importants, com ha pogut ser la carretera de l'Obac o d'altres, però que els punts més conflictius tant a l'interior d'Andorra la Vella com a Escaldes, o com a l'entrada de la carretera de la Massana al nucli d'Escaldes, són els mateixos que teníem fa anys enrera.

S'ha notat, és un fet, i tot i aquest increment, s'ha notat una millora amb les noves obertures que hi han hagut aquests últims anys de carrers tant a Escaldes com a Andorra.

Actualment, només per donar un ordre d'idea, estem de l'ordre de 127.000 viatges de vehicles a Andorra. Diguéssim que en un dia normal a Andorra laborable, hi ha 127.000 vehicles que estan movent-se, cumulats. Que això vol dir que n'hi ha 97.000 d'aquí de casa i uns 20.000 que ens vénen de l'exterior.

Tot això aporta varis punts de vista. Però el que sí estem fent són solucions correctores com vostè ens demana. Les diferents correccions de les diferents solucions, una és l'ampliació de la xarxa viària. I això sí que ho estem fent. Ho estem fent sobretot amb el túnel del Grau de la Sabata, amb el túnel que estem ja projectats i tenim ja el projecte del solà d'Escaldes. També el nou projecte de la Margineda. El projecte que tenim de la desviació del poble de Sant Julià.

Hi ha d'altres solucions a part de les infraestructures, podríem també agafar infraestructures més lleugeres com podrien ser més rotondes. El problema de les rotondes és que la velocitat mitja que nosaltres tenim a l'interior d'Andorra amb interurbà és inferior a 35 km/h, i urbà inferior a 22 km/h. Cosa que arribem a unes mitges que són del mateix ordre que dins d'una gran ciutat. No estem pitjor que una gran ciutat, el que passa és que l'orografia que representa el nostre país cada vegada és més preocupant. Perquè per moltes infraestructures que nosaltres anem fent, com aquest increment tant de turisme com de viatges interns aquí a Andorra és important, és difícil que aquestes pròpies infraestructures creixin a la mateixa velocitat que el propi creixement de la circulació.

Ara, dit això, és un fet que nosaltres comptem, i almenys així hi han treballat els governs lliberals anteriors a mi mateix, amb la construcció de nous túnels i amb la construcció de noves vies. Perquè sobretot, el que és important és tenir vies noves per poder accedir sobretot de les parròquies altes a l'interior, o de les parròquies baixes a l'interior del nucli d'Escaldes-Andorra.

Què es podria fer més? Doncs, miri, diversificar molt més, per exemple les empreses -que quasi la gran majoria estan situades al nucli d'Escaldes-Andorra-, canvis d'horaris a l'Administració, escoles o altres. També podríem utilitzar millores tecnològiques amb els semàfors, més coordinació i més vigilància entre tots els serveis comunals de circulació i amb la pròpia agència de mobilitat, que està fent un molt bon treball de coordinació entre tots.

Després també, educació i formació viària. Miri, nosaltres mateixos que estem acostumats i baixem cada dia de la Massana, en un cotxe una persona. Dificilment no ens en sortim en el fet que la gent agafi el transport públic.

També em dirà vostè que el transport públic, com que fa la mateixa cua que la que estem fent els que anem amb cotxe particular, doncs, és difícil agafar-lo. I d'aquí em podria estendre amb un mitjà de transport segregat que va estar molt criticat per molta part de l'oposició, però que no deixa de ser que amb la seva pregunta vostè mateix ens dona raó, que tard o d'hora haurem de pensar-hi, i francament això és el que estem fent nosaltres. És pensar en un mitjà de transport segregat. Quin serà? El ministre

d'Economia potser li podrà contestar molt millor que jo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Monegal teniu la paraula per replicar.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el Sr. ministre ens ha clarificat, o almenys ha volgut concretar quines són les eventuais causes. Les causes són: cada dia més trànsit. Cada dia més vehicles en les nostres vies públiques, però són problemes o causes que el Sr. ministre també els ha identificat ben bé fa 30 anys enrere. O sigui que fa 30 anys que els coneixem, i han tingut 30 anys per planificar-los, per estructurar les eventuais solucions.

El ministre actual, evidentment, que no, però sí el Govern.

Llavors em sembla una excusa que serveix en definitiva per distendre el debat, però no em sembla suficient. El que sí m'ha fet evidenciar amb el llistat d'eventuals solucions alternatives, no estrictament d'infraestructures viàries, és el fet -i ara dono la pauta en tot cas- de la necessitat possiblement d'un pla d'accions, un estudi exhaustiu amb alternatives, amb indagació de les causes, les problemàtiques i l'estudi exhaustiu de com solucionar les mateixes, en tot l'àmbit de possibilitats que es pugui desplegar, per tal de solucionar d'una vegada per totes, i per poder, d'alguna forma, arribar a una planificació de futur d'aquest problema.

Una pregunta que li poso al Sr. ministre, per tant, després d'aquest suggeriment, seria en tot cas: vostè creu que el pla sectorial d'infraestructures pot ser un element dinamitzador de la circulació al Principat?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial si voleu contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, miri, com vostè ha dit, és el que jo li volia contestar. El pla sectorial d'infraestructures ha estat dissenyat des del

punt de vista que a cada carretera general que tenim avui dia i principal, poguéssim tenir una altra via addicional. Diguéssim que doblaríem en aquest cas, la nostra xarxa de carreteres principals, i sobretot en el pla sectorial -aquí sí que tindríem una gran diferència, i aquí s'hi notaria- és que els vehicles/hora que podrien passar tant pel túnel del solà d'Escaldes com pel túnel del solà d'Andorra la Vella, i permetria que tots els desplaçaments que es farien, per exemple, de Sant Julià cap a la Massana o de Sant Julià cap a Encamp, i viceversa, aquests no haurien de passar per l'interior de la xarxa.

Vol dir, que nosaltres comptem que a mig termini, quan aquests túnels estiguin acabats, perquè el del solà d'Escaldes, només cal dir que no el veurem acabat en els pròxims 6 anys, perquè l'obra és llarga, és un túnel gros; i el d'Andorra la Vella encara és més gran, i no començarà, jo compto, fins els pròxims 10 anys. Això farà que per molt que tinguem un creixement interior d'Andorra, disminuirà considerablement el tràfic, i els cotxes que tindrem al centre d'Escaldes i d'Andorra.

Això no vol dir que encara no tinguem altres punts negres en d'altres parròquies i en d'altres punts com podria ser, per exemple, l'entrada de Canillo amb Encamp, o com ens estem trobant a la Massana, en aquest moment, que ja de la carretera d'Arinsal a l'entrada de la Massana, doncs, encara en aquest moment donat comencem a tenir cues. Des de l'altre costat d'Ordino cap a la Massana, del moment que engeguem la desviació que tenim quasi bé el projecte acabat, la desviació del poble de la Massana és un fet que allò també serà una via suplementària del pla sectorial d'infraestructures, com vostè diu. I això sí que serà una gran millora.

Sense cap tipus de dubte, el pla sectorial que estarà reflectit dins de l'interior dels plans d'urbanisme, i aquests propis plans d'urbanisme, porten un estudi acurat de la mobilitat d'ells mateixos a l'interior. A mi em sembla que això ens permetrà tenir una eina de gestió de tràfic en els pròxims anys, i sobretot de creixement important en aquestes pròpies zones, que això podria solucionar alguns dels punts negres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Únicament la darrera puntualització, en tot cas fent referència als suggeriments, i aprofitant que ara s'estan elaborant els plans d'urbanisme parroquials i que tenim en elaboració fresca el pla sectorial d'infraestructures viàries, doncs, seria possiblement convenient i des de la humilitat d'aquests escons, doncs, valorar l'oportunitat justament d'elaborar un pla d'acció per tal de veure la globalitat del problema i també les futures o possibles alternatives al mateix.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè té tota la raó. Compti que els plans d'urbanisme, en el moment que els comuns fan el pla d'urbanisme, també han de presentar un pla integral de mobilitat. Cosa que això ja ens donarà una bona visió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

No, és per demanar un aclariment, si me'l pot donar el Sr. ministre. És per saber quan fan els càlculs aquests de les velocitats mitges, perquè miri, jo avui per venir a les tres i quart d'Encamp fins aquí són 7 quilòmetres, i amb mitja urbana i mitja interurbana he estat mitja hora. Això em porta a una mitja de 14 km/h.

Llavors, és clar, si calculen la velocitat de les 5 de la matinada, que deu ser 50 km/h -el màxim per no infringir la llei, sinó el ministre d'Interior s'enfadaria-, suposo que llavors ens dóna la mitja de 22 km/h. Perquè sinó em sembla que els càlculs no estan gaire bé.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, vostè mateix m'ha donat la contesta, és clar. Ja li he parlat de mitja. És un fet que si vostè prova d'anar al centre d'Escaldes, al centre d'Andorra a la una i cinc del migdia, és probable que la seva mitja sigui de 2 km/h, o potser una mica més, o poc més.

Desgraciadament hi ha col·lapses circulatoris. Això tots ho sabem. El Govern hi està treballant, i els comuns també hi treballen. I a mi em sembla que això és una de les guerres que hem de portar tots plegats, perquè és un dels problemes que tenim, i greus, en aquest país, i cada vegada que s'ha fet alguna estadística, i cada vegada que s'ha fet alguna enquesta, surt reflectit que un dels problemes greus d'aquest país és el trànsit.

En som conscients, i així hi treballem, i així hi continuarem treballant.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López havia demanat la paraula

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Era per demanar una precisió al Sr. ministre.

Ens ha parlat vostè de la desviació de la Masana, i ha dit que el projecte estava pràcticament enllestit. Jo voldria demanar quan està previst que s'iniciïn les obres, i quan està previst que finalitzin?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres aquestes obres preveiem començar-les al 2004. L'acabament d'aquestes obres tenen una relació directa amb el túnel del Solà d'Escaldes. És un fet que no tardarem 6 anys en acabar-les. La meva intenció seria, i amb un termini ràpid, tardaria de l'ordre d'entre 20 i 22 mesos la construcció. A l'entrada hi ha un petit túnel. És una obra bastant costosa i bastant important, perquè estem parlant de -si la meva memòria no em falla- 2 quilòmetres de nova carretera i de nova infraestructura amb un túnel

de l'ordre de 150 metres de llargada aproximadament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Garrallà havia demanat la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

No, només si el ministre d'Economia, si ens pogués donar la informació que ha ofert el Sr. Serra que, aleshores, potser sortiríem tots d'aquí satisfets.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Em sembla que aquí breument, perquè no es tracta de parlar del transport segregat.

Sr. ministre, si us plau.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Agrair primer l'interès que tot de cop denota el metro aeri després de tant temps que quasi bé ningú en parlava, i agrair la pregunta, perquè sembla que tothom està d'acord, amb la necessitat d'un transport segregat, o almenys això, de moment sembla una cosa que no era evident fins fa poc.

Com tots saben, el projecte del metro aeri ja va començar amb l'anterior Govern. El meu predecessor va treballar amb el projecte de concurs i la licitació d'aquest projecte.

Al projecte s'hi va presentar una empresa que va licitar per aquest projecte, però la licitació encara no s'ha fet. No s'ha fet per varies raons. No és que estigui parat el projecte, però s'està estudiant la viabilitat del projecte des del punt de vista financer i des del punt de vista d'una sèrie de preguntes que l'empresa licitadora ens hauria de contestar, i que encara no ens ha fet de forma satisfactòria. I la contesta a aquestes preguntes representen un cost important a l'Administració, que entenem que no és el... per dir-ho d'alguna manera, no estem d'acord.

Una vegada dit això, és important palesar el treball que s'ha fet. Un és el plantejament de la sostenibilitat financera de tot el projecte, i quan dic tot el projecte vol dir la possibilitat que aquest projecte de transport segregat ajunti

totes les parròquies. Tots sabem, com s'ha parlat molt a la premsa que hi ha varies fases d'aquest projecte: el primer seria de Sant Julià a Escaldes, però el projecte ha de ser mirat amb la seva totalitat, i amb la seva totalitat és que pugui unir totes les parròquies amb un giny similar.

Llavors una de les primeres preguntes a fer, és veure la viabilitat financera que té tot el projecte. Després és el fet que s'ha de fer un pla sectorial per aquest projecte. S'està treballant en fer un pla sectorial del projecte del metro aeri, però amb la particularitat que s'ha contactat amb els comuns, prèviament, per decidir, conjuntament amb els seus tècnics, el possible traçat.

D'aquesta manera el traçat serà posat als plans generals d'ordenament que estaran fent els comuns, i posteriorment nosaltres farem el pla sectorial. D'aquesta manera entenem que els comuns ja hauran treballat prèviament i ja ens hauran dit -que entenc que és molt raonable-, les zones que ells creuen més adient per tenir aquest transport. És a dir que hem tingut una col·laboració molt bona de tots els comuns, que actualment estem treballant amb ells, i que properament podrem tenir un traçat acurat a l'hora de fer el nostre pla sectorial.

Per l'altre costat, hi ha...

El Sr. síndic general:

Pot acabar Sr. ministre si us plau.

El Sr. Miquel Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passem, doncs, a la següent.

19. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa al Pla d'accions que té previst Govern per evitar els col·lapses de trànsit com els succeïts el 30 de gener del 2003.

Fou registrada amb el número 214-A, i publicada en el butlletí número 7/2003, del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, primer un petit aclariment que suposo que en el si de la pregunta quedarà esvaït el fet que no es tant pels col·lapses, sinó pel motiu de la coordinació dels diferents serveis, tal com a la pregunta explícita.

Passo a llegir la pregunta directament:

El temporal de neu i de vent ocorregut els darrers dies del mes de gener i els primers del mes de febrer d'enguany, va mantenir aïllades poblacions de les parròquies d'Ordino, de Canillo, d'Encamp i la Massana. Igualment, el risc d'allaus fou generalitzat en tot el Principat.

La inviabilitat de les carreteres que es trobaven en bona part dels seus trams saturades de neu, va impossibilitar la circulació entre Canillo i el Pas de la Casa i entre la Cortinada i Arcalís també en aquelles dates.

Finalment fou precís i necessari desallotjar algunes urbanitzacions davant l'imminent risc d'allaus que es presentava.

Endemés del problema circulatori o viari, sorgiren problemes amb el subministrament d'electricitat i amb els serveis de transport escolar.

Pels antecedents doncs, veiem com endemés de tots els trastorns efectuats, van quedar afectats els establiments hotelers per les anul·lacions pel mal estat dels accessos, així com pel tall del fluid elèctric i pels transports escolars entre altres.

Davant d'aquesta situació, el nostre grup ha constatat una manca de coordinació per part del Govern dels efectius dels serveis de Policia, de Bombers i de neteja de carreteres, tot el que ens porta actualment a preguntar al Govern:

Vulgui especificar quin Pla d'accions té previst el Govern per donar resposta a esdeveniments de la magnitud succeïts en les dates indicades, així com quins mecanismes de viabilitat viària té previst el Govern davant de col·lapses de trànsit similars als succeïts el dijous 30 de gener de l'any en curs.

El Sr. síndic general:

Pel Govern respon, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Només dir-li ja per començar que, com vostè sap perfectament, les nevades del dijous 30 de gener i divendres 31 de gener són, i em sembla que seran excepcionals, o almenys són unes de les nevades més importants que hem tingut durant la dècada passada, diria.

Quan vostè diu que hi ha hagut disfuncionament dins de la coordinació, doncs, és un fet que quan aquestes nevades són excepcionals, per molt que enviem les màquines a treure la neu de les carreteres, per molt que els comuns ells mateixos netegin les vies secundàries, per molt que els serveis de circulació dels diferents comuns controlin o facin el màxim possible perquè la gent circuli amb cadenes, i per molt que el Servei de Policia, en aquells moments, estigui als punts principals, com vostè ha dit abans, en tot cas als llocs més sensibles d'allaus per tallar o obrir carreteres amb el que ens trobem és amb una dificultat que en un moment donat, si tinguéssim el doble de gent treballant en aquests temes, segurament que encara faríem curt.

Per què? Perquè és una situació excepcional. I això no vol dir que a Andorra no haguem d'estar acostumats a què nevi d'aquesta manera. Perquè és un fet que nevava, i segurament que podria tornar a nevar d'aquesta manera. I hem d'estar preparats, sobretot en un país turístic com el nostre.

Quan mirem que per exemple el Port d'Envalira ha estat tancat més dies aquest any, que diria en els últims 5 anys, i segurament que els càlculs no em fallaran quan li dic d'aquesta manera, i en una altra pregunta que se'm va posar aquí mateix, és que aquest any, a part de nevar molt, ha fet molt vent. Però si ens comparem, per exemple, a ports similars, com pot ser el de Puymorens, el nostre encara ha estat tancat menys de la meitat dels dies que el del Puymorens.

I amb això, no em vull ficar darrera, diguéssim de tot el que estic explicant per dir que nosaltres fem molt bé les coses, i que el que estem fent és el millor que es podia fer, i res més. No, al contrari. A mi em sembla que a

Andorra els nostres serveis tant de carreteres com de policia com de l'agència de mobilitat, com els comuns, etc., i segurament que me'n descuido, fem tot el que podem amb el material que tenim, que segurament és un dels més moderns que hi ha a Europa en aquest moment donat.

Però en situacions excepcionals és molt difícil. I encara més difícil és quan vostè agafa els mitjans de comunicació d'aquest país, es comença a fer alertes de les nevades -que ja ens van arribar 48 hores abans dels serveis de meteorologia, sobretot de França, que és on treballem-, que en aquest mateix moment s'anuncia als serveis de circulació dels diferents comuns de la probabilitat que aquestes nevades siguin en cotes baixes. Perquè una de les coses és si neva en cotes altes, però en aquest cas va nevar a totes les cotes del país. I si encara més, s'avisava a la gent que no surtin de casa i que no facin cap tipus de desplaçament que no sigui obligatori, i que sobretot portin equipaments especials. I que et trobes en carreteres de parròquies altes a gent que encara surten de casa amb les rodes lliures i sense cap tipus d'experiència en conduir amb aquestes circumstàncies. Doncs, és molt difícil que no tinguem col·lapses circulatoris i que no tinguem problemes.

Ara, de la descoordinació entre els serveis, jo no puc estar-hi d'acord amb vostè. En tot moment el control del tràfic va estar-hi, diguéssim. Les cues hi van ser però el control, per exemple, per a la seguretat de les persones va estar cuidada, en tot moment. El servei d'allaus del Govern va estar en acció i va dinamitar, i va fer que hi hagués seguretat en totes les zones al màxim possible. Cada vegada que vam realitzar un tall de carretera, el vam realitzar per qüestions de seguretat, però la gent, a part en una zona molt concreta d'Ordino, tothom va poder anar a dormir a casa, aquell dia.

I bé, segurament que encara podríem estar parlant molt temps sobre el que va passar aquell dia del temporal, però és més o menys una mica el resum entre el dijous 30 i el divendres 31.

Una altra cosa, i perdoni que no em vull allargar massa, és quan vostè em diu que els hotels i els serveis turístics van estar perjudicats per aquesta nevada. Doncs, nosaltres vam treure la neu al màxim que vam poder de la carretera. Ja no, i citaré per exemple el port de la Bonaigua que va estar 20 dies tancat. I això és un fet que no li diré, perquè això és un altre problema.

Nosaltres, el port d'Envalira, el mateix divendres que el vam obrir tard a la nit, el dissabte al matí els turistes que havien de sortir amb autocar, i allà sí que el costat francès estava tancat. Els responsables tant del Ministeri d'Economia com de Turisme, com l'Agència de Mobilitat conjuntament amb la Policia, van fer sortir tots els turistes que van poder agafar els seus avions i les seves destinacions, em sembla a l'exemple d'un sol cas que van perdre l'avió, em sembla, del destí. En un sol cas. En els altres em sembla que el Govern ja hi va actuar, i tots els serveis que estaven en aquell moment, tant el públic com el privat, el més ràpidament possible, i que la cosa es va poder portar a bon terme, tot i l'excepcionalitat de la tempesta.

Moltes, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Joan Monegal?

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, si us plau, Sr. Síndic, gràcies.

Bé, la pregunta era tendent, i justament per veure si hi havia o hi ha un protocol d'actuació en aquests casos d'urgència, i com s'instrumenta, justament, la coordinació amb els diferents serveis que es poden requerir a instància, justament d'uns fets que poden qualificar-se d'excepcionals.

Però no cal oblidar que no ens trobem a Barcelona. Som un país justament de muntanya. Som un país de neu. Hem d'estar adaptats, justament, a aquest tipus de climatologia, i és evident que d'alguna manera la neu no ha de ser un perjudici, ha de ser un fet o un element beneficiós, i per això hem posat èmfasi, justament, en el sector hotelier, en el sector turístic del país, perquè aquestes circumstàncies no han de curt-circuitar, justament, el turisme, sinó que els accessos i la viabilitat per arribar a Andorra o per sortir d'Andorra o per desplaçar-se per dins d'Andorra, ha d'estar en bones condicions, o s'ha d'oferir un servei òptim.

En aquest discurs, en definitiva, jo hi afegiria, també, abans el ministre de Justícia i Interior ens ha reconegut que en el cas d'Arinsal, la Policia no va poder ser-hi tot el temps que hi hauria d'haver estat. Implícitament, d'alguna manera, em reconeixia, doncs, una mancança

d'efectius que podria ser un dels elements que ha dificultat aquesta coordinació, que també s'hagués pogut donar en el servei de Bombers o no! No ho sé.

Però el fet és que se'ns ha reconegut implícitament, justament, aquesta circumstància. I alguns dels comuns han elevat les seves queixes pel fet d'haver hagut de substituir aquells cossos institucionals competents per fer certes tasques concretes amb agents de circulació.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

Sí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies.

Contestaré jo, perquè de fet ha parlat de diferents ministeris.

No em consta que hi hagi queixes de comuns, si algun ministre en té, a mi em sembla que no sobre aquests fets per haver de suplir a res. El que sí em consta, per exemple, és que en alguns llocs, malgrat els advertiments, el llençar sal al carrer va començar tard, i això va fer que molts cotxes estiguessin mal situats. En altres llocs, en el moment que va nevar, quan arribaven les nostres màquines hi havia més cotxes que neu a la carretera: cotxes tapats de neu en alguns pobles. I no es podia passar, i això era així. Hi havia hagut els advertiments. El món òptim ideal d'una ciutat o d'un país de muntanya com és el nostre no existeix, perquè la gent no són òptims. Perquè és cert que la gent del país sabem on anem quasi tots, però també n'hi ha molts que són nous a casa nostra, i que no tenen els mitjans per tenir el dia que arriben, segurament, un 4x4 o el que sigui, i no tenen experiència per anar per la neu. I això passa el que passa, amb cada persona un cotxe, i cada cotxe amb rodes dolentes en molts casos.

Això, l'educació viària, quan passa una cosa així, la gent se'n dóna compte que no pot anar de qualsevol manera pel carrer. Però jo recordo Andorra la Vella nevant a tot drap i gelant, que no cal que nevi molt per posar difícils els llocs plans. Hi havia gent que anava pel Prat de la Creu i quasi no podia pujar la pujadeta que hi ha per arribar davant del Govern, de tant gel que hi havia, i de tan mal equipats que anaven. Perquè amb unes simples rodes de contacte això s'evita.

És molt difícil arribar a l'òptim, però jo li asseguro que si féssim un comparatiu interessat, però cert, d'aquells dies a tot el Pirineu i a tots els llocs similars, segurament Andorra, de llarg, és el lloc on hi va haver millor circulació, en tots, i millor solució a tots els problemes en un temps òptim i mínim. I això és en mèrit de la coordinació dels serveis. Els efectius, en el moment aquell van estar tots treballant, i van ser els necessaris, em sembla a mi. No crec que tenint 500 homes més haguéssim tingut més efectivitat, potser ens haguéssim fet més nosa. En algun moment sí que la vigilància en determinats punts requereix que ens ajudin els serveis municipals de circulació. I la coordinació que falta encara en alguns casos per la part que afecta el trànsit, l'està fent l'Agència de Mobilitat cada vegada més: el fer servir les càmeres de l'Agència de Mobilitat per informar contínuament des de la televisió de l'estat de cada lloc de carretera, perquè la gent veiés on eren les dificultats. I això cada vegada que es doni el cas es tornarà a fer.

Em sembla que anem millorant força, tot i que és clar, l'augment del trànsit hi és, i l'augment de les visites també. Perquè recordin la Puríssima de no sé quin any -dels anys 90-, aquell any no va nevar molt, però va gelar molt, i va ser molt pitjor perquè hi havia molta més gent. Havia arribat tota la gent a Andorra i llavors va nevar. Aquesta vegada, encara no havia arribat la gent, i moltes comunicacions estaven tallades fora d'Andorra, i així no va arribar tanta gent com podia haver estat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sr. Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, únicament que ha parlat molt de la coordinació, però perquè hi hagi coordinació hi ha d'haver algú que coordini. Llavors la pregunta abans era referida a si hi havia algun protocol, i si aquest protocol ens clarificava qui coordinava, justament, totes les actuacions dels diferents cossos implicats.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies.

El decret de creació de l'Agència de Mobilitat ja ho preveu. Preveu la creació d'una comissió de trànsit. Aquesta comissió de trànsit en aquest moment -o que vostè em vol fer dir- no és operativa en el 100%. Vol dir que els protocols -si amb aquest nom li podem dir, de tot el que és el trànsit i la coordinació global de tot el que representa el trànsit en aquest país-, no hi són. En aquest moment no existeixen. El que hi ha és molt bona predisposició dels serveis de les unitats de circulació dels serveis dels diferents comuns amb el Servei de Policia, coordinats cap a l'Agència de Mobilitat, i sobretot a través de l'ajuda tècnica i de l'ajuda tecnològica a nivell de les càmeres.

És un fet que aquí sí que tenim un camí llarg a recórrer, i hauríem d'arribar a tenir una coordinació, almenys, central de tot el que representa el trànsit en aquest país, perquè el país és tan petit que amb una sola central ja n'hi hauria prou.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Garrallà haviéu demanat la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Sí que estic d'acord que els serveis del Govern, sobretot de treta de neu, van fer més del possible del que podien fer segurament aquests dies, perquè la veritat, és que en els llocs que la circulació els hi va permetre, les carreteres estaven realment netes.

Jo el que voldria dir, i estic d'acord també amb el que ha dit el Sr. Serra abans, és que molts automobilistes no tenen els equipaments adequats per poder circular. Si el Govern té previst, o té alguna normativa perquè aquests cotxes en casos així no puguin circular en dies concrets?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

A part del Codi de circulació -és un fet i jo ho he dit en diverses tertúlies, i aquí és un bon lloc per dir-ho definitivament d'una vegada per totes-, tant els serveis de circulació dels comuns com el Servei de Policia haurien de ser molt més rígids a l'hora de controlar els vehicles que van mal equipats, sobretot a les parròquies altes. I quan hi ha un cartell de cadenes obligatòries o d'equipaments especials obligatoris, com diu el Codi de circulació s'ha de respectar, i si no es respecta s'ha de sancionar. En això estic totalment d'acord amb vostè.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altre repregunta?

Sr. Joan Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Bé, el Sr. ministre ens ha confirmat, doncs, el que jo pretenia. D'alguna manera existeix o no existeix, en definitiva no és operativa però hauria d'existir una comissió de trànsit. Invito, doncs, al Govern, demano al Govern que, d'alguna manera, posi en marxa un dels elements que possiblement siguin dinamitzadors d'aquests problemes o que aportin solució definitiva, sinó, al problema circulatori.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La comissió existeix. El que passa és que ha de ser més efectiva. I això és el que treballarem perquè així sigui. Però l'existència hi és.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Garrallà heu demanat la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Suposo que ho he entès bé, si en un cas similar al que va passar ara a finals de gener, vull dir, la Policia serà rígida en casos excepcionals com aquest?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre de Justícia i Interior.

El Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

La Policia serà rígida i serà la més rígida que calgui. En tot cas hem de preveure que no es pot tenir la rigidesa màxima, perquè el simple fet de fer un control sortint d'Encamp aturant absolutament tots els vehicles perquè ens demostrin que porten les cadenes posades, això encara crearia més un col·lapse superior al que volem evitar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu heu demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

És una repregunta molt breu. És per demanar al ministre d'Ordenament Territorial si a més a més de dir-ho a les tertúlies, la pròxima vegada que nevi també podria dir al Consell de Ministres el que s'ha de fer.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Jo vull dir al Sr. Bartumeu que el Sr. ministre Serra, com els altres, en un Consell de Ministres també ens diu abans de dir-ho a les tertúlies, el que ell pensa que s'hauria de fer, com tots nosaltres, i posem cadascú el que ens toca per

pensar que l'Agència de Mobilitat és una gran realització, i que està potenciada ja bastant, i que encara n'estarà més a mesura que vagi tenint més mitjans. Això és un fet, i ara mateix també s'ha d'afegir molt breument, que una de les complicacions en les hores punta i també en els moments difícils són les obres encara inacabades, i el fet que es necessita una reflexió de carretera general bastant gran, quan s'acabin els col·lectors que afecten varies carreteres generals, i quan s'acabin rases de moltes diferents entitats que s'estan fent encara. Tot això incideix negativament en el trànsit sense cap dubte, i l'Agència de Mobilitat la seva preocupació principal serà realment la de tenir acabades les xarxes i posades al dia el millor possible, i a partir d'aquí, amb la pròpia comissió de funcionament quan passin fets tan puntuals i tan complicadíssims com la nevada de la dècada, que ha dit molt bé el Sr. ministre, tirar-ho endavant. I no perquè es digui en una tertúlia, sinó perquè al Govern se'n parla. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passarem a la següent.

20. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a la constitució d'una comissió de seguiment i control permanent de la nova planta incineradora.

Fou registrada amb el número 215-A, i publicada en el butlletí número 7/2003, del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Atenent que més enllà de la mera construcció i posterior explotació de la nova planta incineradora, el que preocupa als ciutadans, i així s'ha fet ressò en l'opinió pública en moltes ocasions, és el manteniment de dita

infraestructura i del seu funcionament, interessem la següent pregunta al Govern:

Es contesti si s'ha previst la constitució d'una comissió de seguiment i control permanent tant de la construcció i explotació com del manteniment de la nova planta, i en cas d'ésser així, quins seran els membres integrants de dita comissió i quan serà operativa?

El Sr. síndic general:

Pel Govern respon, Sra. ministra d'Agricultura teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

L'informe sobre les dioxines a Andorra, Propostes d'actuació per la protecció de la salut pública i el medi ambient, de data 21 d'octubre del 2002, preveu el pla d'informació, la creació d'una comissió d'informació i vigilància amb l'objectiu de mantenir convenientment informats els col·lectius més implicats, en particular sobre el nou centre de tractament de residus.

Aquesta comissió ha d'incloure com a mínim les entitats següents: representants del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient i del Ministeri de Salut i Benestar, representants dels comuns, associacions dels col·lectius implicats i entitats cíviques, i científics especialitzats en aquest camp.

Estem treballant perquè es pugui crear aquesta comissió. No es tracta només de nomenar els membres que formaran part de la comissió, sinó que cal definir les seves competències. Estem analitzant com funciona en els països veïns, i tenim clar que un dels col·lectius més importants són els veïns i que el paper del Comú d'Andorra la Vella no pot ser el mateix que el de la resta de comuns.

Hem d'analitzar-lo, i donar-li forma per tal que comenci a funcionar des del moment de la construcció del nou Centre de Tractament de Residus, diferenciant-se en aquest aspecte de les comissions, per exemple, que hi ha a França que són operatives quan comença l'explotació del centre. Per tant preveiem que en els millors terminis pugui ser creada.

De totes maneres, quan vam fer les reunions després del tancament de l'antic forn incinerador amb els col·lectius afectats, els hi

vam fer saber la voluntat del Govern de crear aquesta comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Joan Monegal vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Seria bàsicament per saber, amb aquestes previsions que vostè m'identifica de la creació d'aquesta comissió, i amb la relació de corporacions o d'institucions i col·lectius que s'hi pretenen ubicar, si s'han efectuat alguns contactes, si s'ha tingut contacte amb el Comú d'Andorra, per exemple, si s'ha tingut contacte amb les institucions concernides a posteriori, o si no s'han iniciat, i simplement si és una pretensió o una idea a realitzar a curt termini, dedueixo.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

A veure en aquest moment estem treballant en definir quines són les competències que ha de tenir aquesta comissió de vigilància i informació, i evidentment, després, doncs, caldrà analitzar, doncs, quins són els representants que hi ha d'haver o els membres que ha de tenir dita comissió.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Cap repregunta?

Per tant, passem a l'última pregunta d'avui.

21. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a uns abocaments de runes i materials procedents d'unes obres de Govern al riu de Segudet.

Fou registrada amb el número 216-A, i publicada en el butlletí número 7/2003, del 4 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Ribera. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Ribera:

Gràcies Sr. síndic.

En un mitjà de comunicació escrit del nostre país, el passat dia 27 de febrer d'enguany, apareixia un article en què, el Quart d'Ordino denunciava uns abocaments de runes i materials procedents d'unes obres del Govern, al riu de Segudet.

Acompanyava l'article una fotografia en què es podia apreciar el deplorable aspecte que ofereix el citat riu a l'altura d'Ordino. Fotografia realitzada el dia anterior de la publicació, és a dir, el dia 26 de febrer del 2003.

En el citat article es fa referència explícita al fet que el passat mes de juliol ja s'havien produït uns fets similars, i que també havien estat denunciats, per tant ens trobem davant d'una repetició dels mateixos.

Tenint en compte que està totalment prohibit tirar les runes als rius i que, en concret, el riu de Segudet, degut a les seves característiques i la seva bona qualitat, és un riu que convé preservar.

Igualment, sabem que l'Estat té l'obligació constitucional de vetllar per la utilització de tots els recursos naturals.

Es demana al Govern:

Quines actuacions concretes ha dut a terme el Govern en aquest cas?

Quines mesures ha pres el Govern, perquè fets com aquest no es tornin a repetir?

En els termes precedents queda formulada la pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

En data 22 de novembre del 2000, el Govern va contractar amb la UTE Adran-Coansa-

Consitech la construcció del centre escolar d'Ordino al Prat de Call. El terreny on està emplaçat el nou centre és limítrof amb el riu de Segudet, però no l'afecta en cap indret. Malgrat aquest fet, és cert que ocasionalment a l'empresa constructora li ha caigut accidentalment runes al riu o als marges d'aquest.

Per respondre a la primera pregunta, dir que des del Ministeri d'Ordenament Territorial es vetlla en afectar el menys possible l'entorn i el medi ambient, i més concretament el cas que ens afecta a l'entorn del riu de Segudet. En diverses ocasions s'ha constatat que l'empresa constructora no havia pres les mesures escaients per assolir aquest objectiu, i en aquest sentit es va rebre una carta del Quart d'Ordino, amb data d'entrada al Ministeri de 25 de juliol del 2002, en relació a aquestes incidències.

En data 26 de juliol del 2001, el ministre d'Ordenament Territorial va ordenar per carta a l'empresa que netegés les runes dipositades als voltants de l'obra, i que prengués cura en un futur del tractament de les runes.

Verbalment s'ha avisat a l'empresa sobre aquestes anomalies, i en el llibre d'obra també s'ha fet constar, en data 27 de març i 15 de maig del 2002, que retiressin les runes originades per l'obra. L'empresa ha actuat, en cada cas, amb la màxima diligència retirant les runes d'immediat.

L'última vegada va ser la que mencioneu, que va ser publicada pels mitjans de comunicació. Aquest incident es va produir perquè l'empresa va retirar la neu dels voltants de l'obra per poder dur a terme els seus treballs sense adonar-se que sota la neu hi havia runa.

Pel que fa a la resposta a la segona pregunta, el Govern entén que fets com els esmentats no s'han de produir mai, però la major part de les vegades són fruit d'actuacions puntuals d'alguns dels múltiples operaris que participen en la construcció.

Des del Govern es procura responsabilitzar els agents que intervenen en l'obra perquè prenguin consciència de les conseqüències dels seus actes, i en tot cas que reparin els danys, siguin els que siguin, que puguin arribar a causar al medi ambient.

A més a més, la Llei de pesca i de gestió del medi aquàtic prohibeix també abocaments al riu.

En data 27 de febrer del 2003, el cos d'inspecció del departament de Medi Ambient es va desplaçar fins al riu de Segudet on va constatar la presència de runa o d'obra al riu, i va manar la seva retirada immediata.

En data 28 de febrer del 2003 a les 8.30h, el cos d'inspecció es va desplaçar novament fins al riu, i va poder constatar que estava net de runa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Josep Ribera voleu replicar?

Teniu la paraula...

Doncs, passem a l'apartat de les repreguntes.

Sr. Josep Garrallà teniu la paraula.

El Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, jo el que li voldria dir, l'actuació aquí del Govern penso que ha sigut l'adequada, però en molts racons i en molts rius d'Andorra ens trobem amb els mateixos problemes. I és que el Ministeri ho segueix aquests problemes, i pren les mesures adequades? Perquè en molts llocs, si baixa, només baixant d'Ordino fins a Andorra, suposo que vostè mateixa ho ha vist, i la Llei de pesca no crec que es compleixi en molts llocs.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Primer dir, doncs, que la Llei de pesca i de gestió del medi aquàtic és una llei que va ser aprovada, doncs, l'any passat, em sembla que va ser al juny del 2002. És relativament nova en aquest sentit.

També afegir, doncs, que és veritat que moltes vegades hi ha empreses, doncs, que no tenen prou consciència de saber que abocaments d'aquest tipus malmeten el medi ambient. I nosaltres si bé tenim un Cos d'Inspecció que està format per membres, doncs, que havien estat al Cos de Banders, si bé tenim aquest Cos d'Inspecció, i doncs, procurem fer el seguiment del país i sobretot, doncs, els rius, doncs, se'ns escapa. És a dir, si tenim l'ocasió que hi hagi persones que denunciïn, i si sabem qui ha

produït aquest incident, doncs, es procedeix a establir el constatat i a procedir a instruir un expedient sancionador.

Però moltes vegades trobem l'abocament i després no sabem qui l'ha efectuat. Evident, tot això s'ha de corregir i esperem, doncs, que hi hagi més sensibilitat ciutadana, i de les empreses generadores de residus en aquest sentit.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, una pregunta molt senzilla. Suposo que des del Govern s'aplica la Llei de pesca tant en empreses particulars com en empreses que treballin pel Govern?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, efectivament, doncs, independentment que les empreses estiguin fent obres públiques o estiguin fent obres per particulars, s'aplica, doncs, la normativa. I de fet un cas d'exemple seria, doncs, les obres que es van efectuar, doncs, al túnel d'Envalira, per exemple, i que el ministre d'Ordenament Territorial, també, podria explicar.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

(Se sent riure)

Si us plau!

Sr. Esteve López teniu la paraula.

Si us plau!

El Sr. Esteve López:

Sra. ministra vostè ens deia que el procediment habitual és quan els banders constaten que hi ha una infracció, s'incoa un expedient sancionador. Jo li voldria demanar si des que es va aprovar la Llei de pesca -que deu ser del mes de juny, si no vaig errat- de l'any passat fins ara, aproximadament quants expedients s'han

incoat per infracció a la normativa de la Llei de pesca?

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau.

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, quan es constata que hi ha hagut, doncs, un abocament en un riu, per exemple, es fa un constatat i el que es demana és, si sabem quina ha sigut l'empresa que ho ha fet, doncs, que es retiri immediatament. Normalment si això es fa, si ha sigut un incident ocasional, i per tant accidental, doncs no es procedeix a establir, i si no s'ha malmès el medi, no es procedeix a instaurar una sanció. Si no és el cas, sí que es fa aquest expedient.

En aquest moment no li podria dir exactament, doncs, quants expedients sancionadors hem obert des que es va aprovar la Llei de pesca.

També dir que la Llei de pesca establia un termini d'aplicació. No era només, em sembla, des del moment en què quedava publicada al Butlletí Oficial d'Andorra.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Bé, doncs, acabada l'última pregunta d'avui s'aixeca la sessió.

(Són les 20.40h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 13 de març del 2003

1. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de març del 2003, relativa al Projecte d'acord, objecte de negociació, amb la comunitat europea en matèria de fiscalitat de l'estalvi, amb declaració d'urgència, (Reg. Núm. 257-A).

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de març del 2003, relativa a la possible confrontació bèl·lica a l'Iraq, amb declaració d'urgència, (Reg. Núm. 258-A).

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 24 de febrer del 2003, relativa a l'elaboració d'un projecte de llei de protocol, (Reg. Núm. 186-A).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de febrer del 2003, relativa als brots infecciosos de gastroenteritis de febrer de 2003, (Reg. Núm. 191-A).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de febrer del 2003, relativa a la rotonda de la part alta de la desviació d'Encamp, (Reg. Núm. 192-A).

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de febrer del 2003, relativa a les previsions per millorar la xarxa de carreteres en alguns punts determinats que podríem qualificar com a "punts negres", (Reg. Núm. 193-A).

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font,

conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 de febrer del 2003, relativa al túnel del solà d'Escaldes, (Reg. Núm. 194-A).

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 27 de febrer del 2003, relativa a la realització d'un estudi per conèixer el nombre de casos de càncer entre la població d'Andorra afectada per les emissions de productes contaminants del vell forn incinerador, (Reg. Núm. 199-A).

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 27 de febrer del 2003, relativa al nombre de places escolars disponibles per alumnes d'ensenyament secundari, (Reg. Núm. 200-A).

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a les indemnitzacions pagades a alguns afectats pel contagi d'hepatitis C, l'any 1999, a la unitat de diàlisi de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell, (Reg. Núm. 202-A).

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa als resultats financers de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, (Reg. Núm. 204-A).

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a l'enderroc de l'antic forn incinerador, (Reg. Núm. 205-A).

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a l'estatut dels andorrans residents a l'Estat espanyol, (Reg. Núm. 208-A).

14. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer

del 2003, relativa al vot d'Andorra a les Nacions Unides, (Reg. Núm. 209-A).

15. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a l'actualització dels protocols en cas de risc d'allaus, (Reg. Núm. 210-A).

16. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a la situació de les relacions entre els sindicats de la policia i la direcció del cos, (Reg. Núm. 211-A).

17. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a la presència d'amiant en l'estructura del forn incinerador, (Reg. Núm. 212-A).

18. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a la saturació viària en les hores punta, (Reg. Núm. 213-A).

19. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa al Pla d'accions que té previst Govern per evitar els col·lapses de trànsit com els succeïts el 30 de gener del 2003, (Reg. Núm. 214-A).

20. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a la constitució d'una comissió de seguiment i control permanent de la nova planta incineradora, (Reg. Núm. 215-A).

21. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 28 de febrer del 2003, relativa a uns abocaments de runes i materials procedents d'unes obres de Govern al riu de Segudet, (Reg. Núm. 216-A).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94

ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €

Subscripcions: Tel. 821234